

እምነት ሲመዘን

በሰናፍጭ ቅንጣት ሚዛን ሲለካ የሚያስፈልገኝን
የእምነት መጠን እንዴት ማወቅ እችላለሁ?

•————•————•
ጽኑተር መንግሥቱ ለማ

•————•————•

አምነት ሲመዘን
© ጥር 2012 መንግሥቱ ለማ
የደራሲው መብት በህግ የተጠበቀ ነው

የሸፋን ዲዛይን
የናስ ወልደጸድቅ

ዶ/ር መንግሥቱ ለማ ከረጅም ዓመታት አገልግሎት ከአካበተው ልምምዱና ግንዛቤው ይህንን “አምነት ሲመዘን” የተባለችውን መጽሐፍ አዘጋጅቶ አቅርቦልናል።

አምነት፣ መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ምንነታቸውና ትርጉማቸው ከተሰጡ ጥቂት ነገሮች አንዱ ሲሆን (ዕብ፡11:1) በአማኝ ሕይወት ውስጥ ዋና አስፈላጊ ነገር ነው። ያለ አምነት ደስተኛ ሆኖ መኖር አይቻልም፤ ያለ አምነት የአግዚአብሔርን ልብ የሚነካ ፀሎት መፀለይ አይቻልም፤ ያለ አምነት ከአግዚአብሔር ጋር ስለም ማድረግ አይቻልም፤ በቃሉም እንደተባለው፡

“ያለ አምነት አግዚአብሔርን ደስ ማሰኘት አይቻልም” ዕብ. 11፤6።

አምነት መንፈሳዊውን ነገር የምንረዳበትና አግዚአብሔርን ለማየት የምንችልበት ዓይን ነው። አምነት ጌታን የምንዳስበበትና የልብሱን ጫፍ የምንይዝበት አጅ ነው። አምነት ጌታ ምን ያህል ጣፋጭ እንደሆነ የምንቀምስበት ምላስ ነው። አምነት ወደ ጌታ የምንቀርብበትና በፊቱ የምንረመድበት አግር ነው።

ወንድማችን ዶ/ር መንግሥቱ ለማ በዚህች መጽሐፍ ስለ አምነት ምንነት፤ ስለ አምነት ዓይነቶች፤ አምነት ስለ ሚገጥሙት ተግዳሮቶችና መፍትሄዎቻቸው፤ እና አምነትም ከፈቃዳችን ጋር ስለለው ግንኙነት ያብራራል። ስለዚህ፣ አማኞች ሁሉ ሊያነቡት የተገባ መጽሐፍ ነው።

ፓ/ር፤ ዶ/ር፤ ተስፋ ወርቅነህ

ለውድ ባለቤቴ ለኤልሴ

የሰናፍጭ ቅንጣት ትንሽ እምነት ይዘሽ
ይሆናል ይሳካል ብለሽ ተከራክርሽ፤
እልፍ አዕላፍ ያህል አድጋ ያቺ እምነትሽ
ይኸውልሽ እንቺ ውጤቷን ለሳይሽ

ምስጋና

ይህ መጽሐፍ ታትሞ እንዲወጣ እርዳታና ጥረት ያደረጉ ሰዎች ብዙ ናቸው።

ሄናክ ግርማ፣ ከመጀመሪያ ጀምሮ ሰዕሎቹን በኮምፒውተር በመሳል፣ በአማርኛ ሶፍት ዌር አጠቃቀምና ምርጫ ምክር በመስጠት፤ በኋላም መጽሐፉን አታሚው በሚፈልገው መንገድ እኔ በማለውቀው የኮምፒውተር ፕሮግራም በማዘጋጀት፤ ረጂም ጊዜ በመውሰድ ልክ እንደራሱ ሥራ በጥራትም ጉድለት እንዳይኖረው በመንከባከብ ከጠበኩት በላይ እርዳታ ስለደረገልኝ ባለውለታዬ ነው።

ዮናስ ወልድጻድቅ፣ የሽፋኑን ዲዛይን የሰራልኝ ነው። ገና በመጀመሪያ ይህንን አባብ ሳካፍለው “it will be my honor” ብሎ ያበረታታኝ ትዝ ይለኛል። ከዚያም የተለያዩ አሳቦች ሰጠው ሁሉም በማስተናገድ የተለያዩ የዲዛይን ሥራዎች ሰርቶልኝ በመጨረሻ ይህ አሁን የቀረበውን ሽፋን ሰራልኝ። ዮናስ በሰራው ብቻ ሳይሆን በሚያበረታታ ንግግሩም አግዞኛል።

አቢይ ግርማ፣ የሊቶ ማተሚያ ቤት ባለቤት በመጽሐፉ የገጾች አቀራረብና የፊደላት ምርጫ ብቻ ሳይሆን ጥራቱ የተጠበቀ መጽሐፍ እንዲሆን በምክሩ ለጋሰ ነበር። ከሁሉም በላይ ግን ገና መጀመሪያ ሄጄ የነጋገርኩት ቀን ነው “መጽሐፉ ይታተማል” የሚል ማረጋገጫ የሰጠኝ። ያ አባባል የእምነት ቃል ሆነልኝ።

ፓስተሪ ዶክተር ተስፋ ወርቅነህ፣ በተጣበቢ የአውድ ዓመት ፕሮግራሙ መካከል አንብቦ መጽሐፉን ለመዘከር ጊዜ ስለሰጠኝ፤ የባለቤቴ አባት አቶ አበበ ጎርፌና ወዳጄና የረጅም ጊዜ ጓደኛዬ አቤሴሎም ሞገስ እንብበው በእርማትና ማስተካከል ስለረዱኝ የልብ ምስጋና ይገባቸዋል።

ማጣቢያ

ክፍል አንድ 13

የአምነት ምክንያቶች

ምዕራፍ አንድ አምነት ከአግባብነት አንጻር 15

ምዕራፍ ሁለት አምነት የሚያስፈልጉ ግንዛቤዎች 31

ክፍል ሁለት 53

የአምነት መንገዶች

ምዕራፍ ሶስት የአምነት አወራር 55

ምዕራፍ አራት ተግባራዊ ዘዴዎችና ሞዴሎች 79

ክፍል ሶስት 107

የአምነት አንቅፋቶች

ምዕራፍ አምስት የባህል ቅርሶች 109

ምዕራፍ ስድስት መንፈሳዊ ውጊያ 131

ምዕራፍ ሰባት የሰህተት ትምህርቶች (ኑፋቱ) 157

ምዕራፍ ስምንት መጠራጠር 183

ምዕራፍ ዘጠኝ ብቸኝነት 213

ክፍል አራት 227

የአምነት ጥልቅ ጉዳዮች

ምዕራፍ አስር የአምነት ሰጦታ 229

ምዕራፍ አስራ አንድ ኦ ነጻነት 241

ምዕራፍ አስራ ሁለት ፈቃድና ፍቅር 251

ምዕራፍ አስራ ሶስት ኑ አብረን! የመጨረሻ ጥሪ 261

ምናብን ለመኮርኮር

(To Tickle the imagination)

Imagination የሚለውን የአንግሊዝኛ ቃል

የአማርኛው መዝገበ ቃላት "ምናብ" ብሎ ነው

የተረጎመው፡ (በአምስቱ የሰሜን አውሮፕላኖች ማለትም

በማየት፣ በመስማት፣ በማሸተት፣ በመቅመስ እና በመዳሰስ

የማይደረስባቸውን ነገሮች በዓይን ሕሊና እንዲደረስባቸው

የሚያደርግ ተፈጥሮአዊ ኃይል) ይህ ትርጉም ስለተሰማማኝ

ምናብ የሚለውን ቃል በዚህ መጽሐፍ ውስጥ በስፊት

ተጠቅሟል፡፡ በተለይ አልፎ አልፎ ብቅ የሚሉ ለብቻቸው

በሳጥን የተቀመጡ አስራ ሁለት ጥያቄዎች አሉ፡፡ ጥያቄው

በቀረበበት አካባቢ ለተገለጸው አውነት ከመጽሐፉ ወጣ ብሎ

ለማሰብ ታቅዶ የቀረበ ስለ ሆነ ነው "ምናብን ለመኮርኮር"

የሚል አረዕስት የተሰጠው፡፡

መንደርደሪያ

አስተማሪው ዛሬም እንደልማዱ ለተማሪዎቹ ሌላ ታሪክ ነገራቸው። አስተማሪው ብዙ ጊዜ ትምህርቱን በሚያስደንቁና ልብ በሚሰጡ ታሪኮች ስለሚጀምር በሙያው ምስጉን ነው። ይህ የአስተማሪው ታሪክ የመንገር ችሎታው ተማሪዎቹን ሁልጊዜ እያዳጓ አፋቸውን ያስከፍታቸው ነበር።

የዛሬውም ሁኔታ ከዚያ የተለየ አልነበረም። ፍርድ በመፈለግ ስለምትዋትት እንዲት የምታሳዝን እርጊት ሴት እና ከሰው ሁሉ በላይ የሆነ ስለሚመስለው እግዚአብሔርን ስለማይፈራ እንደ ግፊኛ ዳኛ ተረክላቸው። እርጊቷ ግን ዋዛ አልነበረችም፤ ዳኛው ችላ ቢላትም፤ ቢንቃትም፤ ተስፋ ቢያስቆርጣትም፤ እርሷ ግን ባለማቋረጥ ትወተውተው እንደነበር መምህሩ ተረክላቸው። በመጨረሻም የእርጊቷ ውትወታ ስለበዛበት ዳኛው እንደፈረደላት ነገራቸው።

ታሪኩ የፀሎት ታሪክ ነበር፤ ተግባሩ ሳይታክቱ ስለ መጸለይ የሚያስረዳ ታሪክ ነው። አስተማሪው ግን መጨረሻ ላይ የታሪኩን እቅጣጫ ለወጥ አድርጎ እንደ ጥያቄ ጠየቃቸው

“የሰው ልጅ በመጣ ጊዜ በምድር እምነትን ያገኘ ይሆንን?”

(ሉቃ. 18:8)

አስተማሪው ጌታ የሱስ ይህንን ጥያቄ የጠየቀው በጊዜ ወደፊት ተሻግሮ እንደገና የሚመለስበትን ጊዜ ተመልክቶ በዚያን ጊዜ የሚኖረው የእምነት ሁኔታ አሳስቦት ይመስላል። ከጥያቄው ሌላ የምንረዳው ነገር ተመልሶ ሲመጣ የሚፈልገው ዋናው ነገር እምነት መሆኑን ነው። ጥያቄው ግን መልሶ በእኛም ውስጥ የተለያዩ ጥያቄዎች ያስነሳል።

ለምን ጌታ ይህንን ጥያቄ ጠየቀ?

እምነትስ ለምን እንዲህ አስፈላጊ ነገር ሆነ?

ይህንና ይህንን የመሳሰሉ አሳቦችን ዘርዘርን በዚህ መጽሐፍ ለማየት እንሞክራለን። ባገለገልኩባቸው ቤተ ክርስቲያኖች ወይም ሕብረቶች ያስተዋልኩት እንደ ነገር አለ። ይኸውም የማገኛቸው ሰዎች ስለ እምነት የተለያዩ አመለካከት ያላቸው መሆኑን ነው።

ስለ እምነት ጥሩ ግንዛቤ ያላቸውን ሰዎች ያህል ስለ እምነት በጣም የተዛባ መረዳት ያላቸውም አሉ። “ለም አለኝ በሰማይ ውተቷንም አላይ እንዳይሆንብኝ ሰጪብጠው እምነዋለሁ” የምትል እንዲት አህት አውቃለሁ፤ ይህቺ አህት ታዲያ በእግዚአብሔር ቤት የቆየች ነች።

በእዚህ በመጽሐፉ የመጀመሪያ ሁለት ክፍሎች ሰዎች ስለ እምነት ያላቸውን እንዳንድ የተዛባ አመለካከት ለማቅናትና ለማጥፋት መከራ እናደርጋለን። ይህንን አያደረግን ስንሄድ እግረ መንገዳችንን ደግሞ ተግባራዊ የሆኑ የእምነት እርምጃዎችን እንጠቅሳለን። ከዚያም እምነት የሚሰራባቸውን የተለያዩ መንገዶች የሚገልጽ ሁሉ አቀፍ ወደሆነ መረዳት እንመጣለን ብዬ አምናለሁ።

በሶስተኛው ክፍል እምነት ለምን አስቸጋሪ ልምምድ እንደሆነ በመግለጽ እንጀምርና በዚያ ላይ ጨምረን ዛሬ ለእምነት ጠላቶች የሆኑ እንዳንድ ነገሮች ላይ እናተኩራለን። ሚዛናዊ የሆኑ መፍትሄዎችንም እግረ መንገዳችንን እንጠቅሳለን።

አራተኛውና የመጨረሻው የመጽሐፍዋ ክፍል ጠላት ባሉ የእምነት አሳቦች ላይ ይውላል።

ይህ መጽሐፍ እንባቢውን ተግባራዊ እምነት እንዲኖረው ይጠይቀዋል፤ ይገዳደረዋል፤ ያበረታታዋል መንገዱንም ያሳየዋል ብዬ አምናለሁ። እምነትን ለመረዳት ላለው መዘበራረቅም ተገቢውን ትኩረት በመስጠት እንባቢው አውነተኛ የእምነትን መንገድ እንዲለማመድ ያደፋፍረዋል፤ የእምነት እርምጃ እንዲወስድም ይገፋፋዋል።

እንግዲህ እምነቱና ጸሎቱ አንባቢው ስለእምነት ላለው ጥያቄም ሆነ አለመረዳት በትንሹም ቢሆን መለስ ያገኛል የሚል ነው። እምነትን በሚመለከት የተዘጋበትንም ምስጢር የሚከፍትለት ቁልፍ ያገኘበታል ብዬ ተስፋ አደርጋለሁ።

በመጽሐፍ ቅዱስ ያሉ የእምነት አይነቶች በአራት ሊከፈሉ ይችላሉ። እነዚህን የእምነት አይነቶች ለይቶ ማወቁ በዚህ መጽሐፍ የሚተላለፈውን መልእክት ለመረዳት ስለሚያግዝ አስቲ በአጭሩም ቢሆን እንግልጽታለሁ።

የመጀመሪያው “እምነት” በቃሉ ብቻ የሚገለጸው የእውነት ሰብስብ ነው። ይህም በእንግሊዝኛው “The Faith” የሚለው ነው። ይህም የሚገልጸው ስለ እግዚአብሔር የምናውቃቸውን የእምነት ሰብሳቢዎች ቢሆን ወንጌላውያን ቤተ ክርስቲያኖች ይህንን የመጀመሪያውን የእምነት አይነት “የእምነት አንቀጽ” ወይም “የእምነት ኑዛዜ” ብለው ይጠሩታል። ስለ መሠረተ እምነት (Doctrine) እና ስለ ጭፍን እምነት (Dogma) ያሉትን የእምነት ገለጻዎች በቦታቸው እንመለከታቸዋለን። ለጊዜው ግን “እምነት” ክርስቲያኖች ስለእግዚአብሔር ትክክለኛ እውነት ነው ብለው የተቀበሉትና የሚከተሉት ነው ብለን እንለፈው።

ሁለተኛው “የሚያድን እምነት” “Saving Faith” የሚባለው ነው። ይኸኛው የእምነት አይነት እግዚአብሔር ለሰዎች የሚሰጠው ችሎታ ነው። ኢየሱስ ክርስቶስ ለሰው ዘር ሁሉ የኃጢአትን ዋጋ ስለከፈለ ኃጢአትን ሁሉ ይቅር ማለት የሚችል ጌታ መሆኑን ለማመንና ለመቀበል የሚያስችል፤ ጌታ ኢየሱስን የሕይወት ጌታ አድርጎ በእምነት መቀበልም የዘለለም ሕይወት ለማግኘት ያበቃል የሚል እምነት ነው።

ሶስተኛው የእምነት ስጦታ “The Gift Faith” ነው። ይህም የታመቀ የእምነት ችሎታ ነው። ከችሎታችንና ከግምታችን በላይ የሆነ፤ ሊሆን የማይችለውን ነገር ይሆናል ብሎ ለመቀበል የሚያስችል የእምነት ችሎታ ነው። ይህንንም አባብ ለብቻው በአንድ ክፍል አናየዋለን።

አራተኛው አኔ የቀን ተቀን እምነት (Normal Faith) የምለው ነው (ይህ እምነት ከእምነት ስጦታ ጋር ያለውን ልዩነት ለማሳየት በመጽሐፉ ወስጥ እንዳንድ ቦታ ተራ እምነት ብዬ ጠቅሼዋለሁ)። ማንም ሰው በየቀኑ ከእግዚአብሔርም ሆነ

ከአካባቢው ጋር ባለው ግንኙነት ላይ ያተኮረ እምነት ነው። ይህ አይነቱ እምነት በመጽሐፉ ሌሎች ክፍሎችም ባሉት አሳቦች ውስጥም የተጠቀሰ ስለሆነ ብዙውን የመጽሐፉን ክፍል የያዘ ነው።

እንጋፋው ዘማሪ አዲሱ ወርቁ አንድ የታወቀ የእምነት መዝሙር አለው።

አንደ ቆርጠናል!

ተከትለናል!

በእምነት ጀምረን!

በድል እናበቃልን!

አስቲ እኛም ይህንን መጽሐፍ እግዚአብሔር ስለ እምነት ያስተምረናል በሚል ቆራጥ ውሳኔ እንጀምረው። እግዚአብሔር ብዙ የእምነት ድሎችን ለእኛ ለመስጠት ግን መጽሐፉን እንብብን አስክናበቃ የሚጠብቅ አይመስለኝም። ስለ እያንዳንዳችሁ ያለኝ ጸሎት ግን መጽሐፉን እንብባችሁ በምትጨርሱበት ጊዜ ልዩ የሆነ የእምነት ድል እንድትቀዳጁ ነው።

መልካም ንባብ!

ክፍል አንድ

የአምነት ምክንያቶች

ይህ የመጀመሪያው ክፍል ብዙዎቻችን ስለ አምነት የምናውቀውን ነው በተቀናበረ እና በተደራጀ መልክ የሚያቅርበው። ቀላል ይመስል ይሆናል። ግን አምነታችን እንዲሠራ እነኚህ ግንዛቤዎች አስፈላጊ ናቸው። አምነትን አግዚአብሔር እንደሚያየው ለማየት አንዳንድ የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍሎችን እናያለን፤ ከዚያም እኛ አማኞች ስለ አምነት ሊኖረን የሚገባውን መረዳቶች እንከልሳለን።

ምዕራፍ አንድ

አምነት ከአግዚአብሔር አንጻር

የአኛ አምነት ለአግዚአብሔር ምን ያደርግለታል? ብሎ መጠየቅ ያልተለመደ ጥያቄ ቢመስልም አስፈላጊ ጥያቄ ነው። አምነት ለአኛ ስለሚያደርግልን መልካም ነገር በመማርና በማውራት ብዙ ስለምንያዝ አምነታችን ለአግዚአብሔር ስለሚያደርገው ነገር ብዙ አንመረምርም። መኖራችን ለአግዚአብሔር ከብር መሆኑን ሰናውቅ ግን አያንዳንዱ መንፈሳዊ ልምምዳችንም ለአኛ ብቻ ሳይሆን ለአግዚአብሔርም የሚያደርገው ነገር አንዳል አንረዳለን። የኛ መንፈሳዊ ልምምድ የአግዚአብሔርን ሕልውናና ፍጹም በሆነው በበላይነቱ ላይ የሚጨምረው ወይም የሚቀንሰው አለ ለማለት ሳይሆን አግዚአብሔር ከኛ ጋር ባለው ግንኙነት ለራሱ የወሰናቸው ቅድመ ሁኔታዎች አሉ ለማለት ነው።

1. አምነታችን አግዚአብሔርን ያስደስተዋል
2. አምነታችን አግዚአብሔርን አንዲያደርግ ይፈታዋል
3. ፍላጎቱን ያሟላዋል
4. ያረካዋል
5. ሥራውን ያሰፋዋል
6. ይገልጻል
7. ፍርዱን ይገታዋል

1. አምነት ያስደስተዋል

አምነታችን ለአግዚአብሔር የሚያደርገው የመጀመሪያው ነገር ማስደሰት ነው። ዕብራውያን 11:6 ይህንን አሳብ በገልጽ ያስቀምጠዋል “ደግሞም ያለ አምነት አግዚአብሔርን ደስ ማሰኘት አይቻልም፤ ምክንያቱም ወደ አግዚአብሔር የሚቀርቡ ሁሉ አግዚአብሔር መኖሩንና ከልብ ለሚሹትም ዋጋ አንደሚሰጥ ማመን አለበት” “ልቡን ከፍቶ ለዳመጠ ሁሉ በዚህ ጥቅስ ውስጥ የአግዚአብሔር የልግስናው ድምጽ

ጎላ ብሎ ይሰማል። ይህ ጥቅስ ጎላ አድርጎ አግዚአብሔር ሕዝቡን ለመባረክ ያለውን ጉጉትና ፍላጎት ነው የሚያሳየው። አግዚአብሔር ሊባርከን አጥብቆ ይፈልጋል። ይህንን ለማድረግ እኛን የሚፈታው ምንድነው? አምነት! ለዚህ ነው አግዚአብሔር ደስ እንዲሰኝ አምነት አስፈላጊ የሆነው።

የምንከተለውና የምናመልከው አምላክ በቸርነት የተሞላ ስለሆነ ልጆቹን መባረክ ደስ ያሰኝዋል። አግዚአብሔርን በአምነት እንዲባርከን ብንተባበረው እርሱ ሊባርከን ደስተኛ ነው።

ብዙ ሰዎች ለረጅም ጊዜ የሚያስቸግራቸው የአምነት አይነት በአግዚአብሔር ተቀባይነት ማግኘታቸውን ማመን ነው። ሰዎች ራሳቸውን እየናቁ፤ በሰዎች እይቄ አየተባሉ ካሉ፤ አግዚአብሔር ወደ እንደተቀበላቸው ማመን ያቅታቸዋል። አግዚአብሔር ግን ያለ ምንም ቅድመ ሁኔታ ይቀበላቸዋል። እነርሱ ግን የአግዚአብሔርን ተቀባይነት መቀበል ስለሚያስቸግራቸው አግዚአብሔርን ያስከፋታል፤ በእነርሱ ሳይሆን የእርሱን ተቀባይነት አምቢ ማለታቸው ነው የሚያስከፋው።

እንደ የአግዚአብሔር ሰው ይህንን ራሱን የመቀበል ችግር በምሳሌ እንዲህ ብለው ገለጹት። “አግራን በጣም ዘርግቼ ብራመድ አምስት ጫማ ያህል መራመድ እችላለሁ። ሁለት ረጃጅም ሕንጻዎች የአምስት ጫማ እርቀት ቢኖራቸው ካንዱ ሕንጻ አናት ወደሌለው ሕንጻ አናት መራመድ እችላለሁ። የሁለቱ ሕንጻዎች ርቀት ግን ስድስት ጫማ ቢሆን መራመድ ሳይሆን መዝለል ይኖርብኛል። ራሱን መቀበል የሰድስቱ ጫማ አይነት ርቀት ነው፤ የሚጠይቀው መራመድ ብቻ ስይሆን መዝለል ነው። ከችሎታችን በላይ አይደለም ግን የበለጠ እንድናደርግ ይጠይቀናል። መዝለል ያስፈልገናል። እርግጠኛ ከሆንንበትና ከተመቻቸንበት ሁኔታ ውስጥ በመውጣት ደርሰንበት የማናውቀው ቦታ ለመድረስ አድርገን የማናውቀውን ነገር ማድረግ ማለት ነው።

ያ ዝላይ አምነት ነው። ይህ አምነት አግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኝ ከመሆኑም በላይ ለራሳችንም ባለን ግምት ላይ አስደናቂ ለውጥ እንዲያመጣ አግዚአብሔርን ያስቸለዋል። ከዚያ በሀሞላ ራሳችሁን “አንተ የሕይወት የአግዚአብሔር ልጅ”

ብላችሁ ማቆላመጥ ትጀምራላችሁ። ያኔ ነገሮች መለዋወጥ ይጀምራሉ። አምነት አግዚአብሔር የልቡን እንዲያሳየን ይማርከዋል።

2. አምነት ይፈታዋል

አምነት ለአግዚአብሔር የሚያደርገው ሁለተኛው ነገር አግዚአብሔር እንዲያደርግ ይፈታዋል። አምነት በሰዎችና በአግዚአብሔር መካከል ላለው ስምምነት ወኪል ነው። ሰውን ከአቅሙ በላይ እንዲዘረጋ የሚያስችለው አምነት ነው። ችግሮች ምንም ያህል የተመሰቃቀሉ ቢሆኑም ከእኛ ችሎታ ውጪ ያሉትን መፍትሔዎች ለግኝተን ልንጠቀምባቸው እንድንችል የሚያደርገን አምነት ነው። ተዘግቶ ያለውን የመልስ በር የምንከፍትበት ቁልፍ አምነት ነው።

አግዚአብሔር በእኛ አምነት ላይ ያዋለው ካፒታል (investment) አለው። ፍጹም አፍቃሪ፤ ሙሉ ችሎታ ያለው አምላክ ስለሆነ ሊያደርግ የፈቀደውን እንዲያደርግ ይፈታዋል፤ ይህ መንፈሳዊ ምስጢር ነው። አምነት ሊያደርግ የሚወደውን መልካም ነገር እንዲያደርግ የሚያስችለውና የሚፈታው ስለሆነ አግዚአብሔር ሁል ጊዜ በአምነት የሚተባበሩትን ይፈልጋል።

3. አምነት ያረካዋል

አግዚአብሔር አምነትን በእኛ ላይ ሲያይ ስለሚያረካውና ስለሚፈነቅለው ሊያደርግ የሚወደውን እንዲያደርግ አሳቡን ያሟላዋል። ልጆቻችን ገና መራመድ ሲማሩና ሲጀምሩ ቆሞ ብለው እንደገና ይወድቃሉ። ስናለማምዳቸው ግን እጆቻችንን ዘርግተን ትንሽ ራቅ ብለን እንቆምና ኑ እንላቸዋለን። እንደ እርምጃ ሲራመዱ ካየን ደስ ይለንና እናትነታቸዋለን፤ እንስቃለን በድርጊታቸው እንረካለን። መናገር ሲጀምሩ፤ ሌላ ሌላ ድርጊትም ሲማሩ ያረኩናል። የእያንዳንዱ የአድገታቸው እርምጃ በእኛ በወላጆቻቸው ውስጥ ትልቅ የመሟላት ስሜት ይፈጥራል።

አምነት ልጆቻችንን በሕጻንነታቸው “ኑ” ብለን ሰንጠረዥቸው የሚወሰዱት ያ የመጀመሪያ ትንሽ አርምጃ ነው። አንዳንድ አግዚአብሔር ከእኛ ሩት የሆነ ይመስለናል፤ ያ ከሆነ አግዚአብሔር ከእኛ የሚጠብቀው ከፍ ያለ የአድገት ወይም የአምነት ደረጃ አለ ማለት ነው። ያንን ሰናሚላ አርሱን ያረካዋል።

ይህ ማለት ደግሞ የአግዚአብሔር አርካታ በእኛ አምነት ብቻ የተደገፈ ነው ማለት አንዳልሆነ መግለጽ አወዳለሁ። ያ ከሆነ የአምላክነት ባሕሪው የእርሱ ሳይሆን የእኛ ሆነ ማለት ነው።

ለማለት የምፈልገው ግን አግዚአብሔር የእኛን የአምነት መተባበር ለማግኘት ሲል አንዳንድ ራሱን ከማድረግ ይቆጥባል ወይም ይገታል። ይህ የአድገት ምስጢር ነው። ጌታ የሱስ በገዛ አገሩ ሕዝቦች መካከል አምነትን በማጣቱ መደነት ብቻ ሳይሆን ማድረግ እንኳን አልቻለም

“እዚያም በጥቂት ሕመምተኞች ላይ እጁን ጭኖ ከመፈወሱ በስተቀር ምንም ታምራት ሊሰራ አልቻለም ባለማመናቸውም ተደነቀ”
(ማር 6፤5-6) ።

ተአምር የማድረግ ኃይል አጣ ማለት ሳይሆን፤ ተአምር እንዲያደርግ የሚገፋፋው አምነት በሰዎቹ ውስጥ አጣ ማለት ነው። ምክንያቱም ጌታ የሱስ ሁሉን የማድረግ ኃይል አለው፤ አንዳንድ ግን ራሱን በአምነታችን መጠን ይወስነዋል።

ጌታ የሱስ ለምኑ፤ ፈልጉ፤ አንኩዋኩ የሚለውን የጸሎት ሞዴል ሲያስተምር፤ (ማቴ. 7፤7) ከእርሱ ጋር ሊኖረን ስለሚገባው ሶስት አይነት ጸሎታዊ ግንኙነቶች ነው የተናገረው።

- የመለመን ትኩረት መቀበል ነው
- የመፈለግ ትኩረት ማግኘት ነው
- የማንኩዋኩዋት ትኩረት ማስከፈት ነው

አግዚአብሔር አንድላምነው የሚፈልገው አንድንበረታታና አንድንተጋ ስለሚፈልግ ነው። በልመና ውስጥ መለማመጥ ስላለ ያ ትጋትን ይጠይቃል። ስለዚህ አግዚአብሔር ትጋትን አንድንለማመድ ስለሚፈልግ አንዳንድ ለመልሱ ዘግየት ይላል። ይህ መንፈሳዊ ምስጢር ነው።

አግዚአብሔር አንድንፈልገው የሚያደርገን፤ ፍለጋ ራሱ መንፈሳዊ ጥረት ስለሆነ ነው። አግዚአብሔርን አጥብቀን ከምንፈልግባቸው መንገዶች አንዱ ጥሞና ሊሆን ይችላል። በትዕግስት በአግዚአብሔር ዘንድ መቆየት፤ እስከምናገኘው ድረስ መጠበቅ፤ አንዳንድ ምንም አጥብቀን ብንፈልገው የማይገኝ የሚመስልበት ደረጃ ላይ እንኩዋን አንደርሳልን። መልዕክቱ ፍለጋችን ቀጥቤ ፍለጋህን ቀጥል ነው።

የማንኩዋኩዋት ትኩረት ከውስጥ ያለው ሰዎች እንዲከፍት ለማድረግ ነው። ከውስጥ ያለው ሰዎች እስኪከፍት ድረስ ማንኩዋኩዋትን መቀጠል ያስፈልጋል። አለመታከት ወይም አለመስልቶት ነው የማንኩዋኩዋት ምስጢር። ጌታ የሱስ በሉቃስ 18 ውስጥ ያስተማረው የመበላቲቱ ታሪክ የዚህ የማንኩዋኩዋት ሞዴል ፍጹም የሆነ ገለጻ ነው።

ይህን የጸሎት ሞዴል ስንከተል የአምነት ልምምዳችን እያደገ ስለሆነ አግዚአብሔርን እናረካለን። ከእኛ የራቀውን ለማውረድ ተንጠራርተን በእግር ጥፍራችን ቆመን ስንፈልግ ሲያየን ደስ ይሰኛል፤ ይረካል። አግዚአብሔር ፍቅር ነው፤ የፍቅር ባሕሪ ተወዳጁን ማስደሰትና መባረክ ነው። ስለዚህ ተወዳጁ (እኔና እናንተ) ካልተባረከ ፍቅር አልተሙዋለም ማለት ነው። አምነት አግዚአብሔር ይህንን መምዋላት እንዲለማመድ ያስችላዋል።

አንድ ጊዜ እስራኤላውያን ጌታ የሱስን ጥያቄ ጠየቁት፤ “ታዲያ የአግዚአብሔርን ሥራ ለመሥራት ምን ማድረግ አለብን?” አሉት እርሱም በላከው ታምኑ ዘንድ ይህ የአግዚአብሔር ሥራ ነው” ዮሐ 6፤28-29። ይህ ሥራ ተብሎ በዚህ ቦታ የተተረጎመው ቃል አለታዊ ተግባር (occupation) የሚለው ነው፤ በሌላ ጥረት ገርገር አለታዊ ሥራችን ወይም ተግባራችን አምነት ነው። ሁለት ሰዎች ተዋወቁና በወራ ጀመሩ ይባላል፤ አንደኛው ሁለተኛውን

“የምትሠራው ሥራ ምንድነው?” ብሎ ጠየቀው;

ሁለተኛው “አማኝ ነኝ” አለ።

“ያንን ማለቱ ሳይሆን ሥራህ ምንድነው?”

“አማኝ ነኝ፤ አምናለሁ” አለው ሁለተኛው አንደገና፤

የመጀመሪያው ሰው ትንሽ ተረበሸና “ምን ማለቱ አንደሆን አውቀሃል?” ሲለው።

“ሥራዬ ማመን ወይም በአምነት መኖር ነው፤ ወጪዬን ለመሸፈን ግን

የሟኝ ጥገና ሥራ አሠራለሁ።” በማለት መለሰለት።

ሁለተኛው ሰው ሊያስተላልፈው የፈለገው መልዕክት ነበር፤ ኑሮው በገቢው ላይ የተመሠረተ ሳይሆን በአምነት የሚኖር መሆኑን ለማሳየት ነው። አንዲህ ያለ አመለካከት ሲኖረን አግዚአብሔርን ያረካዋል። በአምነት የተመሠረተ ኑሮ ሲኖረን በገንዘብ ላይ ትኩረት ያንንም ተከትሎ የሚመጣው ድርቀት፤ መሸማቀቅ እና ማፈር ቦታ አይኖረውም፤ በአምነት መኖር ማለት ያ ነው። አግዚአብሔር በአምነታችን ልቡ ይሞላል፤ ፈቃዱ ይፈጸማል፤ አቅዱም ይረካል። አንዳንዴ ግን የአግዚአብሔር የረጅም ጊዜ አቅድ ከኛ የአጭር ጊዜ ፍላጎት ጋር አይታረቅም። ይህ ትውልድ ከመቼውም ጊዜ የበለጠ ትኩረት “የአሁን” ትውልድ ሆኗል።

ቡናችን ኢንስታንት

ገበያችን ኪዎሲክ

ምግባችን ፋስት ፋድ

ምድጃችን ማይክሮዌቭ

ሁሉ ነገር ቶሎ ቶሎ በሆነበት ህብረተሰብ የረጁም ጊዜ ፕላን ለብዙዎቻችን አይዋጥልንም; አምነት ግን በውስጡ ቆይታ፤ ትዕግስት፤ ትጋት አለበት። አምነት ሥራችን ከሆነ ሥራችን አንዳንዱ አሁን የሚፈጸም ሲሆን አንዳንዱ ደግሞ የረጁም ጊዜ ፕላን ይጠይቃል። አምነት ሂደት ነው፤ አይቆምም፤ አይቋረጥም። ስለዚህ ነው ጌታ የሱስ ስለ ትጋት ያስተማረው፤ ትጋት ደግሞ በትርጉሙ የሚፈጸም ወይም የሚያበቃ አይደለም። ትጋት የሚለካው በጊዜ መርዘም ብቻ ሳይሆን በአስተሳሰብ

ጥንካሬና በግምት ስፋትም ጭምር ነው። በሉቃስ 18፤1-5 ተግታ የለመነችው የመበለት ምሳሌ፤ ምናልባት ለወር ወይም ለሁለት ወር ተመለላሳ ይሆናል። ለእርሷ ግን የብዙ ጊዜ ምናልባትም በብዙ ወራት የሚቆጠር ልመና ሆኖ ሳይሰማት አይቀርም። ወይም በአኩላ ሌሊት ወደ ጎረቤቱ ሄዶ ያንኳኳው ሰው አምቢ አየተባለ ማንኳኳቱን የቀጠለው ለአምስት ደቂቃ ይሆናል፤ ግን በግምቱ የረጁም ጊዜ ትጋት ጠይቆታል (ሉቃ. 11፤5-8)። ትጋት (persistence or importunity) ሥረታዊ በግሪክ (Anadia) ሲሆን ቃሉ አንዳለ ሲተረጎም “ሐፍረተቢስ” ወይም “ያለሐፍረት” ነው። ቃሉ ሁለት አቀራረብ አለው።

አንደኛው ሰው ኃጢአት ሁሉ ይቅር ስለተባለለት ያለ ምንም ሀፍረት መቅረብ መቻሉ ሲሆን፤ ሁለተኛው ደግሞ ሰውዬው ያለበት ሁኔታ ወይም ችግር የህብረተሰቡን ወግ ወይም የራሱን ይሉኝታ ያለፈ ስለሆነ አይኖውጣ ሆኗል ማለት ነው። ጌታ የሱስ ሁለቱንም አይነት ሐፍረተቢስነት ይቀበላል፤ ይህ ሐፍረተቢስነት የአምነት አደገት ስለሆነ ያረካዋል። ልጆቻችን አንዳንዴ ማድረግ የማይገባንን ነገር አንኳን የሚያስደርጉን በዚህ ድፍረት መጥተው ስለሚጠይቁን አኮ ነው። አግዚአብሔር ግን ያለ ሀፍረት አንድንጠይቀው የሚያደርገን ለመስጠት ሳይፈልግ ቀርቶ ሳይሆን ሊሰጠን ስለሚወድ ነው፤ በአምነት አንድናድግ አየጠበቀን ነው።

ጌታ የሱስ አግዚአብሔርን ስለማይፈራው ዳኛና ለጎረቤቱ ግድ የሌለውን ሰው ምሳሌ ስለትጋት ለማስተማር መጠቀሙ የሚያስደንቅ አመለካከት ነው። አግዚአብሔር አንደ ዳኛውም አንደ ጎረቤቱም አይደለም፤ ግን እኛ አንዳንዴ አንደዚያ ሆኖ ስለሚሰማን እና ጌታ የሱስም ያንን ስሜታችንን ስለሚያውቅ ይመስለኛል አንዲህ አይነት ባሕርያት የተጠቀመው። ለዚህ ነው “ለምኑ፤ ፈልጉ፤ አንኳኩ” የሚሉትን ቃላት የተጠቀመው፤ የኛ ድርሻ ያለመታከት ያንን ማድረግ ነው። የአግዚአብሔር ድርሻ በሉቃስ 18፤ 7-8 ተገልጿል

“አግዚአብሔር ቀንና ሌሊት ወደ እርሱ ለሚጮሁ ምርጦቹ አይፈርድላቸውንም? ከመጠን በላይስ ችላ ይላቸዋልን? አላችሁሉ ፈጥኖ ይደርስላቸዋል”

ጥያቄው ግን አሁንም “ነገር ግን የሰው ልጅ በሚመጣበት ጊዜ በምድር ላይ እምነትን ያገኘ ይሆንን?”

4 . እምነት ሥራውን ያስፋፋዋል

ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ የእግዚአብሔር አንዱ ሥራ

“ያልነበረውን እንደነበረ የሚያደርግ” ሮሜ 4:17 ብሎ ነው የገለጸው።

ምንም ነገር አልነበረም፤ እግዚአብሔር ሲሠራ ግን ነገር ሆነ፤ በተለይ ሥነፍጥረትን ስናስብና ዘፍጥረትን ስናነብ ይህ አባብ ግልጽ ይሆናል።

ለመነበትም የሚከናወነው ሁኔታ ይህ ነው። የሁኔታዎች አለመመቻቸት እግዚአብሔርን ከማድረግ አይከለክለውም። ምክንያቱም እርሱ “ያልነበረውን እንደነበረ የሚያደርግ” ነው። እምነት በእግዚአብሔርና በሰው መካከል የሚሆን አቀባባይ ሁኔታን መፍጠር ማለት ነው። እግዚአብሔር እምነትን ይሰጠናል፤ እኛ ያንን እምነት በመጠቀም የእርሱን ኃይል እናስለቅቃለን። የእርሱ ሥራ መስጠት የእኛ ሥራ ደግሞ ያንን ሰጦታ መጠቀም ሲሆን በመካከል ያለውና የሚያያይዘው መስመር እምነት ነው።

እምነት የአለት ተግባራትን የሚሆነው ለዚህ ነው። በአለም ላይ የእግዚአብሔር ኃይል በጣም ያስፈልጋል። ብዙ የፖለቲካ ሰዎች፤ የመንግሥት መሪዎች፤ የኢኮኖሚና ያሶሺያል ሳይንስ አዋቂዎች ሲተምኑ በፍጥነት እያደገ ያለው የሰው ልጅ ቁጥር ብዛትና የተፈጥሮ ሐብት ሲመጣጠን የሰውን ልጅ ፍላጎት ሁሉ ለሚሟላትና ምቹቱን ለመጠበቅ ለረጅም ጊዜ የሚበቃ አይደለም ይሉናል። የተፈጥሮ ሃብት አያለቀ ሲሄድ አስቀድሞ ያንን ሃብት የፈጠረው የእግዚአብሔር ኃይል ማስፈለጉ የእምነት ጉዳይ ብቻ ሳይሆን የምክንያትም ስሌት ነው።

ይህንን እውነት የተረዱ ብዙዎች መልሳችን ጸሎት ነው ብለው ያምናሉ፤ ወይም እንደዚያ ለማመን ተገደዋል። መንፈሳዊ እንቅስቃሴ ወይም ነውጥ (revival) ካልገኘን በስተቀር የሚደረገው ጥረት ሁሉ ውሀ ቅዳ ውሀ መልስ ብቻ ይሆናል። ይህ

ሁኔታ በእያንዳችን ግላዊ ሕይወትም እውነት ነው። የሚጠበቅብንን ሁሉ ለሚሟላት ማንኛችንም ብቃት የለንም። ጌታ የሱስ ይህንን እውነት በማያወላውል መንገድ ቁልጭ አድርጎ አስቀምጦታል።

ዮሐ. 15:5 “...ያለ እኔ ምንም ልታደርጉ አትችሉምና”።

ያለ እርሱ ምንም ማድረግ ካልቻልን በራሳችን ብቻ ለመሆን ያለን ተስፋ ሲመዘንና ቢለካ ምን ያህል የሚሆን ይመስለችኋል? ያለ እርሱ ምንም ማድረግ አለመቻላችንን ተረድተን የእርሱን እርዳታ በእምነት ስንፈልግ ግን የእርሱን ሥራ መሥራታችንና ማስፋፋታችን ነው።

5 . እምነት ይገልፀዋል

እንዲህ አሰባችሁ ታውቃላችሁ? እግዚአብሔር ራሱን ለእኛ ለመግለፅ ባይፈልግ ጥሮ ስለ እርሱ ምንም ማወቅ አንችልም ነበር። እንዲያ ቢሆን ኖሮ በጣም የሚያሳዝን ሁኔታ አይሆንም ነበር? በሰብዓዊነትና በመለኮታዊነት መካከል ያለውን ርቀት ለማጥበብ በራሳችን ችሎታውም ፍላጎቱም የለንም። እግዚአብሔር ግን ራሱን ለእኛ ለመግለጽ መረጠ። ያንን መግለጽ ለእኛ እውን የሚያደርግልን ታዲያ እምነት ነው። ለጊዜው ይህንን አባብ አስቲ በአእምሮአችን እያሰላሰልነው አንቆይ። በሚቀጥሉት ምዕራፎች ይህንን እንደት ማድረግ እንደምንችል በሰፊው እናያለን። እግዚአብሔር ራሱን ለሰዎች ገልጾአል፤ ያንን መግለጽ ለሰዎች እውን የሚያደርግልን እምነት ነው።

እግዚአብሔር ራሱን በመግለጹና ያ መግለጽ ለእኛ እውን በመሆኑ መካከል ልዩነት አለ። እግዚአብሔር ራሱን ገልጿል፤ ያ መግለጽ (revelation) ተብሎ የሚታወቀው ነው። እምነት ደግሞ ያንን መግለጽ እንድናየው ያስችላናል፤ ያ (disclose) የሚባለው ነው። ለምሳሌ የገና ስጦታ ስንሰጣጥ ሰጪው ስጦታውን ይሰጣል፤ ተቀባዩ ግን ስጦታውን ተቀብሎ ካልከፈተው ስጦታው ሳይገለጽ ይቀራል። እግዚአብሔር ራሱን በመግለጽ ስጦታ አድርጎ ሰጥቶናል፤ ያንን ስጦታ ተቀብለን በጥቅም ላይ ማዋል የእኛ ሥራ ነው ያንን ለማድረግ የሚያስችለን ችሎታ እምነት ነው።

የገና ሥጦታችንን ለመክፈት የሚያስችሉንን ያህል ይህንን ዘላለማዊ ሥጦታ ለመክፈት ብንጥር እግዚአብሔርን በሙሉት እናውቀዋለን። ይህ ግን እንዲህ እንደቀረበው ቀላል እንዳልሆነ እናውቃለን። ሕይወት ጥልቅ የሆነ ክስተት ነው። የሕይወት ሰጪ የሆነው እግዚአብሔር ታዲያ ምን ያህል የበለጠ ጥልቅ ነው? እ.ኤ.አ 9:10 እና ሮሜ 11:33 የእግዚአብሔር ጥልቀት የማይመረመር እንደሆነ ይመስክራሉ። ተረድተነው ተረድተነው የምናበቃው አይደለም፤ እግዚአብሔር በሥነ ፍጥረት ራሱን ገልጿል፤ በተጻፈው ቃሉ እንግግርናል፤ በሰዎች መልዕክት እንግግርናል፤ በውስጣችን ተገልጿልናል፤ ይህ ሁሉ እኛ አርሱን እንድናውቅ ለማድረግ በቂ መገለጽ ሲሆን አርሱን ግን በሙሉት አይገልጽውም።

6. እምነት ፍርዱን ይገታዋል

እግዚአብሔር በሰዎች ለመፍረድ አይቸኩልም፤ አይፈልግምም። እንዲያውም በባሕርይ ደስ የሚሰኝበት ነገር የዚህን ተቃራኒ ማድረግ ነው። ያም ምህረትን መስጠት ነው። የሚከተሉትን ጥቅሶች አስቲ እንመልከት

“...ምህረትን ይወዳልና...”

ሚልክያስ 7:18

“ኃጢአተኛው ይሞት ዘንድ አልፈትድም”

ሕዝቅኤል 33:11

“...ሁሉ ወደንሰሐ እንዲደርሱ እንጂ ማንም እንዳይጠፋ...”

2ጴጥሮስ 3:9

“ከዚህ ጠማማ ትውልድ ራሳችሁን አድኑ”

ሐዋ. ሥራ 2:40

የእግዚአብሔር መልካም ፈቃድ እንዲህ ቢሆንም ደህንነትን ግን በግድ እንድንቀበል አያደርገንም። እግዚአብሔር የሰጠንን እምነት በሥራ በምናውልበት ጊዜ በውስጣችን

የሚንቀሳቀስ ሂደት ይጀምራል፤ መዋጀት፤ መመለስ፤ ይቅርታ፤ ደህንነት፤ ጽድቅ፤ ቅድስና።

ኃጢአት መቀጣት አለበት፤ ወይም ለኃጢአት ፍርድ አለው። ምክንያቱም የእግዚአብሔር ቃል

“የኃጢአት ደሞዝ ሞት ነው” ሮሜ 6:23 ይላል።

ይህንን በሚመለከት ለእያንዳንዳችን ሁለት ምርጫዎች ተሰጥተውናል። የኃጢአት ፍርድ ወይ በእኛ ላይ መውደቅ አለበት ወይ ክርስቶስ የከፈለውን ዕዳ ለእኔ ነው ብለን መቀበል አለብን።

ቃላቱ እንግሊዝካዊ የእግዚአብሔር ሰው ሲ. ኤስ ሉዊስ እንዲህ ብለው ጻፉ፤ “በመጨረሻ ሰናዩው ሁለት አይነት ሰዎች አሉ፤ ለእግዚአብሔር “ፈቃድህ ይፈጸም” የሚሉ ወይም እግዚአብሔር “ፈቃድህ ይፈጸም” የሚላቸው። እኛ ፈቃድህ ይፈጸም የምንለው ከሆነ የልጁን የየሱስ ክርስቶስን መወለድ፤ ሕይወት፤ ሞትና ትንሣኤ አምነን እየሱስ ያድናል ማለታችን ነው። አርሱ “ፈቃድህ ይፈጸም” ካለን ግን በራስህ ጥረትና ችሎታ የተበላሸውን አስተካክል፤ አለዚያ ፍርድ ይመጣብሃል ማለቱ ነው። ውሳኔያናችን ሁለተኛው ከሆነ ጊዜያዊና ዘላለማዊ ከሆነው የፀጋ ጥበቃ ውጪ እንሆናለን።

እምነት ለእኛስ ምን ያደርግልናል?

አስካሁን ድረስ እምነትን ያየነው ከእግዚአብሔር አንጻር ነው። አሁን ደግሞ እስቲ ጥቂት ጊዜ ወስደን እምነትን ከእኛ አንጻር ለማየት እንሞክር። ከዚህ በኋላ የሚበዛው የመጽሐፉ ክፍል “ምን” ወይም “ለምን” ከሚለው ጥያቄ ይወጣና “እንዴት” የሚለውን ጥያቄ በመመለስ ላይ ያተኮራል።

እምነት ለእኛ ለምን አስፈላጊ እንደሆነ አስካሁንም ቢሆን በተዘዋዋሪ መንገድ

አይተነዋል። አግዚአብሔር ደስ ሲሰኝ፤ አግዚአብሔር ሲፈታ፤ አግዚአብሔር ሲረካ፤ አግዚአብሔር ሲገለጽ፤ አግዚአብሔር ሲስፋፋና ፍርዱን ሲገታ ጥቅሙና ትርፉ ለእኛ ነው። “ፍላጎት ለፍቅር አበዳሪ ነው”፤ ይህም ማለት አበዳሪ ሁልጊዜ እንዲከፈለው የሚጠብቀው ዕዳ አለ። ፍቅር ደግሞ በጣም አፍቃሪ ስለሆነ፤ የፈለገውን ፍላጎት ለማሟላት ሁሉ ዝግጁ ነው። ብዙ ፍላጎቶች አሉን፤ ፍቅር ታዲያ አሟላቸዋለሁ ይለናል፤ አምነት ደግሞ እንዲያደርግ ይፈቅድለታል። ስለዚህ አምነት አግዚአብሔርንና የእርሱ የሆነውን መልካም ነገር እንድንጨብጥ ያግዘናል።

ወንጌል አምነት ለእኛ የሚያደርገውን በብዙ ጥቅሶች ዘርዘሮታል።

በማቴዎስ

- 6:30 - አምነት ለልብሳችን
- 8:26 - አምነት ፍርሃትን ያስወግዳል
- 9:22, 29 - አምነት ለፈውስ
- 13:58 - አምነት ለተአምር
- 15:28 አምነት ጥርጣሬን ለማስዋገድ
- 16:8-10 - አምነት ለምግባችን
- 25:21 - አምነት ለትልቅ ሹመት

በማርቆስ

- 2:5 - አምነት ለይቅርታ
- 2:11-12 - አምነት ለፈውስ
- 10:52 - አምነት ለዓይን ብርሐን
- 16:14 - አምነት ለትንሣኤ

በሉቃስ

- 7:9 - አምነት ያስመሰግናል
- 8:25 - አምነት የአየር ጠባይን ይቀይራል
- 17:6 - አምነት እንቅፋትን ያስወግዳል

22:32 - አምነት የተለወጠውን ይለውጣል

በዮሐንስ

- 2:11፣ 7:31፣ 8:30 - አምነት ከክርስቶስ ጋር ያገናኛል
- 11:45፣ 12:11 - አምነት ለአምነት የሚያበቃ ተአምር ያደርጋል
- 14:1 - አምነት ያድናል
- 14:12 - አምነት ከክርስቶስ በምድር ካደረገው ነገሮች በላይ እንድናደርግ ያስችለናል

እነዚህ ሁሉ በአምነት የሚከሰቱ ታላላቅ በረከቶች ናቸው። እነዚህ ሁኔታዎች በሕይወታችን እንዲከናወኑ ለማድረግ ብዙ የአምነት እድገት እና ጥረት ይጠይቃል። ከአግዚአብሔር የምናገኘውን እንክብካቤ ሁሉ፤ ጤንነት፤ ተአምራት፤ ሌሎችን መባረክ፤ መንፈሳዊ ኃይል፤ የተፈጥሮን ሁኔታ መለዋወጥ መቻል፤ ዘላለማዊ ህይወት እነዚህ ሁሉ የአምነት ውጤቶች ናቸው። አምነት ለእነዚህ ነገሮች ሁሉ ወሳኝ ነው፤ አምነት ድማሚት (dynamo) ነው፤ ያስፈልገናል፤ ልንለማመደው ይገባናል፤ ሌሎችም እንዲለማመዱት ልንረዳቸው ይገባል። የዚህ መጽሕፍም ዋና አላማ ይኸው ነው።

ምን ያህል የሚለው ጥያቄ ራሱ የአምነትን ልክ የሚጠይቅ ይመስላል። የአውነተኛ አምነት ትንሽ የለውም፤ ግን የአውነተኛውን አምነት ጉዳይ አሳስቶ መረዳት ቀላል ነው። እንደ ጊዜ ደቀመዛሙርቱ ጌታ የሱስን ለምን አጋንንት ማስወጣት እንዳልቻሉ ጠየቁት፤

“አምነታችሁ በማነሱ ምክንያት ነው፤ አላችኋለሁ የሰናፍጭ ቅንጣት የምታህል አምነት ቢኖራችሁ ይህንን ተራራ ከዚህ ተነስተህ ወደዚያ ሂድ ብትሉት ይሄዳል፤ የሚሳናችሁ ነገር አይኖርም” (ማቴ. 17:20)

የዚህ ጥቅስ አሳብ ጥልቅ ነው፤ የአምነታችሁ ማነስ ካለቸው በኋላ ከሰናፍጭ ቅንጣት ጋር አወዳደረው። በመካከለኛው ምስራቅ በተለይ ፓልስታይን (ፍልስጤም) ተብሎ በሚጠራው አካባቢ፤ አስራኤልንም ጨምሮ ማለት ነው፤ የሰናፍጭ ፍሬ በጣም ትንሽ ከመሆኑ የተነሳ በአይን ለማየት እንኳን ያስቸግራል ይባላል። ይህ ቅመም ታዲያ

በጣም ኃይለኛ ከመሆኑ የተነሳ ትንሽ ቁንጥር ለብዙ ሰው ይበቃል። ለመገበያየት እንኳን የሚጠቀሙት በጣም ትንሽ የሆነች ልዩ መስፈሪያ ነበር ይባላል። ጌታ የሱስ ምን ለማለት እንደፈለገ ደቀ መዛሙርቱ በደንብ ተረድተውታል። በጣም ትንሽ ተብሎ ከሚገመተው ነገር እንኳን ያነሰ አምነት ቢኖራችሁ ትልቅ የሆነባችሁን አክል ልታሸንፉት ትችላላችሁ።

በዚህ ውስጥ አኛን ሊያበረታታን የሚገባው ትልቅ አውነት አለ። አምነት አውነተኛ እስከሆነ ድረስ ትንሽም እንኳን ቢሆን ኃይለኛ ስለሆነ ለሁሉ ነገር በቂ ነው። ጥያቄው ታዲያ “ምን ያህል?” ሳይሆን “ምንድነው?” የሚለው ነው። ስለዚህ አስቲ ራመድ ብለን አምነት ምን መሆኑን እንመርምርና አንዴት እንደምንጠቀምበትም እንይ።

ምን ያህል አምነት ያስፈልገኛል?

ምናብን ለመከርከር - 1

በሰናፍጭ ቅንጣት ሚዛን ሲለካ
የሚያስፈልገኝን የአምነት መጠን
አንዴት ማወቅ አቅላለሁ?

ምዕራፍ ሁለት

ለአምነት የሚያስፈልጉን ግንዛቤዎች

ቦታው አሜሪካን አገሩ በቴክሳስ ሰቴት ኮሌጅ የተማርኩበት ትምህርት ቤት ነበር። ጊዜው የኮሌጅ ትምህርት ለመጀመር ቴክሳስ እንደደረሰኩ ነበር። ቀኑ ትምህርት ለመጀመር የመመዝገቢያ መጀመሪያ ቀን ነበር፤ ለአገሩ እንግዳ ለሰዉ ባዳ ነበርኩ።

በዕለቱ ያጋጠመኝ ጉዳይ እምነትን የሚሰልብ ሰሜትን ዝቅ የሚያደርግ እንቅልፍ የሚነሳ ነበር። ለሴሚስተሩ የምወሰዳቸውን ኮርሶች መርጨው አስተማሪዎቼን አስፈርሜ መዝጋቢው ጋ ስሄድ ነው ያልጠበኩት ዱብዳ ያጋጠመኝ፤ የገንዘቡን መጠን ቆልሎ የሌለኝን መጠን አሁን ካልከፈልክ መመዝገብ አትችልም አለኝ። ወገቤ ተቆረጠ። የመጣሁት ዕርዳታ ታገኛለህ ተብሎ ነበር ብሎ ለማስረዳት ብሞክር፤ ሰውዬው ግን ወይ ፍንክች ወይ ንቅንቅ (ለዚያን ጊዜ የጊዜው አባባል ነበር) አልል አለ። እንዲያውም በመሰልቸት አመለካከት ገላመጠኝ። ወረቀቴን ሰብስቤ ወደኃላዬ ተመለስኩ። በጣም ግራ ገባኝ፤ ምን ማድረግ አችላለሁ ብሎ በእግዚአብሔር ላይ መማረር ጀመርኩ። እግዚአብሔር ጨርሶ የተወኝ መሰሎ ተሰማኝ። ሰሜቴም በጣም ዝቅ አለብኝ።

ወደ አንድ ወዳጄ ወደሆነ የእግዚአብሔር ሰው ደወልኩና እግዚአብሔርን ወቀሰኩለት፤ “እይዞህ እግዚአብሔር አንድ ነገር ያደርጋል” አለኝ። በውስጤ “ምንም የሚደረግ ነገር ያለ አይመስለኝም” አልኩና ስልኩን ዘጋሁት። ትንሽ እምነት አጣሁ እንጂ በማግስቱ ሁኔታው ተቀያየረ። በእርግጥ እንደጠበቅሁት ዕርዳታ አገኘሁ፤ እንዳውም ከጠበቅሁት በላይ። በመጀመሪያው ቀን መዝጋቢ ሆኖ ይሠራ የነበረው ሰው ለካ ሥራው አልነበረም፤ ምትክ ሠራተኛ ሆኖ ነበር የሚሠራው። እኔ ደግሞ አለወቅሁም እንጂ የዛን ዕለት ለምዝገባ መሄድ አልነበረብኝም። እኔ መመዝገብ በነበረብኝ ቀን ስሄድ ግን ዋናው መዝጋቢ ተመልሶ መጥቶ ነበር። ገና ስደርስ ሰሜን አየኝ “አንተ የ 50% tutition ስኮላርሺፕ አለህ፤ ለተቀረው ደግሞ work study ተፈቅዶልህል

“ አለኝ። የሚታመን አምላክ ጠፍቶ ሳይሆን ስሜቱ ቀዝቅዞብኝ ነበር ለካ አንትልፍ አጥቼ ያደርኩት።

ብዙ ጊዜ ሰዎች አምነትን ከመለማመድ እኳያ የጋራ የሆነ ስህተት እናደርጋለን። አንደኛው ስህተታችን አምነትን ከስሜት ጋር እናያይዘዋለን። አንዳውም ለአንዳንዶቻችን አምነት ማለት ስሜት ነው። አንድ ነገር ለማድረግ ስሜታችን ከገፋፋን ያንን ነገር እናደርገውና የአምነትን መንገድ የተከተልን ይመስለናል። ያ ያደረግነው ነገር የተሳካ ውጤት ካመጣ አምነታችን ሠራ ብለን ደስ ይለናል። ራሳችንንም የአምነት ሰዎች አርገን እናያለን። በእርግጥም አምነት ከስሜታችን ጋር ተሰማምቶ የሚሠራበት ብዙ ጊዜ አለ። ብዙ ጊዜ ግን አምነት ትኩስ ስሜት ሳይሆን ቀዝቃዛ እውነት ብቻ ነው። ይህም ማለት አምነት ከስሜታችን ጋር ተቃራኒ የሚሆንበት ጊዜ አለ፤ ታዲያ አምነታችንን ከስሜታችን ጋር ብቻ ካያያዝነው የማይቋርጥ የአምነት ሕይወት መኖር አንችልም።

አምነት ውሳኔ ነው። ጌታ የሱስ ደቀመዛሙርቱን በ “ትንሽ አምነት” ምክንያት ሲገበጸቸው እናያለን። ይህ የሚያመለክተው የአምነታቸው መጠን እነርሱ እንደወሰኑት መሆኑን ነው። የአምነታቸው መጠን ከእነርሱ ቁጥጥር ውጪ ቢሆን ኖሮ መገሰጽ አይገባቸውም ነበር። በእንጻራ ግን የስሜታችን ጉዳይ የተለየ ነው። አስቲ ስለስሜታችን ትንሽ እናሰብ። ስሜታችንን አኮ መቆጣጠር አንችልም። የስሜትን አገላለጽ መቆጣጠር ይቻል ይሆናል። ለምሳሌ የሚያሳዝን ሲኒማ አይታችሁ ማልቀስን መቆጣጠር ትችሉ ይሆናል፤ ማዘናችሁ ግን ከቁጥጥራችሁ ውጪ ስለሆነ ታዝናላችሁ። የሚያስፈራ ነገር ስናይ መደንገጥ፤ የሚያሳዝን ነገር ስንሰማ ማዘን፤ መልካም ዜና ስንቀበል ደስ መሰኘት፤ እነኚህ ሁሉ ከቁጥጥራችን በላይ የሆኑ ሰብዓዊ ስሜቶች ናቸው። እነኚህ ሁኔታዎች በውስጣችን የሚፈጥሩት ስሜታዊነትን (emotions) ሲሆን፤ አምነት ወይም አለማመን እነኚህ ሁኔታዎች በሕይወታችን ሲከሰቱ በምንወስደው እርምጃ ላይ ይመጣል። ስሜታዊነቱ ግን አምነት አይደለም። ይህንን እጥብቁ የምደጋግመው ስሜት እንደ አምነት እየተቆጠረ ብዙ ስህተት ሲሠራ ስለየሁ ነው።

በደረሰብን መጥፎ ነገር ስሜታችን በንዴት ገንፍሎ ከአግዚአብሔር ፈቃድ ውጪ የሆነ ነገር እንደናደርግ ከገፋፋን ያ አምነት አይደለም፤ ዜናውን ተቀብለን ግን ሕዘናችንን ሞጥ አድርገን “በዚህም ውስጥ አግዚአብሔር መንገድ አለው” ካልን ያ አምነት ነው። በሌላው በኩል ደግሞ በስሜት በመገፋት ብቻ አግዚአብሔር ያላለውን አለ፤ ያላደረገውን አደረገ ማለትም አምነታዊ እርምጃ አይደለም። በሰሙትና ስሜታቸው በተነቃቃበት ነገር ተገፋፍተው የአምነት እርምጃ ነው በማለት ማድረግ የማይገባቸውን አድርገው በኋላ የሚመጡ ብዙ ሰዎች አውቃለሁ። የአምነት እርምጃ በረከት እንጂ በኋላ ፀዕት እንደማያመጣ ላረጋግጥላችሁ አወዳለሁ።

ሁለተኛው ስህተት አምነትን በእውቀት ላይ የተመሠረተ አድርጎ መውሰድ ነው። በእርግጥ አዕምሮአችን ስለ አምነት በማሰብ የአምነትን እርምጃዎች ማጤን ይኖርበታል። ነገር ግን አምነት ራሱ በአዕምሮ እውቀት ላይ የተመሠረተ አይደለም። አዕምሯችን የተወሰነ ነው። ያልተወሰነውን የአምነት እውነት በሙሉ ለመረዳት አቅም የለውም። የምናምነው በአዕምሮአችን የምንረዳውን ብቻ ከሆነ በጣም የምናሳዝን መንፈሳዊ ስንኩላን ሆነናል ማለት ነው። አምነት አንዳንድ ጊዜ ከምክንያት (reason or logic) ውጪ ወይም ተቃራኒ ይሆናል። ለአንዳንድ ደግሞ ምክንያትን እንኳን አልፈው የሚሄዱ እርምጃዎችን እንድንወስድ ያደርገናል። ይህንን አሳብ ወደፊት በሰፊው እናየዋለን። አሁን ለጎላው የፈለኩት ነጥብ ግን የዕውቀት ችሎታ ብቻ ዋናው እውነትን የመረጃ መንገድ አለመሆኑን ለማሳየት ነው፤ ወይም የእውነት መኖሪያ አዕምሮ ውስጥ አይደለም።

ይህንን ሁሉ በምልበት ጊዜ ግን አግዚአብሔር ስሜትንና እውቀትን ይጠላል ወይም ይቃረናል ማለቱ አይደለም፤ የስሜትም የአዕምሮም ፈጣሪ አኮ እርሱ ነው። በስሜታችን ደስ እንድንሰኝ በእውቀታችንም ብዙ እንድንሠራ ፈቃዱም አቅዱም ነው።

ሆኖም አግዚአብሔር በውስጣችን ያስቀመጣቸው ክፍሎች ሁሉ የተመደበ ሥራ አቅዳላቸዋል። የስሜት ሥራ እንዲሰማን ማድረግ፤ የአዕምሮ ሥራ ደግሞ እንድናስብና እውቀት እንድንቀስም ነው። የሁለቱም ሥራ ግን የአምነት አላፊነት አይደለም። ይህንን እውነት በደንብ መረዳት አለብን።

ወደፊት በዚህ መጽሐፍ እንደምናየው ሰይጣን በእነኚህ በሁለቱም ክፍሎቻችን (በሰሜንም በእስላምም) መጠቀም ስለሚችል እምነት የሰሜንም ሆነ የእውቀት ተገዢ አለመሆኑን መረዳት ከብዙ መዘበራረቅ ያድናል። እስቲ ይህንን አሳብ ፈታ አድርገን እንየው።

መጽሐፍ ቅዱስ ስለተለያዩ ሰብአዊ ክፍፍል ብዙ የሚናገረው አለው። ሰው የተለያየ ክፍል አለው ለማለት ነው። ይህንን ልዩነት መረዳት ሰንጀምር እግዚአብሔር ለእምነት ያቀደውን ክፍላችንን ማወቅ እንጀምራለን። ሐዋርያው ጳውሎስ ይህንን እውነት ለመረዳት መንደርደሪያ የሚሆን አሳብ በዚህ ጥቅስ ውስጥ ሰጥቶናል።

“የሰላም አምላክ ራሱ ሁለንተናችሁን ይቀድስ፤ መንፈሳችሁ ነፍሳችሁና ሥጋችሁ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በሚመጣበት ጊዜ ያለንቀፋ ይጠበቅ”
1ተሰሎንቄ 5፤ 23-24

ሐዋርያው በዚህ ጥቅስ ውስጥ ሶስት ታላላቅ የሰውን ክፍሎች ይገልጻል፤ መንፈስ ነፍስና ሥጋ። እስቀድመን መረዳት ያለብን አንድ ነገር ታዲያ እነኚህ የተለያዩ ክፍሎች የተለያዩ አገልግሎት መፈጸማቸው ነው። በሌላ ቦታ ላይ ጳውሎስ በክርስቶስ አካል ውስጥ ያለንን የሥራ ድርሻ በሰውነት ብልቶች ውስጥ ካለው የአሠራር ክፍፍል ጋር ያመሳስለዋል።

“እካል በሙሉ ዓይን ቢሆን ኖሮ መስማት ከየት ይገኝ ነበር? እካል በሙሉ ጀሮ ቢሆን ኖሮ ማሸተት ከየት ይገኝ ነበር? ነገር ግን እግዚአብሔር እንደወደደ አያንዳንዱን በቦታው መድሃኑል።” 1ቆሮንቶስ 12፤ 17-18

ጀሮ አገልግሎቱ መስማት ነው፤ ዓይን ማየት፤ ሆድ ደግሞ ምግብ መፍጨት ነው። ሆድ ካለየሁ ብሎ ወደ ላይ ቢንጠራራ ብዙ መደናበር ይፈጠር ነበር።

ልክ እንደዚሁ የመንፈስ የነፍስና የሥጋ አገልግሎት የተለያየ ነው። ይህ ሶስት የአገልግሎት ልዩነት የሚጀምረውም የሚያንጸባርቀውም የሰላሴን ባሕሪ ነው። አሁንም ጳውሎስን እንደገና እንጥቀስ።

“ስጦታዎች ልዩ ልዩ ሲሆኑ መንፈስ ግን አንድ ነው፤ አገልግሎትም ልዩ ልዩ ሲሆን ጌታ ግን አንድ ነው፤ አሠራርም ልዩ ልዩ ሲሆን ሁሉን በሁሉ የሚወራው ግን ያው አንዱ እግዚአብሔር ነው” 1ቆሮንቶስ 12፤ 4

ጳውሎስ እንዲህ ነው የሚለው፤ መንፈስ ቅዱስ የስጦታዎች ሐላፊ ሲሆን ጌታ የሱስ የአገልግሎትን ክፍል ያያል፤ እግዚአብሔር ደግሞ በአጠቃላይ ሁሉን ይመለከታል። ይህ መወዳደርና አለመግባባት የማይኖርበት ፍጹም የሆነ በመለኮታዊ ስምምነት ያለ የሥራ ክፍፍል ነው።

የእግዚአብሔር ቃል በተለያዩ ቦታዎች የሥነ ፍጥረትን (የመፍጠርን) አላፊነት የአብ፣ የደህንነት አገልግሎት የጌታ የሱስ፤ የመቀደስና የማጽናናት አገልግሎት የመንፈስ ቅዱስ እንደሆነ ያመለክታል። በኦርግጥ ጌታ የሱስም መንፈስ ቅዱስም በመፍጠር ሥራ ውስጥ ተሳትፎ ነበራቸው።

“ሰውን በመልካችን እንደምሳሌያችን እንፍጠር” ዘፍጥረት 1፤27

የሚለው ጥቅስ በፍጥረት ሥራ ውስጥ ሀብረት እንደነበረ ያመለክታል። ግን ዋናው ሀላፊነት የእግዚአብሔር አብ መሆኑን “በመጀመሪያ እግዚአብሔር” ከሚለው የመጽሐፉ መክፈቻ ጀምሮ ያለው ገለጻ ያመለክታል። የሰውን ልጅ ደህንነት ያቀደው አብ እንደሆነ አሁንም መጽሐፍ ቅዱስ በተለያዩ ቦታዎች ያመለክታል። መንፈስ ቅዱስም ዘጌታ የሱስ ጋር ሆኖ በደህንነት አገልግሎት ተሳትፎ አለው። ነገር ግን ለአባቱ ታዛዥ ሆኖ ራሱን ለመስቀል ሞት አሳልፎ ለመስጠት ፈቃደኛ ሆኖ ዕዳችንን የከፈለው ጌታ የሱስ ነው። አብ አባትና ልጁ ጌታ የሱስ ዛሬ በሰማያት ዙፋን ላይ ተቀምጠው መንፈስ ቅዱስን ወደ አለም ሲልኩ፤ በአለም ውስጥ ሆኖ መለኮታዊ ተግባራትን ዛሬ የሚያከናውነው፤ እኛም ቅዱሳን ተብለን አብ አባት በሰማይ አለን፤ ኢየሱስ ጌታ ነው ለማለት የሚያስችለን መንፈስ ቅዱስ ነው።

በተመሳሳይ መንገድ በሰዎችም ውስጥ ሶስት የተለያዩ ሆኖም የተቀናጁ ሕልውናዎች አሉ። መንፈስ፤ ነፍስና ሥጋ። የሶስቱም አገልግሎታቸው የተለያየ ነው። የሚከተለውን ጥቅስ እስቲ በትኩረት እንየው።

“አግዚአብሔር ግን ይህን በመንፈሱ አማካይነት ለእኛ ገልጦልናል። መንፈስም የአግዚአብሔርን ጥልቅ ነገር እንዲያሳይና ሳይቀር ሁሉን ይመረምራል። በውስጡ ካለው ክራሱ መንፈስ በስተቀር ከሰው መካከል የአንድን ሰው አሳብ የሚያውቅ ማን አለ?” 1ቆሮንቶስ 2፤10-11።

ሐዋርያው ጳውሎስ ከሰላሴዎች ክፍል አንዱ የሆነውን የመንፈስ ቅዱስን ሥራ ከግልፂ ሰው መንፈስ ጋር ነው የሚያወዳድረው፤ ይህንን የተዛመደ አሳብ አንደገና የበለጠ አያስፋፋው ይሄዳል።

“የአግዚአብሔርን ሐሳብ የሚያውቅ ማንም የለም ከአግዚአብሔር የሆነውን መንፈስ እንጂ የአለምን መንፈስ አልተቀበልንምና፤ ይህም አግዚአብሔር በነፃ የሰጠንን አናውቅ ዘንድ ነው። እኛ የምንናገረው ይህን ነው፤ ከሰው ጥበብ በተማርነው ቃል ሳይሆን፤ ከመንፈስ በተማርነው ቃል እንናገራለን፤ መንፈሳዊ አውነትንም የምንገልጽው በመንፈሳዊ ቃል ነው። መንፈሳዊ ያልሆነ ሰው (ነፍሳዊ ሰው) ከአግዚአብሔር መንፈስ የሆነውን ነገር ሊቀበል አይችልም፤ ምክንያቱም አንዲህ ያለው ነገር ለእርሱ ሞኝነት ነው። በመንፈስም የሚመረመር ስለሆነ ሊረዳው አይችልም። መንፈሳዊ ሰው ግን ሁሉንም ይመረምራል። ራሱ ግን በማንም አይመረመርም። 1ቆሮንቶስ 2፤12=15።

የሰውን አስተሳሰብ የሚያውቀው አዕምሮው ወይም ስሜቱ ሳይሆን መንፈሱ ነው። ይህምን ማለት ነው? ለምሳሌ አንደኛው አንዲት ሴት መንፈሷን የምትለማመደው? ተገቢ ጥያቄ ነው፤ ግን ቆይ አንደርስበታለን። አሁን የደረሰንበት ደረጃ በአመንበት ነገር ስለ መመለስ ነው። እዚህ ጋ ለአደጋ የምንጋለጠው በመንፈስና በአዕምሮ መካከል ያለውን ልዩነት ሳንረዳ ቀርተን ልዩነት የላቸውም በሚል ግምት ስንሆን ነው። ስለዚህ አስቲ ወደኋላ ወደ መጀመሪያው መለስ እንበልና አያይዘነው እንምጣ።

አግዚአብሔር በእደን ገነት ለአዳምና ለሔዋን ደንብን ሲያወጣላቸው፤

“ነገር ግን መልካምና ከፋን ከምታሳውቀው ዛፍ አትብላ፤ ምክንያቱም ከእርሱ በበለህ ቀን በእርግጥ ትሞታለህ” ዘፍጥረት 2፤17።

ከዛፋ ከበሉ በኋላ ግን አዳምና ሔዋን በሕይወት መኖራቸው አላቋረጠም ወይም ወዲያው አልሞቱም። ነገር ግን የሞተ ነገር ነበር፤ እነርሱም የተለዩ ሰዎች ሆኑ። አግዚአብሔር እንዳስጠነቀቀው መንፈሳቸው ነበር የሞተው። በሌላ አነጋገር ወዲያው በመንፈስ የሞቱ ሆኑ፤ እካላቸው ግን የሞተው ቆይቶ ነው።

ጌታ የሱስ ኒቆዲሞስን በተገናኘው በዚያ ሌሊት (ዮሐንስ 3) በመጀመሪያ ያስተዋለው በመንፈስ ሙት መሆኑን ነበር። ለዚህ ነው

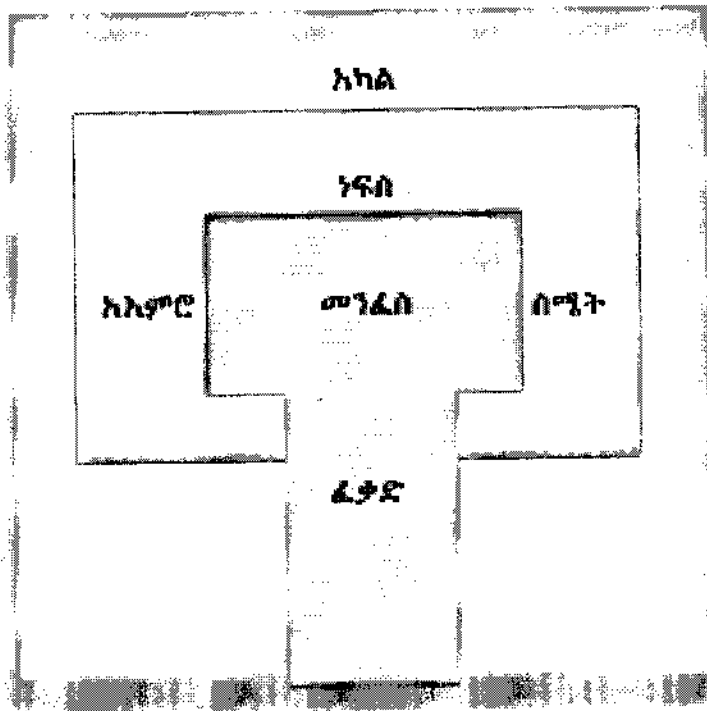
“ማንም ከውኃና ከመንፈስ ባልተወለደ በቀር ወደ አግዚአብሔር መንግሥት ሊገባ አይችልም” ዮሐንስ 3፤5-6 ያለው።

ጌታ የሱስ ለኒቆዲሞስ የሚለው፤ “አንተ ወላጆቼ በተፈጥሮአዊ ደረጃ የወለዱት ሰው ብቻ ነህ። በመንፈሳዊ ደረጃ ደግሞ በመንፈስ አንደገና መወለድ አለብህ” ነበር የሚለው። የአዳምና የሔዋን መውደቅ በሰው ዘር ላይ እንዲሰለጥን ያደረገውን ሞት ሊገታው የሚችለው የአግዚአብሔር መንፈስ ብቻ ነው። ሐዋርያው ጳውሎስ እንዳለው

“ሰዎች ሁሉ በአዳም እንደሚሞቱ እንደዚሁም ሰዎች ሁሉ በክርስቶስ ሕያዋን ይሆናሉ” 1ቆሮንቶስ 15፤22።

ይህ አዳም ያመጣውን ክርስቶስ ግን ሕይወቱን ከፍሎ የመለሰው ሞት አካላዊ ሞት ሳይሆን መንፈሳዊ ሞት ነው። የሚከተለውን ሰዕላዊ መግለጫ ብናይ ለማለት የምፈልገውን ነገር በደንብ ይገልጻል። ይህ ስዕል በብዙ የመጽሐፍ ቅዱስ ምሁራን በተለይም የመንፈስ ቅዱስን አገልገሎት በግል በተለማመዱ ሰዎች ተደጋግሞ በጥቅም ላይ የዋለ ሞዴል ነው።

በአራት ዳይሜንሽን የተያዘን አሳብ በሁለት ዳይሜንሽን በሙሉት ለመግለጽ ስለማይቻል በሰዕሉ ውስጥ የራሳችሁን ግምት ማስገባት ይኖርባችኋል። የተለያዩ ክፍሎችን ለመከፋፈል የተጠቀምንባቸው መስመሮች በሕይወትም ሁልጊዜ እንደዚህ ግልፅና ጥልቀት ማለት አይደለም።

ይህ ሰዕላዊ መግለጫ በዚህ መጽሐፍ ውስጥ ለቀረበው ትምህርት በጣም ጠቃሚ ስለሆነ በደንብ አንድታጠኑት አበረታታችኋለሁ። በዚህ መጽሐፍ ውስጥም ደጋግመን በተለያዩ አቀራረብ እናየዋለን።

በሰዕሉ ላይ ውጪያዊው ክፍል አካል ነው። ከሚታየው አለም ጋር የቅርብ መነካካት ያለው አካል ነው። አካል የሚለው ቃል በግሪክ ሶማ ይባላል። መካከለኛው ክፍል ነፍስ ነው። ይህ ክፍል በአካል ውስጥ የተያዘ ሲሆን የእያንዳንዱን ሰው አርሱነት የሚገልጹት ባህርያት ያሉበት ክፍል ነው። እነዚህም ባሕርያት አዕምሮና (mind) ሰሜት (emotions) ናቸው። የሰውን ሰውነት የሚተረጎሙት እነዚህ ባሕርያት ናቸው። ነፍስ በግሪክ ሳይክ (psyche) ሲሆን ሳይኮሎጂ እና ሳይካትሪ የሚባሉት ፕሶች በዚህ ክልል ላይ ያተኮሩ ናቸው። ይህ ቃል በ 1ቆሮንቶስ 2፤14 ላይ “ፍጥረታዊ ሰው” ተብሎ ነው የተተረጎመው። አዲሱ መደበኛ ትርጉም “መንፈሳዊ ያልሆነ ሰው” ብሎ ነው የተተረጎመው። ቃሉ በእንግሊዝኛ ባሉ የተለያዩ የመጽሐፍ

ቅዱስ ትርጉሞች አንዲህ ተተርጉሟል። “ተፈጥሮአዊ፤ መንፈሳዊ ያልሆነ፤ መንፈስ የለሽ” ፤ የቃሉን ስፋት ለማጥላት ብዬ ነው ትርጉም ያበዛሁት።

እነዚህ ሁለቱ ውጫዊ ክፍሎች፤ አካልና ነፍስን ትንሽ እናስፋፋቸው (አካል-ሰውነት ተብሎ መተርጎም ይቻላል፤ ነገር ግን ሰውነትን personality ለሚለው ቃል መቆጠቢ ነው። አካልና ነፍስ በአንድነት በግሪክ (Sarx) ተብለው ይጠራሉ። ይህ ቃል በእግርኛ ሥጋ ተብሎ ነው የተተረጎመው። ሐዋርያው ጳውሎስ በ1ቆሮንቶስ 3:1 ላይ “አንድ ሥጋውያን አንጂ አንድ መንፈሳውያን ልናገራችሁ አልቻልኩም” ሲል Sarx ነው ሥጋ ተብሎ የተተረጎመው። ባርክሊ የተባለው የመጽሐፍ ቅዱስ ኮሚንተሪ በ1ቆሮንቶስ ኮሚንተሪ ላይ ስለዚህ ጥቅስ አንዲህ ይላል። “ለሐዋርያው ጳውሎስ ሥጋ ተፈጥሮአዊ አካል ብቻ ሳይሆን ከዚያም በላይ ነው። ሥጋ ለአርሱ ያ ከእግዚአብሔር የተለየው ሰብአዊ ተፈጥሮ ማለት ነው። ያ አዕምሮአዊና (mental) ተፈጥሮአዊ (physical) የሆነው ክፍል ለኃጢአትም መግቢያ ድልድይ ነው።”

ልብ አድርጉ ጳውሎስ የሚጽፈው ለክርስቲያኖች ነበር፤ ሆኖም ሥጋውያን እያለ ይጠራቸዋል። አማኝ ከመንፈሳዊነት ውጪ በሆነ ሥጋዊ ልምምድ ብቻ መኖር ከመረጠ ያን ማድረግ ይቻላል ማለት ነው።

የሥጋንና የመንፈስን ልዩነት ሐዋርያው በሁለት ታላላቅ ምዕራፎች ገልጾታል፤ (ሮሜ ምዕራፍ 7 እና ምዕራፍ 8) በዚህ ክፍል ውስጥ ጳውሎስ ያለውን እንይ

“ለኃጢአት የተገዛ አዕምሮ ከእግዚአብሔር ጋር ጠበኛ ነው፤ ለእግዚአብሔር ሕግ አይገዛም መገዛትም አይችልም። በሥጋ የሚመሩትም እግዚአብሔርን ማስደሰት አይችሉም።” ሮሜ 8: 7-8

ስለዚህ ሥጋ (አካልና ነፍስ በአንድነት) እግዚአብሔርን የማስደሰት ችሎታ የለውም። ስለሆነም በአኛ ውስጥ ያለውን ከእግዚአብሔር ጋር ሊግባባ የሚችለውን ማንነታችንን ለመፈለግ ወደ ራሳችን ውስጥ ጠልቀን ማየት ይኖርብናል። ሥጋችን ይህ ችሎታ የለውም።

ይህ ውስጠኛው ክፍላችን መንፈስ ነው። የግሪኩ ቃል ኒውማ (pneuma) ሲሆን በሕይወታችን የሱስን አዳኞችንና ጌታችንን አድርገን ስንቀበለው ስንወስን በውስጣችን እንደገና የሚወለደው ክፍል ነው። ከመንፈስ ቅዱስ ጋር ሊግባባ የሚችለውና መንፈስ ቅዱስ የሚለውን መስማት የሚችለው ይህኛው አኖነታችን ነው። መንፈሳዊ ነገርንም መረዳት የሚችለው ክፍል ይህ ነው። ለዚህ ነው ሮተርህም የተባለው የመጽሐፍ ቅዱስ ኮሚንታተር በ1ቆሮንቶስ 2:14 ላይ ሲጽፍ እንዲህ ያለው “ነገር ግን የነፍስ ሰው የመንፈስን ነገር አሺ ብሎ አይቀበልም፤ ምክንያቱም ለእርሱ ሞኝነት ነው፤ ሊረዳቸውም አይችልም፤ ምክንያቱም መመርመር የሚችሉት በመንፈስ ብቻ ነው”።

ባርክሊ ደግሞ በዚያው በ1ቆሮንቶስ ኮሚንተሪው ላይ እንዲህ ብሎ ጽፏል፦

ጳውሎስ መንፈሳዊ ነገርን ለመንፈሳዊ ሰዎች ስለመተርጎም ይናገራል። ሁለት አይነት መንፈሳዊ ሰዎችም እንዳሉ ላይቶ ያሳያል። 1. መንፈሳውያን (pneumatikos) ለመንፈስ ሴንሲቲቭ የሆነ፤ ሕይወቱን በመንፈስ የሚመራ ሲሆን 2. ነፍሳዊ ሰው ሱቺኮስ (psuchikos) ሳይክ (psyche) ለሚለው ቃል ስሩ ሲሆን ነፍስ ተብሎ ይተረጎማል... ስለዚህ በቁጥር 14 ላይ ጳውሎስ ነፍሳዊ ሰላሆነ ሰው ነው የሚናገረው። ይህ ሰው የሚኖረው ከዚህ ሕይወት ውጪ ሌላ ሕይወት እንደሌለ በማስብ ነው። አስፈላጊውም ነገር ተፈጥሮአዊ ንብረት፤ ዋጋ የሚሰጠውም ነገር ለሚያየውና ለሚጨብጠው ብቻ ፤ እንዲህ ያለ ሰው መንፈሳዊ ነገር አይገባውም።

እንዲህ ያለ ሰው ሁላችንም የምናውቅ ይመስለናል፤ ጥያቄው ግን ጠዋት ጠዋት በመስታወት የምናየው ያን ሰው ይሆን?

መንፈሳችን የአግዚአብሔርን ነገር ለመረዳት በጣም አስፈላጊ ከሆነበት ምክንያቶች አንዱ፤ አግዚአብሔርን የምንመስልበት ክፍላችን መንፈሳችን በመሆኑ ነው። አግዚአብሔር መንፈስ ነው፤ ጌታ የሱስ በውሳ ጉድጓድ አጠገብ ለገኛት ሳምራዊት ሴት እንደነገራት (ዮሐንስ 4) በመንፈስና በእውነት ልናመልከው ይገባናል። ሐዋርያው ጳውሎስም ከክርስቶስ ጋር እንደ መንፈስ አለን ብሏል።

ጌታ የሱስን አዳኞችን አድርገን ስንቀበለው መንፈስ ቅዱስ ወደ መንፈሳችን ይመጣና ከክርስቶስ ጋር ቋሚና ዘላለማዊ ጥበረት እንድንፈጥር ያደርጋል። አግዚአብሔር የራሱ በሆነ ምክንያት ከሰዎች ጋር ግንኙነት የፈጠረበት ክፍል አዕምሮ ወይም ሰሜት ሳይሆን መንፈሳችን ነው። እንደ የአግዚአብሔር ሰው ይህንን የአሠራር ቅንጅት በምሳሌ እንዲህ ብለው አብራሩት። “አካል እንደ መርከብ ነው፤ ነፍስ ደግሞ የአዕምሮና የሰሜትን ኢንፎርሜሽን የሚከታተል ሹም ሲሆን የመርከቡ ካርቲክን ግን መንፈስ ነው። ፈቃድ ደግሞ የካርቲኩን ትዕዛዝ የሚያስተላልፍ የበላይ መኮንን ይመስላል።” ትርጉም የሚሰጥ አገላለጽ ነው። አዕምሮና ሰሜት አስፈላጊ የሆነ እውቀት (information) ይሰጡናል። ነገር ግን አዕምሮም ሆነ ሰሜት የአዛዥነት ሥልጣን አልተሰጣቸውም። የአዛዥነቱ ሥልጣን የመንፈስ ነው። ይህ የሥራ ክፍል ሲዘበራረት ነው ሕይወት የሚመሳቀለው። ፈቃድን የሚመለከቱ አስቲ አራት ነጥቦችን እንይ፦

1. የፈቃድ አስፈላጊነት

ይህ አስከህን ያየነው አባብ ትክክል ከሆነ ታዲያ ሰው እንዴት አድርጎ ነው ከመንፈሱ ጋር መገናኘት የሚችለው? የሚለው ጥያቄ ቢጠየቅ ተገቢ ይመስላል። ከዚህ

ምናብን ለመኮርኮር 2 .

ከአዕምሮአዊ እርግጠኝነት
ወደልባዊ እምነት የምንሸጋገረው
እንዴት ነው?

ጋር የሚሄዱ ሌሎች ጥያቄዎችም አሉ፤ መንፈሳችን እንዴት አሳባችንን ሊያውቅ ይችላል? ሰው መንፈስ ቅዱስን መስማት የሚችለው እንዴት ነው? መንፈሳችን እንድናደርግ የሚፈልገው ምን እንደሆነ እንዴት ማወቅ እንችላለን?

ለዚህ ሁሉ ጥያቄ መልሱ አጭር ነው፡ የፈቃድን ሚና መገንዘብ ነው።

ይህ ገለጣ (discussion) ረዘም ያለ እንደሆነ አረዳለሁ። እንዳውም ይህ ሁሉ ሐተታ ከእምነት ጋር ምን ያገናኘዋል ብለችሁ ጠይቃችሁ ይሆናል። መልሱ እምነትን ልንለማመድበት የምንችለው የእኛነት ክፍላችን ፈቃድ መሆኑ ነው።

ከፍ ብሎ ባየነው ሰዕላዊ መግለጫ ላይ ፈቃድ ያለበትን ክልል ሰናይ፤ ፈቃድ ከመንፈሳችን ጋር በአንድ ዐውድ ውስጥ ሲሆን አዕምሮና ሰሜኑ ግን ከመንፈሳችን ውጪ ናቸው። ያም ሆኖ ግን በፈቃድና በመንፈስ መካከል ልዩነት አለ፤ መንፈሳችን የእግዚአብሔር መኖሪያ ሥፍራ ነው። መንፈሳችን እኛና እግዚአብሔር እምነገናነበት ሥፍራ ነው። ፈቃድ ግን ፍጹም ሰብዓዊ ባህሪ ነው። ስለዚህ አንድ ቦታ ላይ ፈቃዳችንና መንፈሳችን የሚለይ የማይታይ መስመር አለ ማለት ነው። ያ መስመር የት እንደሆነ ማወቅ አይቻልም። ቁምነገሩም ያንን ማወቅ አይደለም፤ ቁምነገሩ እምነት ነው። እምነት ሲኖር መንፈስ ራሱን በፈቃድ ውስጥ ገለጸ ማለት ነው፤ መንፈስ በፈቃዳችን ውስጥ እየጎለ ሲመጣ ያ ክስተት የእምነት አድገት ይባላል፤ በሌላ አነጋገር የእግዚአብሔር ፈቃድ በፈቃዳችን ተገለጠ ማለት ያ ነው። አንድ እግዚአብሔር ሰዎችም ትጋታችንና ጥረታችን ይህ ክስተት በሕይወታችን የበለጠ እንዲጎለ መሆን አለበት።

ጆርጅ ማክዶላንድ በ19ኛው መቶ ምዕት የታወቁ ስኮትላንዳዊ ወንጌል ሰባኪና ጸሐፊ ነበሩ። “ያልተነገሩ ሰብከቶች” (Unspoken Sermons) በተባለው መጽሐፋቸው ስለ ሰው ፈቃድ በሰፊው ጽፈዋል፡ (ለመተርጎም በሚያስቸግር የጥንት እንግሊዝኛ የተጻፈ ስልሆን ቃል በቃል ሳይሆን የአሳብ ለአሳብ ትርጉም ነው)

“በሰው ውስጥ የለቀው ነገር አዕምሮው ወይም አስተሳሰቡ ወይም ምክንያታዊነቱ አይደለም። እነዚህ ሁሉ ከፈቃድ ቦታች ናቸው፤ በብዙ መንገድም በፈቃድ ላይ ተደጋፊዎች ናቸው... እግዚአብሔር ለሰው

በፈቃዱ እንዲፈትድ ኃይል ሰጥቶታል። ሰው የእግዚአብሔርን ፈቃድ ፍቃዱ ለማድረግ አለመፍቀዱ እግዚአብሔርን መገመት ከምንችለው በላይ ዋጋ አስከፍሎታል። ሰው ግን እውነትን የሚቀበልበት ቦታ ደርሶ ሲቀበል ያ የእግዚአብሔር ፈቃድ ነው”።

ለምን እኚህ ሰው ፈቃድ በሰው ውስጥ ከፍተኛው ወይም የለቀው ክፍል ነው አሉ? መክንያቱን ሲሰጡ ለመረዳትም ሆነ ለእውቀት ፈቃድ ቁልፍ እንደሆነ ያሳያሉ። ቀጠል አድርገውም፡-

“መረዳትን ዝቅ ዝቅ ማድረግ ከመሰለችሁ እግዚአብሔር ይትር ይበለኝ፤ ምክንያቱም አዲስ ኪዳን እንድንረዳ በሚያበረታቱ አሳቦች የተሞላ ነው። ሕይወታችንም ትርጉም ያለው ሕይወት እንዲሆን በመረዳት ማደግ ይኖርብናል። እኔ የምናገረው ግን ሰው ያለመታዘዝ ለመረዳት ሲሞክር የሚፈጠረውን አለመረዳት (ወይም መዘበራረቅ) ለማሳየት ነው። ኃይላችን መዋል ያለበት በመታዘዝ ላይ ነው፤ መረዳት ያንን ተከትሎ ይመጣል - ሳንታዘዝ ወይም አያወቅን ሳናደርግ ቀርተን እውነተኛ ልብና ንፁህ ነፍስ ሊረዳ የሚችለውን እውነት እንዴት ልንረዳ እንችላለን?”

አዕምሮን እንዲረዳ የሚያስችለው ፈቃድ ነው። ስለዚህ መረዳት በፈቃድ ነፃ መሆንና እውነትን የመቀበል ችሎታ ላይ የተመሠረተ ነው። እግዚአብሔር ለሚለን ነገር ታዛዦች መሆናችን መረዳት እንዲሰጠን ይፈታዋል። መረዳት ከመንፈሳችን በፈቃዳችን በኩል አድርጎ ወደ አዕምሮአችን ይመጣል። ኢዮብ እንዳለው

“ነገር ግን በሰው ያለው መንፈስ፤ ሁሉን የሚችል አምላክ አስትንፋስ ማስተዋልን ይሰጣል” ኢዮብ 32:8።

ማክዶላንድ እንደገና “የሚያደርግ፤ መረዳትን ያገኛል፤ ከማድረግ በፊት መረዳት አለኝ የሚል ግን ሲደናቀፍ፤ ሲሳሳትና ሞኝነትን ሲናገር ይኖራል” ብለዋል።

ብራዘር ሎዎራንስ የጻፉት “የእግዚአብሔርን መገኘት መለማመድ” (Practice of the presence of God) በሚለው ክላሲክ መጽሐፋቸው ይህንን አረፍተ ነገር አስቀምጠዋል “መረዳትን በመለማመድና ፈቃድን በመለማመድ መካከል ትልቅ

ልዩነት ማድረግ አለብን። የመጀመሪያው በጣም ትንሽ ዋጋ ሲኖረው፤ ሁለተኛው ግን ሁሉን ያጠቃልላል። መረዳትን ያነ ያህል ከማሳነሳቸው አሳብ ጋር እኔ ብዙ ባልበማመን፤ ስለፈቃድ ያሉት ግን ትክክል ነው።

በፈቃድና በመረዳት መካከል ያለውን ግንኙነት እንደዚህ ማያያዝ ይቻላል። ለእውነት መጋለጥ (exposure to the truth) ወደመታዘዝ፤ መታዘዝ ወደ መረዳት፤ መረዳት ወደ ኃይል ያደርሳል። ልብ አድርጎ መታዘዝ የፈቃድ እርምጃ ነው። በመጀመሪያ ለአንድ እውነት እንጋለጣለን፤ ይህ እውነት ከእግዚአብሔር ቃል ውስጥ ሊሆን ይችላል፤ ወይም በሌላ መንገድ ያገኘነው እውነት ሊሆን ይችላል። ለዚያ ለተጋለጥንለት እውነት ስንታዘዝ፤ መረዳትን እናገኛለን። ያ መረዳት ደግሞ በተራው የእግዚአብሔርን ኃይል እንድንለማመድ ብሩን ይከፍትልናል። ከዚያ ኃይል የተነሳ ከዚያ በፊት ከእግዚአብሔር ጋር ተባብረን በማናውቀው መንገድ መተባበር እንጀምራለን።

እግዚአብሔርን ለመተማመን ወሰንን ስናደርግ አርሱ ለአዕምሮአችንና ለሰሜታችን ታማኝነቱን እንዲገልጽ ይፈታዋል። ይህ የሚሆነው ግን በውሳኔ ድርጊት ስንጀምር ብቻ ነው። ታላቁ የቤተ ክርስቲያን አባት ቅዱስ አውጎስጢኖስ (St. Augustine) ይህን አሳብ ሲገልጽ አንዲህ አለ። “አምነት ማለት ያለየነውን ነገር ማመን ሲሆን፤ የአምነት ውጤቱ ደግሞ ያመነውን ነገር ማየት ነው።” (Faith is to believe what we do not see, and the reward of faith is to see what we believe.) ይህ በሚሆንበት ጊዜ በፍርሀት ላይ ኃይል ይኖረናል። አስፈሪ ነገር ሕይወታችንን በሚገዳደርበት ጊዜ እንኳን ለእውነት ለመቆም ኃይል ይኖረናል። ለእውነት ከመጋለጥ ተነስተን በመታዘዝ በኩል ወደ መረዳት እንደርሳለን ማለት ነው። ሁል ጊዜ ግን መታዘዝ መረዳትን ይቀድማል (ይህ አሳብ ትንሽ ማብላለትን ይጠይቃል) ።

ስለዚህ የአምነት ጥያቄ በቲዮሪ እና በቲዮሎጂ ደረጃ የሚፈታ አይደለም። ምክንያቱም አምነት ድርጊት እንዲቀድም ይጠይቃል፤ ድርጊት እውቀት ያመጣል፤ እውቀት ደግሞ መረዳትን የሚያመጣ ወኪል ነው። ድርጊትን የሚቀስቅሰው ደግሞ ፈቃድ ነው።

ይህንን በደንብ መረዳት ወሳኝ ነው። የእውቀት ሃቀኝነት (intellectual integrity) በሚል የተዛባ ቦታ ላይ ቆመው ያ አጉል ቦታ ያቆማቸው ሃቀኝነታቸው እምነታቸውን እንዳይለማመዱ ማሠሪያ ስንሰለት የሆነባቸው ብዙ ሊቃውንት አሉ። እንዲህ አይነቶቹ ሰዎች አምነት የእውቀት ውጤት ስለሚመስላቸው ያልተረዱትን ነገር መቀበል ሃቀኝነታቸውን የሚያመቻምባቸው (compromise) ይመስላቸዋል። ይህ አጉል ቦታ ላይ ያለው ሃቀኝነታቸው የእግዚአብሔርን ነገር እንዳይታዘዙ ይከለክላቸዋል; ከዚህም የተነሳ አምነትን በሕይወታቸው ቦታ የሌለው ነገር አድርገው የሚጠይቀውን አላፊነትም ሆነ የሚሰጠውን ተስፋ እርግፍ አድርገው ይተጧታል።

2. ፈቃድ ደካማ ሲሆን

አምነትን የሚያንቀሳቅሰው ፈቃድ ነው ካልን ፈቃድስ ደካማ ከሆነ? አስፈላጊ ጥያቄ ይመስለኛል። ምክንያቱን ሁላችንም በአንድ ወይም በሌላ ምክንያት ፈቃዳችን የወደድነውን ያህል ጠንካራ ያልሆነበትን ጊዜ አሳልፈናል። ስንፈተን፤ ስንጨነቅ፤ ስንናደድ፤ በራሳችን ስናፍር፤ መጥፎ ልምምድ ስንለማመድ፤ አስቲ እንኚህን አሳቦች በተራ ባጭሩ እንያቸው።

ፈተና

1ቆሮ 10:13 ልብን የሚያሞቅ ተስፋ ይሰጠናል።

“በሰው ሁሉ ላይ ከደረሰው ፈተና የተለየ አልደረሰባችሁም፤ እግዚአብሔር ታማኝ ነው። ስለዚህ ከምትችሉት በላይ እንድትፈተኑ አይተዋችሁም። ነገር ግን በምትፈተኑበት ጊዜ ፈተናውን መታገስ እንድትችሉ መውጫ መንገዱን ያዘጋጅላችኋል።”

በዚህ ጥቅስ ውስጥ ሁለት የሚቃረኑ የሚመስሉ አሳቦች እናያለን። በመጀመሪያ በፈተናችን ፊት ብቻችንን አይደለንም፤ ሁሉ ሰው ይፈተናል። በዚህ መንገድ ከሌሎች የተለየን አይደለንም። እንዳንደ የኛ ፈተና ከሁሉ የባለ ቢመስለንም ሁኔታው ግን እንደዚያ አይደለም።

ባለቤቴ አንድ ቦታ አንብባ የነገረችኝና አኔም ብዙ ቦታ የደጋገምኩት አንድ ታሪክ አለ። ሰዎች ሁሉ “የኔ ችግር የባሰ ነው፤ ከማንም አይወዳደርም” አያሉ ሲያገረመሩሙ አግዚአብሔር ሰማ። ከዚያ አግዚአብሔር የሚያገረመሩሙትን ሁሉ ጠራና “አንዲህ ያሰለቻችሁን ችግራችሁን አምጡና እዚህ ጣሉት። በልዋጩ ግን እዚህ ከተጣሉት ችግሮች በጣም ቀላል ነው የምትሉትን ይዛችሁ ሂዱ” አላቸው። አገረምራሚዎቹ በጣም ቀላል የሆነውን ችግር ፈልገው ፈልገው በመጨረሻ ራሳቸው አምጥተው የጣሉትን ችግር ይዘው ይሄዳሉ።

የታሪኩ መልዕክት ግልጽ ነው። የኛ ፈተና ከሌሎቹ ሁሉ የከፋ ሆኖ አይደለም። አግዚአብሔርም ለሌሎች በፈተናቸው ጊዜ የሚሰጣቸውን እርዳታ ለእኛም ያዘጋጅናል።

በሌላ በኩል ደግሞ ጥቅሱ የሚለው ከፈተናችን ለመውጣት ግለዊ ሁኔታም አዘጋጅቶልናል። አግዚአብሔር የዚህን የደብዳቤ ፕላን ሲያወጣ፤ አኔን የሚገጥመኝ ፈተና ሁሉ በአባሱ ነበር። በኛ ላይ ሊሆን ያለውን ነገር ሁሉ አንዲሆን የሚፈቅድና የሚቆጣጠር አግዚአብሔር ነው። እርሱ ከአቅማችን በላይ የሆነ ፈተና አንዳይደርሱብን በጥንቃቄ ይመለከታል። ያም ማለት አያንዳንዱን ፈተናችንን አግዚአብሔር በትኩረት ያየዋል፤ ስለዚህ ከልክ ማለፍ አይቻልም። ፈተናችንን አንድናሸንፍ አስከሚያስችለን ድረስ ይጠባበቃል። ፈተናችንን እሸንፈን ወደ ድል በመጣን ቁጥር የአምነት ጡንቻችንን እናጠነክራለን። የፈቃዳችንን ድካምና ብርታት አግዚአብሔር ያውቀዋል፤ ስለሆነም መቋቋም የማንችለው ፈተና አንዳይደርሱብን ይጠነቀቅልናል። ፈተናው ከበድ ሲል ለመቋቋም ያለን አቅም በቂ አይደለም ብለን እናስብ ይሆናል፤ ነገር ግን በቂ ነው።

ጭንቀት

አንዳንድ ጭንቀቶች የምርጫ ውሳኔዎች ናቸው። ጌታ የሱስ አንደኛዚህ ያሉትን ጭንቀቶች በመቃወም አስተምሯል። በተራራው ሰብከቱ ላይ አትጨነቁ የሚለው ትምህርቱ የመልዕክቱ መካከለኛ ነበር (ማቴዎስ 6:25-34) ። የጭንቀት ስሜት አንጨነቅ ብለን የምናደርገው አይደለም። ጭንቀት የለመደ አስምሮ ግን ጭንቀትን

ይራባል። መጽሐፍ ቅዱስ የሚጨነቅን አንደኛዚህ አንጂ አንደተጠቃ አድርጎ አያየውም።

ምክንያቱም ጭንቀት የአግዚአብሔርን ታላቅነት፤ ብርቱነትና ጥበበኛነት መርሳት ነው። በአጠራጣሪ ቦታ ላይ ቆመን በአምነት ወደርሱ ለመመለስ ወይም በአለማመን ወደ ጭንቀት ለመሄድ ስናመነታ ጌታ ሁል ጊዜ “በኔ ታመኑ” ይለናል። አንዳንድ ጭንቀቶች ከቁጥጥራችን ውጪ ናቸው። አንዲህ አይነት ጭንቀት በሚይዘን ጊዜ አላፊነት አለበን። የአግዚአብሔርን አንክብባቤና ፈውስ እንዴት ተቀብለን ሰሜታዊ ጉዳታችንን እንዴት ልናክምበት እንደምንችል መማር ያስፈልገናል። ምክንያቱም በዚህ አይነት ጊዜ ከሁሉም በላይ ውስጣዊ ፈውስ ያስፈልገናል።

ንዴት

ንዴት ብዙ ጊዜ ባለፈው ሁኔታ የተጎዳ ሰሜት የተወው ጠባሳ ሲነካ በውስጣችን የሚፈጠረው መልስ (reaction) ነው ይላሉ የዲሲፕሊኑ ባለሙያዎች፤ ቁጣ በውስጣዊ ፈውስ ላይ ባተኮረ የጸሎት አገልግሎት መፈወስ ያለበት በሽታ ነው። ስለዚህ ንዴትን ለማሸነፍ ለሁኔታው ያለን አቅራቢ ትክክለኛ መሆን አለበት።

ሁለት መንፈሳዊ የሆኑ የአቀራረብ መንገዶች በተለይ ንዴትን ለማሸነፍ ወሳኞች ናቸው። የመጀመሪያው ይቅርታ ነው። ይቅርታን በሕይወታችን መለማመድ ስንጀምር፤ ሌሎችንም ሆነ ራሳችንን ይቅር ስንል አግዚአብሔር የንዴትን ስር በመንቀል በውስጣችን ፈውስ እንዲያመጣ እንፈቅድለታለን። ችግሩ ግን የእኛ እዚያ ቦታ ላይ መድረስ በጣም ከባድ መሆኑ ነው። ይቅር አለማለት ለንዳንዶቻችን የተወረሰ ቅርስ ያህል በሕይወታችን የተከበረ ቦታ ተሰጥቶት ቁጭ ብሏል፤ ሌሎቻችን ደግሞ ይቅር አለማለትን እንደ መንፈሳዊ ብስለት (spiritual maturity) ነው የምንቆጥረው።

በተለይ ራሳችንን ይቅር አለማለት ለእኛ ሀብረተሰብ የቅድስና ምልክት የሆነልን ብዙዎች ነን። “የኔ ሥራ ስንቱ ተቆጥሮ” አያሉ ፍርድን በራስ ላይ መቆለል የጽድቅ ሥራ የሚመስለን ብዙዎች ነን።

ይቅርታ ፍርድን ከአኛ አጅ አውጥቶ በአግዚአብሔር አጅ ያደርገዋል።
አግዚአብሔርም ያንን ይወዳል፤

“በቀል የአኔ ነው፤ አኔ ብድራትን አመልሳለሁ” ሮሜ 12፤19።

ፍርድን ለአግዚአብሔር ከተውገለጹት እኛ የዕለት ሕይወታችንን በሰላም ለመኖር ነፃ
አንሆናለን።

ሁለተኛው ንዴትን የመቆጣጠር አርምጃ ራሱን መቀበል ነው። ሌሎች ስለአኛ
የሚናገሩትን መልካም ነገር ጤነኛ በሆነ ሁኔታ መቀበል መቻል አለብን። ይህን አሳብ፤
በተለይ ራሱን ዝቅ ማድረግ እንደትህትና በሚቆጠርበት በአኛ ሀብረተሰብ ለመቀበል
አስቸጋሪ ነው። ነገር ግን ያ ከሌሎች ያገኘው ሙገሳና ተቀባይነት የክርስቶስ
ተከታዮች በመሆናችን እንደሆነ አድርገን ብንቆጥረው ለመቀበል ይቀለን ይሆናል።
ሌሎች ቢቀበሉንም እንኳን ራሳችንን መቀበል የሚያቅተን ሁልጊዜ በዚያ አሁን
ሌሎች በሚያዩን ሁኔታ አልገኝ ይሆናል የሚለው ፍርሐት ነው። ማስታወስ ያለብን
ግን በአግዚአብሔር ዘንድ ተቀባይነት ያገኘው በልጁ በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል
ነው። የጌታ የሱስ በአባቱ ዘንድ ያለው ተቀባይነት ደግሞ የማይለወጥ የማይጠየቅ
ነው። እኛም ክርስቶስን በተቀበልን ጊዜ የተሰጠን ስጦታ ይህ ተቀባይነት ነው።
ሌሎች የሚቀበሉንም መነሻው ይህ ስለሆነ ነው። ይህንን አውነት ደሞ ለራሳችን
ደግመን ደጋግመን ማረጋገጥ ይኖርብናል።

ሐፍረት

ሐፍረት በመሠረቱ ራሱን ዝቅ አድርጎ ማየት ነው። ሐፍረት ራሱን በሚደጋገምና
በክብ መሸከርከሪያ ላይ በሚሄድ አጉል ሂደት ውስጥ ይከተናል። በእንግሊዝኛ ይህ
ሁኔታ (vicious cycle) ይባላል። ይህ መውጫ የሌለው አዙሪት ራሱን ዝቅ
አድርጎ (negative self image) በማየት ይጀምርና ወደ ፍርሀት (fear)
ያመጣናል፤ ፍርሀት አለመሳካትን (failure) ፤ አለመሳካት መልሶ ራሱን ዝቅ
አድርጎ ወደ መመልከት አዙሪቱ ይቀጥላል ማለት ነው።

የሥነ ልቦና ባለሙያዎች እንደሚሉት ደግሞ ይህ ሁኔታ ብዙ ጊዜ ከመጠቃት
የሚመነጭ ሲሆን የተጠቃው ሰውም በተራው ሌሎችን የማጥቃት ዝንባሌ ያሳያል።
በስድብም ሆነ ስም በማጥፋት ወይም በጉልበት ወይም በማኩረፍ ሌሎችን ለማጥቃት
የሚሞክሩ ሁሉ ለራሳቸው ያላቸው ግምት ዝቅተኛ የሆነ ነው። አግዚአብሔር
ካልፈወሳቸው በስተቀር ይህ ሁኔታ ራሱን እንደገና አያገለመስ ይቀጥላል። ታላላቅ
ወንጀል የፈጸመ ሰዎች ሕይወት ሲጠና ብዙዎቹ ታሪካቸው ይህ ነው፤ ለራሳቸው
ያላቸው ግምት በጣም ዝቅተኛ ስለሆነ ያሳፍራቸዋል፤ ለሌሎችም ሕይወት ያላቸው
ግምት ዝቅ ያለ ስለሚሆን ነው ሲገድሉ እንኳን የማይገዳቸው።

ክፉ ልማድ

የደካማ ፈቃድ ሌላው ፈተና በቀላሉ በመጥፎ ወይም በክፉ ልማድ መጠመድ ነው።
መጥፎ ልማድ ሰይጣናዊ ተግባር ነው። መጥፎ ልማድ ዛሬ አገጣጠና ዘመናዊ ልብሶችን
ለብሶ በታላላቅ ስፍራዎች፤ በፖለቲካ መድረኮች፤ በዜናና ኢንፎርሜሽን ማሠራጨ
ቦታዎች ተንሰራፍቷል። በቴሌቪዥን፤ በሲኒማ፤ በኢንተርኔት አሁን ደግሞ በፌስ
ቡክ፤ በትዊተር ሳሎኖችን ብቻ ሳይሆን መኝታ ቤታችን ድረስ፤ መቅደሳችን ብቻ
ሳይሆን ቅድስተ ቅዱሳናችን ድረስ ሰተት ብሎ ይገባል።

ክፉ ልማድ ቅጥ የለሽ ዝመትና ወሲባዊ ፈንጠዝያ (pornography and
orgie) ያጠቃልላል። ክፉ ልማድ ባዕድ አምልኮ፤ መተት አስማት፤ ጥንቅላ፤ እና
ተመሳሳይ ልምምድ ነው። ክፉ ልማድ ራሱን ሱስ ለሚያሲዙ አጾች ማጋለጥ ነው።
ክፉ ልማድ የሌሎችን ደግ አለማየት፤ ስም ማጥፋትንና መሠረተ ቢስ ነቀፋን ሁሉ
ይጨምራል

ዛሬ ይህ ሁኔታ ከመቼውም ጊዜ የበለጠ ተስፋፍቶ ሠለጠኑ በሚባሉት ሕብረተሰቦች
እንኳን ቆንጆ ቆንጆ ስም ተሰጥቶት አምሮና አገጣጠ ተቀባይነት አግኝቷል። ይህ ልማድ
ሰይጣንን በመቃወምና በሥራዎቹ ላይ ዘመቻ በማድረግ ብቻ ነው ልናሸንፈው
የምንችለው።

3. ፈቃድን ማጠናከር

ፈቃድህን ለማጠናከር ወይም ፈቃድሽን ለማጠናከር ምን ማድረግ አለብሽ ብዬ ብጠይቅ ጥሩ መልስ እንደምትሙሉልኝ አርግጠኛ ነኝ። ለአኛ ለክርስቲያኖች የደከመ ፈቃዳችንን ለማጠናከር እንዲያገለግሉን ዝግጁ የሆኑ ነገሮች በአካባቢያችን አሉ።

ቤተ ክርስቲያን መሔድን ማዞተር፣ ምክንያቱም አግዚአብሔርን ከሚያውቁ ሰዎች የምንገናኘው እዚያ ነው። ከድካማቸውና ከእንክናቸው ጋርም ቢሆን አግዚአብሔርን የሚያውቁ ሰዎች ፈቃድን የሚያጠናክር ብዙ ሌላ ቦታ የማይገኝ ጥበብ አላቸው። መጽሐፍ ቅዱስን ማንበብ፣ ምክንያቱም አግዚአብሔር እንድናደርግ የሚጠብቅብንን ነገር የምናገኘው መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ነው። ቀላል መንገዶች ይመስላሉ። ግን አዘቅረው ወደቤተ ክርስቲያን የሚሄዱና የአግዚአብሔርን ቃል የሚያነቡ በቀላሉ አይደረጉም፤ ፈቃዳቸውም ጠንካራ ነው።

አግዚአብሔር የሚወዳቸውን ነገሮች ማድረግና መለማመድ ስንጀምር ደግሞ፣ መንፈሳዊ ጉልበታችን መጠንከር ይጀምራል። ሌሎችን መውደድ፣ ከፈተና መጠበቅ እና አግዚአብሔርን በነገር ሁሉ ማመን፣ አግዚአብሔር ከሚጠብቅብን ነገሮች ጥቂቶቹ ናቸው።

4. ምናብ (Imagination)

ይህንን ምዕራፍ ከመዝጋቱ በፊት አንድ አሳብ ለመግለጽ አወዳለሁ። ምናብ (በአምስት የሰሜት አውታሮች ማለትም በማየት፣ በመስማት፣ በማሸተት፣ በመቅመስ እና በመዳሰስ የማይደረስባቸውን ነገሮች በግዕዝ ሕሊና እንዲደረስባቸው የሚያደርግ ተፈጥሮአዊ ችሎታ) በሕይወታችን በጣም አስፈላጊ ኃይል ነው። ምናብ መንፈስንና አዕምሮን ከሚያገናኙት የግንኙነት መስመሮች አንዱ ነው። በሌላ አነጋገር ምናብ መንፈሳችን የሚፈልገውን ነገር ከምናውቅባቸው መንገዶች አንዱ ነው። አግዚአብሔርንም ለማዳመጥና በምን ላይ እምነት እንዲኖረን ለማወቅ ምናብን ማጎልመስ ያስፈልጋል፤

በመካከለኛው የቤተክርስቲያን ዘመን ላይ (ከ16ኛው እስከ 19ኛው ምዕተ ዓመት) ምናብ የተነቀፈ ብቻ ሳይሆን የተወገዘም ነበር። ከዚህም የተነሳ የመንፈስ ቅዱስ አሠራር ገለል አየተደረገ አዕምሮአዊና ጥበባዊ ነገር በቻ አየጎላ መጣ። ዊሊያም ደርቱጋ መንፈስን ማጥፋት (Quenching the Spirit) በሚለው መጽሐፋቸው የሚከተለውን ጽፈዋል።

የአዕምሮንና የነፍስን ግንኙነት ለመረዳት በተደረገው ጥረት አዕምሮ (intellect) ከፍተኛውን ቦታ ብቻ ሳይሆን በነፍስ ላይ የመረነት ቦታ ተሰጥቶት ነበር። ይህ አሠራር ታዲያ አውቆም ይሁን ባለማወቅ ምናብን ዋጋ የሌለው በጣም ርካሽ ነገር አድርጎ አቀረበው ፣ ምናብ አሳብን ለማጎልመስና ፍልስፍናን ለማጥራት ሊሰጠው የሚገባውንም ቦታ አጣ።

ምናብ በውስጡ በደመ ነፍስ የማወቅ ስጦታ (intuition) አለው። ይህ ደግሞ የአዕምሮ ውጤት ሳይሆን ብዙ ጊዜ የመንፈስ ግፊት ነው። ወደ መጽሐፉ መጨረሻ አካባቢ በምዕራባውያን ሥልጣኔ ውስጥ አዕምሮ መሪነቱን እንዴት ሊይዝ እንደቻለ እናያለን።

በአጭሩ

አግዚአብሔር በውስጣችን የተለያዩ ክፍሎች (Faculties) አስቅምጧል። ሁሉም መልካም ናቸው፣ ሆኖም ለመጥፎም ድርጊት ሊውሉ ይችላሉ። አያንዳንዱ ክፍል በውስጣችን የሚጫወተው የተለያየና የተወሰነ ሚና አለው። ሁሉም ክፍሎቻችን የተወሰነላቸውን ሚና ሲጫወቱ፣ እምነትን ለመለማመድ ቀላል ይሆናል።

በምናብ ተገፋፋተን ለማድረግ ስንነቃቃ የምናደርገውን ከማድረጋችን በፊት አዕምሮአችን ሙሉ ለሙሉ ሊረዳው ያስፈልጋል ማለት አይደለም። ድርጊቱ ከተፈጸመ በኋላ አዕምሮ ይተባበራል።

አሳብ የአዕምሮ ይዘት ነው። በአንድ አሳብ ላይ ድርጊትን ከመፈጸም በፊት የግድ ለሜት መስማማት የለበትም።

ሰሜት (Feeling) የሰሜታዊነታችን (emotions) ይዘት ነው። ከሰሜታችን ጋር ሁልጊዜ አዕምሯችን መስማማት ወይም መተባበር አለበት ማለት አይደለም።

ፈቃድ ከአዕምሮም ከሰሜትም የበለይ ነው። እምነት ደግሞ የፈቃድ ልምምድ ነው። እምነት ከአዕምሮም ከሰሜትም ቀዳሚነት ሊኖረው ይገባል። እምነት በድርጊት የተመሠረተ፣ በውጤት ላይ ያተኮረ፣ በግንኙነት የተደገፈ በፀጋ የተነቃቃ ነው። አዕምሮም ሰሜትም ምናብም ፈቃድ እምነትን እንዳይለማመድ መከላከል የለባቸውም።

ክፍል ሁለት የእምነት መንገዶች

በዚህ በሁለተኛው ክፍል ሐተታና ቲዮሪ የሆነውን የክፍል አንድን አቀራረብ ተወት አናደርግና ልምምዳዊና ተግባራዊ ወደ ሆነ አቀራረብ እንገባለን። እምነትን እንተረጉማለን፣ ተግባራዊ የሆኑና እምነትን ለማሳደግ የሚረዱ ሞዴሎችንና ዘዴዎችን እንጠቁማለን።

ምዕራፍ ሶስት

የአምነት አሠራር

የአምነት አሠራርን ለመግለጽ አስቀድመን ለአምነት ተግባራዊ ትርጉም መስጠት ይኖርብናል። አንዳንዴ ደግሞ አምነት ምን መሆኑን መተርጎም ብቻ ሳይሆን አምነት ምን እንዳልሆነ ማሳየቱ ትልቅ ጥቅም ይኖረዋል። ስለዚህ እስኪ አምነት የሚመስሉ ነገር ግን አምነት ያልሆኑ ነገሮችን በመዘርዘር እንጀምር።

1. አምነት ያልሆኑ ነገሮች

ሀ. አምነት እርግጠኛነት አይደለም። ሰዎች በተለይ ተማሩ በሚባሉት እገሮች የነገርን ትክክለኛነትን ለማረጋገጥ በሪሰርች ወይም በተጨማሪም ሁኔታዎች ላይ ብዙ ትኩረት ያደርጋሉ። ከእነዚህ ሥራዎች የሚመጡትም ውጤቶች ለብዙ ሳይንሳዊ ግኝቶች፣ የሕክምና አውቀቶችና የቴክኒኮሎጂ አድገቶች መሠረት ሆነዋል። እኛም በየአለቁ ኑሮአችን ምንም ከማድረጋችን በፊት እርግጠኛ መሆን ይጠበቅብናል፤ ተሳሳትክ ወይም ተሳሳትሽ መባል እንፈልግም። በዚህ ሁኔታ ተመቻችተን ሳለን እግዚአብሔር ጎነጥ ያደርገንና።

“ያለ አምነት እግዚአብሔርን ደስ ማለኝት አይቻልም።”
(ዕብራውያን 11:6) ይለናል።

በሌላ አነጋገር እንደ እርምጃ ለመውሰድ ሁልጊዜ እርግጠኛ መሆን አለብኝ የምንል ከሆነ እግዚአብሔር ደስ አይሰኝም። ምክንያቱም አምነት ማለት እርግጠኛ ሳይሆኑ ማድረግ ወይም እርግጠኛ ባልሆኑበት ነገር ላይ እርምጃ መውሰድ ነው። እርግጠኛ ከሆንን አምነት እያሰፈልገንም፤ አምነት ካሰፈለገ ደግሞ እርግጠኛነት የለም።

ለ. አምነት ሰሜት አይደለም፤ የአውቀት ውጤትም አይደለም። ይህንን አሳብ በሰፊው ስለየነው በዚህ አንጻራል።

ሐ. አምነት አግዚአብሔርን ማግባባትና እኛ የወደድነውን አንዲያደርግ መሞከር አይደለም። አግዚአብሔር የማይወደውን ነገር ለማድረግም አምነትን መጠቀም አንችልም።

እኔ በነበርኩበት ቤተ ክርስቲያን የሆነ ታሪክ ነው። ልጅቷ የቤተክርስቲያን ውስጠኛ አይደለችም። አንድ አግሯን እየሸመቀ ሲያማት ብዙ ቆይታለች። አንዳውም አየባሰባት አግሯም እየደነዘዘ ብዙ አስፈርቷት አንደነበር ነው ያጫወተችን።

አንድ የምታውቀው የቤተክርስቲያን ሰው ነው “ቤተክርስቲያን መጥተሽ ቢፀለይልሽ” ብሎ የጋበዛት። ለጸሎት የመጣች አለት መጋቢው ካነጋገራት በኋላ “አግዚአብሔር አንደሚፈውስሽ ታምኛለሽ ወይ?” ብሎ ጠየቃት፤ በደንብ አንደምታምን አረጋግጣ መለሰች። መጋቢው ቀጠለና አሁን አግዚአብሔር ቢፈውስሽ ምን ታደርጊያለሽ ብሎ ጠየቃት፤ አርግጠኛ ነኝ የጠበቀው መልስ “አግዚአብሔርን አመለግናለሁ ወይም የአግዚአብሔርን ታምር ለሌሎች አወራለሁ... በዚህ መስመር ያለ አሳብ ይመስለኛል። አርጋ ግን “እዚህ አውራ መንገድ 67 (Hwy. 67) ላይ የተከፈተ አዲስ ናይት ከለብ አለ። እዚያ ሄጄ ያን ያሚረኝን ዳንስ አስቲነጋ ድረስ አስነካዋለሁ” ብላ ነበር የመለሰችው። አግዚአብሔር በቸርነቱ ልጅቱን ፈወሳት። ፈውሱ ግን የአምነት ውጤት አልነበረም።

መ. አምነት ከአግዚአብሔር አንድ ነገር ለማግኘት የምንከፍለውም ዋጋ አይደለም። አግዚአብሔር አንዲያደርግ አምነት ያስፈልጋል። ነገር ግን አምነት ለተደረገልን ነገር ውለታ ሆኖ መታየት የለበትም። በአምነትም ሆነ አለ አምነት አግዚአብሔር የሚሰጠው ከቸርነቱ የተነሳ ብቻ ነው።

ሠ. አምነት የሰው ድርጊት ብቻ አይደለም፤ አግዚአብሔርም ሙሉ በሙሉ የሚሳተፍበት ነው። እንዲያውም አምነትን የሚጀምረው አግዚአብሔር ነው፤ የሚያስኬደው አርሱ ነው፤ ለኛም የሚያሳውቀን አርሱ ነው፤ የሚያስችለው አርሱ ነው፤ ከዚያም ለአምነታችን ምላሽ የሚሰጠው አርሱ ነው።

“የአምነታችን ጀማሪና ፈጻሚ አርሱ ነው...” ዕብራውያን 12:2

ረ. አምነት አለፊነትን መተው አይደለም። መጽሐፍ ቅዱስ እኛ ልናድርጋቸው በሚገባን ትዕዛዞችና አለፊነቶች የተሞላ ነው። እንዳውም አምነት ራሱ አንድ አግዚአብሔር ሰዎች ከሚጠበቁብን አለፊነቶች አንዱ ነው። ወይም አምነት ድርጊት ነው። እንደ መጽሐፍ ቅዱስ አቀራረብ ከሆነ አስካላደረግነው ድረስ አለመነውም ማለት ነው። ሐዋርያው ጳውሎስ

“ሊሠራ የማይወድ አይብለ” 2ተሰሎንቄ 3:10

ብሎ አስተምሯል። አልሠራም አግዚአብሔር አንደሚመግበኝ አምናለሁ ብለን ቁጭ ካልን አምነት መለማመዳችን ሳይሆን አለፊነታችንን መተዋቸን ስለሆነ፤ ረሀብ ቢቆነድደን አንደነቅ።

ሰ. አምነት አንደ ማንኛውም መንፈሳዊ ስጦታ ሌሎችን ዝቅ ዝቅ የምናደርግበት፤ ራሳችንንም ከፍ ከፍ ለማድረግ የምንጠቀምበት አይደለም።

2. አምነት ምንድን ነው?

1ዜና 5:20 ላይ “ሰለታመኑበት ጸሎታቸውን ሰማ” የሚል ቃል አለ። አግዚአብሔር ጸሎታችንን እንዲመልስ የሚያስፈልገን አምነት ከሆነ፤ ይህ አምነት የተባለ ነገር ምን እንደሆነ ጠጋ ብለን መመርመር ይገባናል ማለት ነው። በሰፊው የሚጠቀሰው

የእምነት ትርጉም በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በዕብራውያን 11:1 ላይ ያለው ነው።

እምነት ተስፋ ስለምናደርገው ነገር የሚያስረግጥ፤ የማናየውንም ነገር የሚያስረዳ ነው።

አዲሱ መደበኛ ትርጉም ይህንኑ ጥቅስ ሰፊ አድርጎ ተርጉሞታል፤

እምነት ተስፋ ያደረግነው ነገር እንደሚፈጸም እርግጠኛ የምንሆንበት፤ የማናየውንም ነገር እውን መሆኑን የምንረዳበት ነው።

በእንግሊዝኛ ኪንግ ጄምስ የተባለውን ቅጂ ያስቀመጠውን የዚህ ጥቅስ ትርጉም ደግሞ አንዲህ ይላል፤

እምነት ተስፋ ያደረግነውን ነገር የምንጨብጥበት ላለየነው ነገር እርግጠኛ የምንሆንበት ነው።

አስፈላጊ የሆኑትን ሐረጎች ወይም ቃላት አስምረባቸዋለሁ። እነዚህ ቃላት በግሪኩ ቋንቋ የነበራቸውን ትርጉም ማየት ይጠቅማል። “እርግጠኛ የምንሆንበት” “የሚያስረግጥ” በተለያዩ የእንግሊዝኛ ትርጉሞች “sure”, “confidence”, “substance”, “trust”, “assurance” በሚሉት ቃላት የተተረጎመ ነው። በግሪኩ ቃሉ ሃይፖስታስስ (hypostasis) ሲሆን የአሳብ ወይም የግምት ወይም የጥላ እውነተኛ አካል ማለት ነው። ቃሉ በገጹ ሲተረጎም፤ ከስር የሚቆም ነገር፤ እርግጠኛ በሆነ ነገር ላር የተመሠረተ ገላጣ ነው። ጥላ ከጥላው በስተኋላ እርግጠኛ ነገር አለ፤ ነፀብራቅ ካየን በሩቅ ወይም በቅርብ አንፃባራቂው አካል አለ ማለት ነው። ስለዚህ በዚህ ትርጉም መሠረት ስናየው፤ እምነት ተስፋ ከምናደርገው ነገር ስር የቆመ ነገር ወይም ተስፋ የምናደርገውን ነገር ማረጋገጫ ነው። የዚህ ሐተታ ዋናው ፍሬ አሳብ እምነት ከእርግጠኝነት አለማነሱን ለማሳየት ነው። እምነት ምኞት አይደለም፤ እምነት ያልሆነውን በጭፍን መቀበልም አይደለም፤ እምነት ትልቅ ነው።

እምነት የመተካት ባሕሪም አለው፤ ተስፋ ያደረግነውን ነገር ተክቶ ይቆማል። የተስፋ እርግጠኝነት እምነት ነው፤ እምነት ተስፋ ያደረግነውን ነገር ቦታ ይዞ ያ እውነተኛው ነገር እስኪገለጥ ድረስ በዚያ የሚቆም ነው፤ ያ ተስፋ ያደረግነው ነገር ሲመጣ አሁን ለዚያ ነገር እምነት አያስፈልገንም።

ሌላው በዚህ ጥቅስ ውስጥ የተመሠረበት ሐረግ “እውን መሆኑን የሚያስረዳ” የሚለው ነው። ይህ ሐረግ በተለያዩ የእንግሊዝኛ ትርጉሞች በእነዚህ ቃላት ተተርጉሟል። “certain, handle, conviction, evidence” ይህ ቃል በግሪኩ ኤልግሞስ (elegmos) ሲሆን proof ወይም evidence የሚል የሕግ (legal) ቃል ነው።

እነዚህ ቃላት በተለይ በምዕራባውያን የሕግ ተቋም ውስጥ በጣም ቁልፍ ናቸው። ብዙዎቻችን የእጄ ሲምሰንን የፍርድቤት ጉዳይ እናስታውሰዋለን። በአሜሪካ የምዕተ አለሙ የፍርድቤት ጉዳይ (The case of the century) የተባለ ነው። ብዙዎች ሲምሰን ከፍርድ ነጻ የሆነው የ evidence መበልሸትና የproof ማነስ ነው ብለው ያምናሉ። እነዚህ ቃላት በሕጉ ሥርዓት ውስጥ ያላቸውን ከፍተኛ ቦታ ለማሳየት ነው። “የማናየው ነገር እውነት መሆኑን የምንረዳበት” የሚለው ገለጻ ጥሩ ትርጉም ነው። ይህ ገለጻ የሚያስታውሰኝ እንደ ታሪክ አለ።

ወንድሜ መስፍን ለማ ዱሮ የነገረኝ ነው። ከጊዜው መርዘም የተነሳ እርሱ ራሱ ሳይረሳው አይቀርም። የአንደኛ ደረጃ ተማሪዎች የነበሩ ጊዜ እግር ኳስ ለመጫወት ከነበሩባት ትንሽ ከተማ ሌላ ትንሽ ከተማ ይሄዳሉ።

ከጫወታው ሲመለሱ በሎንቺና (ሀዝብ ማመላለሻ) ነበር ወደ ቤታቸው የሚሄዱት። ሾፌሩ የሰጠ ቁጥር ስለበዛ፤ ከከተማው እስኪወጡ በእግሩ የሚሄድና እዚያ የሚጭነው አንድ ፈቃደኛ ሰው ካለ ይጠይቃል። ከእነርሱ የቡድን አባላት አንዱ የሆነው ጌታቸው አሺ ብሎ ይወርድና ከከተማው ለመውጣት ሩጫ ይጀምራል። ሾፌሩ ግን ታማኝ ሆኖ አልተገኘም። አንዲ መንገዱን ስለጀመረ አንደገና ወደ ኋላ መመለስ ወይም መዘግየት አልፈለገም። ብዙ ከሄደ በኋላ ነው በቡድኑ ውትወታና ማስፈራራት ሊመለስ የተገደደው። ሲመለሱ ያስደነቃቸው ነገር ጌታቸው

ከከተማው ወጥቶ ብዙ ቢርቅም ባለማጽረጥ ይሮጥ ነበር። በኋላ “ምነው?” ሲባል፤ “የፌራ አምቢ ቢልም አናንተ ጥላችሁኝ እንደማትሄዱ አውቃለሁ” ነበር ጌታቸው ያላቸው።

በዚህ ገለጻ ያለው ዋና አሳብ አንግዲህ አምነት አሁን የማናየው ነገር አስከናየው ድረስ አውነት መሆኑን ያረጋግጥልናል። አምነት ባሁኑ ጊዜ ያለ አርግጠኝነት፤ ወደፊት የሚሆነውን ነገር ተክቶ ያ የሚሆነው ነገር አስኪሆን ድረስ የሚቆይ፤ የማይታየውን ነገር አየዋለሁ ብሎ ተደለድሎ መቆም ነው።

3. አምነት የሚሠራው እንዴት ነው?

የዚህን አምነት የተባለ ደንቅ ስጦታ አሠራሩን አስቲ እንየው፤

እንደኛ፤ አግዚአብሔር ለኛ ሊያደርግልን ይፈልጋል።

ሁለተኛ፤ ይህ የሚያደርግልን ነገር ምን መሆኑንም ያስታውቀናል። በፍላጎት፤ በቃሉ፤ በአሳባችን፤ በሌሎች በኩል፤ ሊያደርግልን የፈለገውን ነገር ያሳውቀናል።

ሶስተኛ፤ ያን የሚያደርግልንን ነገር የምንጠይቅበትን አምነት ይሰጠናል።

አራተኛ፤ አኛ በፈቃዳችን ያንን አምነት መለማመድ እንጀምራለን።

አምስተኛ፤ አምነታችን አርሱ ሊያደርግልን በወደደው ነገር ላይ እንዲሠራ ያነሳሳዋል። አኛ በአምነታችን እያደረግን ስንሄድ፤ አግዚአብሔር ደግሞ መልስ ማዘጋጀቱን ይቀጥላል።

ስድስተኛ፤ በዚህ ጊዜ አምነታችን የመልሱን ቦታ ይይዛል። አግዚአብሔር የወደደውን ያህል ጊዜ ወስዶ እንዲሠራበት አምነታችን አግዚአብሔርን ያነሳሳዋል፤ ለአኛ ደግሞ አምነታችን የመልሱን ቦታ ይዞ ይቆምልናል፤ ለመልሱም አርግጠኝነትን በውስጣችን ይሠራል።

ሰባተኛ ፤ ጊዜው ትክክል በሚሆንበት ጊዜ አግዚአብሔር መልሱን ይልክልናል።

የሁለቱንም ጥድፊያ ቁጥር ሰባት ላይ ለመድረስ ነው። ጊዜው ሲደርስ ለማየት ... መቼ ነው ያ ጊዜ? መልሳችንን የምናገኘው መቼ ነው? ወይም አምነታችን አስከመቼ ነው የሚቆምልን?

ዕብራውያን ምዕራፍ 11 በአምነት አርበኞች ምስል ያጌጠ ባለ ግርማ የክብር ሰሌዳ ይመስላል። በዚህ ሰሌዳ ላይ የተደረደሩ ቆራጥና ታላላቅ የአምነት አርበኞች ናቸው። የሚገርመው ነገር ግን ብዙዎቹ በአምነት የጠበቁትን ነገር በዚህ ሕይወታቸው አያሉ አላዩትም።

“እነኚህ ሁሉ የተሰጣቸውን የተሰፋ ቃል ሳያገኙ፤ አምነታቸውን እንደጠበቁ ሞቱ፤ ሆኖም ከሩቅ አይተው ሰላም አሉት” ዕብራውያን 11:13።

የአምነት ኃይል የሚሰጠው አርግጠኝነት በእነኚህ አርበኞች ሕይወት ተመስክሯል። የዕብራውያን ጸሐፊ “የተሰጣቸውን የተሰፋ ቃል” ብሎ የሚጠቅሰው ገና ያልተከሰተውን የክርስቶስን በሥጋ መምጣት ነበር። ሌሎች በዚህ መጽሐፍ ውስጥ የተጠቀሱ ለአምነታቸው ፈጣን ውጤት አግኝተዋል። አብርሃም፤ ይሰሃቅ፤ ያዕቆብ፤ ዮሴፍ፤ ሙሴ፤ ረኦብና ሌሎችም የተመሰገኑ የአምነት ሰዎች ውጤታቸውን ተቀብለዋል። ጸሐፊው የአምነት ፍሬዎችን እንዲህ ሲል በማዘጋጀት አሳቡን ይደመድማል።

“እነዚህ በአምነት መንግሥታትን ድል ነሱ፤ በቅን ፈረዱ፤ የተሰጠውን የተሰፋ ቃል ተቀበሉ፤ የአንበሶችን እፍ ዘጉ፤ የአሳትን ኃይል አጠፉ፤ ከሰይፍ ሰለት አመለጡ፤ ከድካማቸው በረቁ፤ በጦርነት ኃይል ሆኑ፤ ባዕዳን ወታደሮችን አባረሩ፤ ሴቶች ሙታናቸውን በትንሳኤ ተቀበሉ” ቁጥር 33-35

አንዳንድ ነገሮች አስከ ሩቅ ጊዜ መልስ አያገኙም፤ አንዳንዶቹ የመልሳቸው ጊዜ ከዚያም ያለፈ ይሆናል። ብዙዎች ግን መልሳቸው በቅርብ ጊዜ የሚሆን ነው። በሁሉም ጊዜ ግን አምነትን መለማመድ ያስመሰግናል፤ ያፀናል።

የእምነትን ትርጉም ከማጠቃለላችን በፊት አስቲ አንድ የግሪክ ቃል እንመልከት።

እምነት በግሪክ ቋንቋ ፒስቲስ (pistis) ነው። የቃሉ ትርጉም ለመስማማት ራስን መክፈት (allowing to be persuaded) ። የአንድ ነገር አርግጥኛነቱ ሳይረጋገጥ ወይም መረጋገጡ ሳይጠበቅ መቀበል ማለት ነው። ምክንያቱም እምነት አርግጠኝነት አይደለም። ሰው ነገር አርግጠኛ ነው ብሎ ለመቀበል ከእምስቱ የሰሜት ህዋሶቹ (ማየት፣ መስማት፣ መቅመስ፣ ማሸተት፣ መንካት) ቢያንስ በአንዱ ማረጋገጥ አለበት። በዚህ ሁኔታ ነገር ከተረጋገጠ ጥሩ ነው። ያ ግን እምነት አይደለም። እግዚአብሔርን ለመታዘዝ፣ አርግጠኛ መሆን የለብኝም፣ ግን አድርግ ያለኝን አደርጋልሁ ብሎ መወሰን ያ እምነት ነው።

Vines Expository Dictionary እምነትን ሲተረጎመው እንዲህ ይላል “እግዚአብሔር በሰጠው መግለጥና አውነት ላይ የሆነ ሙሉ ማሳወቅን የሚያመጣ ጽኑ ስምምነት፣ በግል ራስን ለርሱ መስጠት፣ ወይም ራስን መስጠት የሚያንፀባርቅ ባሕሪ፣ ታማኝነትን ማሳወቅ” (A firm conviction, producing a full acknowledgement of God’s revelation or truth, it is a personal surrender to Him, conduct inspired by such surrender. It is a pledge of fidelity.) እምነት በግዴለኝነት የሚሆን አይደለም። አማኝ የእምነቱን ውጤት በጉጉት መጠበቅ አለበት። ልብን በዚያ በእምነት በሚጠብቁት ነገር ላይ አውሎ በነገሩ መጸለይን ይጠይቃል። “ከሆነ ይሁን” የሚል ግዴለኝነትና ሰንፍና በእምነት ወጥ ቦታ የለውም።

4. የሚያድግ እምነት

እምነት በፈለግነው ጊዜ የፈለግነውን ያህል የምናገኘው አይነት የገበያ ሸቀጥ አይደለም።

ሮሜ 3:13 “እግዚአብሔር ለአያንዳንዳችሁ በሰጣችሁ እምነት መሠረት”፣ ይላል።

ለሚኖረን የእምነት መጠን አላፊው እግዚአብሔር ነው፤ ያ ብቻ ሳይሆን ያለን እምነት እንዲጎለግል እግዚአብሔር አላፈነት ይሰማዋል። የ20ኛው መቶ ምዕተ አመት ታላቁ ክርስቲያን አሳቢ (The Great Christian thinker) የተባሉት እንግሊዛዊው C.S. Lewis, “The Efficacy of Prayer” በሚለው መጽሐፋቸው፣ የሚከተለውን አሳብ አስቀምጠዋል።

“ብዙ አስደናቂ የሆኑ የጸሎት መልሶችን አይቻለሁ። አንዳንዶቹ እንዲውም ተአምር ናቸው ለማለት ይቃጣኛል። ብዙ ጊዜ እነዚህ የጸሎት መልሶች የሚመጡት ግን ምናልባት ደህንነትን ከማግኘታችን በፊት፣ ወይም ወዲያው ደህንነት እንዳገኘን ነው። በክርስትና ሕይወታችን እየቆየን ስንሄድ የዚህ ዓይነት የጸሎት መልሶች የተቆጠቡና የተራራቁ እየሆኑ ይመጣሉ። የጸሎታችን አለመመለስ ደግሞ ቶሎ ቶሎ የሚሆን ክስተት ብቻ ሳይሆን የበለጠ ግልጽና የበለጠ ጠንካራ እየሆነ ይመጣል።”

ይህ ትንተና ትክክል ይመስለችኋል? ከብዙ የእግዚአብሔር ሰዎች ጋር ባደረግኋቸው ወይይቶችና በራሴም ሕይወት ባሳለፍኩት ልምምድ እኔ የ C.S. Lewis ግምገማ ትክክል ነው አላለሁ። ታዲያ እዚህ ላይ ጉዳዩ ምንድነው? እግዚአብሔር የራሱ ባደረጋቸው ላይ ይጨክናል? በዚህ አሳብ ላይ አተኩራ ሳስብ ነው እምነት እንደ ጡንቻ መሆኑን መገመት የቻልኩት። ጡንቻ የሚጠነክረውና ጠንካራ ሆኖ የሚቆየው ተጽእኖ ስናደርግበት ብቻ ነው። ሰው ታምሞ ባልጋ ላይ ለረጂም ጊዜ ቢቆይና ሕመሙ ሲሻለው ቢነሳ፣ ዳሮ ያደርግ የነበረውን ነገር ሁሉ ማድረግ አይችልም። ማገገም አለበት፣ እንዲውም እንዳንዶች ወደ ቴራፒ ይላካሉ። ጡንቻቸው ተመልሶ ዳሮ የሚሠራውን ለመሥራት ረጂም ጊዜ ይጠይቃል።

ለስተላልፈው የምፈልገው ነጥብ ይህ ነው። እግዚአብሔር ሁኔታችንን የሚከታተለው በቅርብ ነው። እምነታችን እያደገ እንዲሄድ በመጠናቅ የሆነ ተጽእኖ (እኛ ፈተና ብለን የምንጠራውን) ይፈቅዳል። የጡንቻው ምሳሌ ሌላው የሚያስተላልፈው ትምሕርት ማንኛችንም ወዲያው ተነስተን ታላቅ የእምነት ሰው መሆን እንችልም። የእምነታችን እድገት በጥንቃቄ የተቀየሰ ሂደት ነው። ከምንቋቋመው ወይም ከአቅማችን በላይ የሆነ ፈተና እንዲደርሰብን እግዚአብሔር አይፈቅድም፣ በሌላ

በኩል ደግሞ ሁሉ በቀላሉ አየተሳካልን ሞልቃቃ ሕይወት እንድንኖር አይተወንም። የእምነት ሰው ታታሪ፤ ትጉህ፤ ጎበዝ፤ ጠንካራ ነው። የእምነት ሰው ጽናትንና ብርታትን የሚለማመድ ነው። ሞልቃቃ ክርስቲያን ልብስ ሲቆጠም ልጅ ሲታመምም ማጉረምረሙ አኩል ነው። ለእግዚአብሔር ሥራም አይመችም።

5. ፈታኝ እምነት

በመጽሐፍ ቅዱሳችን ውስጥ አየተፈተነ የተጠናከረና የነጠረ የእምነት ታሪክ አለ። ከጥቂት አመታት በፊት በቤተ ክርስቲያናችን የጸሎት ፕሮግራም ላይ አካፍዬው ብዙዎች ተምረውበት ነበር። ታሪኩ በማቴዎስ ወንጌል ምዕራፍ 15፣ 22-28 ያለው የክንኢናዊቷ ሴት ታሪክ ነው። ፈተናው ደግሞ ወግጅ በመባል ወይም ፊት በመነሳት ስለ ሆነ የዚህ አይነት ፈተና በተለይ ለሴት ልጅ በጣም ከባድ ነው። ጥቅሱን አየተነተንን እንየው።

የመጀመሪያው ወግጂ

አንዲት ክንፃናዊት ሴት ከዚያ አካባቢ በመውጣት ወደ ኢየሱስ መጥታ “ጌታ ሆይ የዳዊት ልጅ ራራልኝ፤ ልጄ በርኩስ መንፈስ ተይዞ በጣም ትሰቃያለች” ብለ ጮኸች። አርሱ ግን እንድም ቃል አልመለሰለትም

ሁለተኛው ወግጂ

ደቀ መዛሙርቱ ወደ አርሱ ቀርበው “አየተከተለች ትጮክለችና ብታሰናብታትሰ?” ብለው ጠየቁት

ሶስተኛው ወግጂ

አርሱም “የተላክሁት ከእስራኤል ሴት ሆነው ወደጠፋት በጎች ብቻ ነው” አለ፤ ሴትዮቹም አግሩ ላይ ወድቃ ጌታ ሆይ አርዳኝ” አላችው።

አራተኛው ወግጂ

አርሱም መልሶ “የልጆችን እንጀራ ወሰዶ ለውሾች መወርወር አይገባም” አላት።

ሴትዮቹ ግን ወሰና የመጣች ስለነበረች የተወረወረባትን ፍላጻ ሁሉ ችለ ተገፍትራ ከወደቀችበት እንደገና ብድግ ትላለች። ደቀ መዛሙርቱም ሆኑ ጌታ የሱስ ተስፋ ያስቆረጧት በሚመስልበት ጊዜ በሌላ በኩል እንደገና ትመጣላች። አያችሁ በአያንዳንዱ ወግጂ እምነቷ አየተጠናከረና አያደገ ነበር። በመጨረሻም እግዚአብሔርን እናውጦ እንዲያደርግለት የሚያስችላት የእምነት ደረጃ ላይ ደረሰች።

“አዎን ጌታ ሆይ! ውሾችም እኮ ከጌታቸው ማዕድ ፍርፋሪ ይበላሉ”

አላችው። በዚህ ጊዜ ኢየሱስ “እንቺ ሴት እምነትሽ ታላቅ ነው፤ እንደፈለግኸው ይሁንልሽ” አላት። ልጇም ከዚያ ሰዓት ጀምሮ ተፈወሰች።

በመጀመሪያ የደረሰባት የዝምታ መስተንግዶ ነው። ጌታ የሱስ የሰማት እንኳን ሳይመስል ዝም አላት። የዚህ አይነት አቀባበል በሕይወታችሁ ተለማምዳችሁ አታውቁም? የመናቅ ዝቅ ዝቅ የመደረግ ስሜት ነው የሚያመጣባችሁ። እንዲህ ያለ የልብን ስብራት የያዘ ጥያቄ ጠይቆ ዝም መባል፤ ገበናን ከፍቶ አሳይቶ መልስ አለማግኘት በጣም ፈታኝ ሁኔታ ነው።

ይህቺ ሴት ራሷን ያገኘችው በዚህ አይነት ሁኔታ ውስጥ ነው። ከዚያ በላይ አስፈሪ የሆነው ነገር ደግሞ እግዚአብሔር ዝም ያለ ሲመስል፤ ድምጽ ሳይገኝ ሲቀር፤ መጽናናት ሳይመጣ፤ ሰማይ ሲዘጋ፤ እንዴት የሚያስፈራ ሁኔታ ነው?

ምናልባት ወደ ደቀ መዛሙርቱ ዞር ብለ “አባካችሁ አርዳኝ፤ አስቲ አናንተ ጠይቁልኝ ብለ ይሆን?” ምክንያቱም ሁለተኛው መገፋት የመጣው ከእነርሱ ነበር። “አየጮኸች አስቸገረችን፤ ሂጂ በላት፤ አሰናብታት” ነው ያሉት።

ይህንንም ሁኔታ በእንድ ወይም በሌላ መንገድ የተለማመድን ብዙዎች አለን። ሰዎች ከችግራችን ጋር ስንዞን ከእነርሱ እንደገርቅ ሲገፋን፤ ባያዩን፤ ችግራችንን ባይሰሙ የሚፈልጉ ሲሆኑ፤ “መጣ ደግሞ፤ መጣች ደግሞ” ሲባባሉብን፤ አይተውን

አንዳለዩን ሲሆኑ፣ መንገድ አቋርጠው ሲሸጡ፤ ይህ ሁሉ ሲደርሱበን የሚሰማን የሰሜን ጉዳት ነው ይህኛ ሴት የተሰማት። “አዘንኩ፣ ተሰበርኩ” ብለ ግን አላማዋን አልለወጠችም።

ሶስተኛው መገፋት ደግሞ ግራ የሚያጋባ ነው። ከሁለተኛው ጠንከር ያለ፣ ግላዊና ቀጥተኛ ነበር።

“ከተመረጠው ወገን አይደለሽም፣ ካልተመረጠ ወገን ነሽ” ነው የተባለችው። በታሪካችን ብዙ የዚህ አይነት ሁኔታዎች እናውቃለን፤ ሰው ከአንድ ወገን ሳይሆን ከሌላ ወገን ብቻ ስለሆነ የሚገለልበት። ይህ በጣም ከባድ ፈተና ነው። መርጠን ያደረግነው ሳይሆን ሳንመርጥ የሆነው ነገር አንቅፋት ሆኖ ሲያደናቅፈን ከባድ ፈተና ነው። ይህኛ ሴት ግን አሁንም ወድቃ አልቀረችም።

አራተኛው መገፋት ከሶስተኛው አንዳውም የባለ ነው። ሶስተኛው ወገንን ሲከፋፍል አራተኛው ግን በጊዜው በአይሁዶችና በአሕዛብ መካከል የነበረውን የዘር ልዩነት የሚያገለ ስለነበር ዘረኝነት ይመስላል። ዘረኝነት በትርጉሙ አንዱን ወገን ከሌላው መለየት ብቻ ሳይሆን አንዱን ወገን ከሌላው የበለጠ፣ የተሻለ ነው የሚል የሚያደግ ነቀርሳ ነው።

ይህ ሁኔታ ቅን የሆነ ነገር የለበትም። ሆኖም ግን የዚችን ሴት ውስጧን ባወቀው በጌታ የሱስ የተደረገ ነገር ነው። እርሷን ሊገናኛት ወደሚችልበት የአምነት ደረጃ ሊያደርሳት በጥንቃቄ የተቀየሰ ሂደት ነው። በመጀመሪያ ለአይሁዶች ብቻ በተፈቀደው መንገድ ስለጠየቀች ነው ግፊት የገጠማት፤ እንደ አሕዛብ መጠየቅ ወደምትችልበት ደረጃ መድረስ ነበረባት። ይህ አይነት መገፋት በደርሰብን የአምነት ባልሆነ መንገድ እንዴት መመለስ እንደምንችል እናውቃለን። ብዙዎቻችንም በየጊዜው የምንለማመደው መንገድ ነው።

በዝምታው ጊዜ፣ “ይኸው ዘጋኝ፣ ሊሰማኝ እንኳን አልወደደም” ብለን ነበር ብዙዎቻችን የምንመለሰው።

“ትጮህላች፣ ሂጂ በላት አሰናብታት”፤ በተባለች ጊዜ ‘ጎደኞቹ ተከብረው በኖርኩበት አገር አዋረዱኝ’ ብለን ነበር ምናልባት ብዙዎቻችን የምንመለሰው።

“አንኛ እኔ ከተለከሁላቸው ወገን አይደለሽም”፤ በተባለች ጊዜ የነበረው ሁኔታ ላይ ራሳችንን ብናገኘው፣ ‘እኔም ባለ ወገን ነኝ፣ ባባቴም በናቴም የትልቅ ሰው ዘር ነኝ’ ብለን መመለስ ይቀለን ነበር።

ዘራችን እንደ ውሻ ዝቅ ዝቅ ቢደረግ ግን ዱላ መማዘዝ ባንደርስ እንኳን እኛም ሌላውን ዘር የበለጠ ማናናቃችን ተገቢ መልስ የሚመስለን ጥቂቶች ብቻ አይደለንም።

የትምህርቱ ዋና ክፍል ግን በሴትዮዋ ላይ የደረሰው አይደለም፤ እኛም በሰዎች ላይ እንዲህ ያለ ግፊት ማድረስ ተፈቅዶልናል ማለትም አይደለም። ምክንያቱም እኛ እንደ ጌታ የሱስ የማንንም የውስጥ አስተሳሰብ ማወቅ አልተሰጠንም። የትምህርቱ ትኩረት ግን በሴትዮዋ ያልተናወጠ አመለካከት ላይ ነው። ለእኛም የተተውልን “አየለመንኩት ብቆይ ይመልስልኛል” የሚለው የሴትዮዋ የአምነት ሚና እንጂ የጌታ የሱስን ሚና መጫወት አይደለም። በእኛም የሚደርሰብንን ግፊት ሁሉ መነሻው ጌታ ሊሆን ይችላል። ግን ታግሰን ብንጠብቅ፣ አያንዳንዱም አንቅፋት በውሳኔ ብንቋቋመው መልስ ይመጣልናል። የትምህርቱ ጣዕም እሲህ ላይ ነው።

ያዕቆብ በመልዕክቱ ውስጥ ከሰላምታው ቀጥሎ የሚናገረው በዚህ አሳብ ላይ ነው።

“ወንድሞቼ ሆይ ልዩ ልዩ መክራ ሲደርስባችሁ እንደሙሉ ደስታ ቁጠራት፣ ምክንያቱም የአምነታችሁ መፈተን ትዕግስትን እንደሚያሰገኝ ታውቃላችሁ” ያዕቆብ 1፤ 2-3።

በምትፈተኑበት ጊዜ ደስ ይበላችሁ ነው ሐዋርያው የሚለው። ምክንያቱም አምነታችሁ እየነጠረ ነው።

6. ሸክም አምነት አሳራፊ አምነት

የሐንሰ ምዕራፍ 4 ውስጥ አንድ ታሪክ አለ። ስለ ሁለት የአምነት ደረጃዎች የሚተርክ ነው። በቅፍርናሆም የሚኖር አንድ የመንግሥት ባለሥልጣን ልጁ በጠና ታሞ በሞት አልጋ ላይ ነበር።

ጌታ የሱስ በቅርብ ቦታ ቃና በተባሉት መንደር መሆኑን በሰማ ጊዜ፣ ወደዚያ ሄዶ መጥቶ ልጁን አንዲፈውስለት ጌታን ለመነው።

“ይህም ሰው ኢየሱስ ከይሁዳ ወደ ገሊላ መምጣቱን በሰማ ጊዜ፣ ወደ አርሱ ሄደና በሞት እፋፍ ላይ የነበረውን ልጁን መጥቶ አንዲፈውስለት ለመነው (ቁጥር 47) ።

ጌታ የሱስ ይህንን ሰው የተቀበለው የክንክናዊቷን ሴት ከተቀበለበት ሁኔታ ብዙ የተሻለ አልነበረም።

“መቼውንም አናንተ ምልክቶችንና ድንቆችን ካለያችሁ አታምኑም” አለው (ቁ. 48) ።

የሚያግባባ ወይም አይዘህ የሚል አቀባበል አይመስልም። አንዲያውም ከሰውዬው ጋር ለመተባበር የፈቀደ አይመስልም። አነጋገሩም ግሳዩ ያለበትም ይመስላል። ሹመ ግን አልተበገረም።

“ጌታዬ ልጄ ከመሞቱ በፊት እባክህ ድረስልኝ አለው ኢየሱስም ልጅህ በሀይወት ይኖራልና ሂድ አለው” ቁ 49-50።

ለምንድነው አንድ ግፊት ብቻ ያጋጠመው? መልሱን በእርግጥ አናውቅም። ምናልባት ከዚያ የበለጠ መቀበል አይቻል ይሆናል። ምናልባት የአምነቱ መጠን ጌታ የሱስ ሊገናኘው የሚችልበት ደረጃ ደርሶ ነበር። ምክንያቱ ምንም ቢሆን ለአርሱ ጊዜው ነበር።

ጌታ የሱስ ግን ሹመ እንደጠየቀው አልነበረም ያደረገው። ሹመ ጌታ የሱስ አብሮት ወደቤቱ እንዲመጣ ነበር የጠየቀው፣ ጌታ የሱስ ግን

“ልጅህ በሕይወት ይኖራልና ሂድ” ነው ያለው።

ራሳችሁን በሹመ ቦታ እስቲ እስቀምጡት፣ ቃሉን ብቻ ተቀብላችሁ ትሄዳላችሁ ወይስ ጌታ አብረችሁ እንዲሄድ ትጎተጉቱታላችሁ?

ቁጥር 50 ላይ “ሰውዬውም ኢየሱስ የተናገረውን ቃል አምኖ ሄደ” ይላል።

የዚያን ጊዜ ቀኑ ከመሸ ጉዞ ስለማይደረግ ሹመ በመንገድ አድሮ በማግስቱ ጉዞውን ቀጠለ። በመንገድ እንዳለ አገልጋዮቹን አገኛቸውና ልጁ በሕይወት መኖሩን ነገሩት። ልጁ መዳን የጀመረበትን ሰዓት ሲነጋገሩ ጌታ የሱስ ልጅህ በሕይወት ይኖራል ብሎ በተናገረበት ሰዓት እንደሆነ ተረዳ።

ቁጥር 53 “አርሱና ቤተሰቡ ሁሉ አመኑ” ይላል።

ቆይ እስቲ ሹመ በቁጥር 50 ላይ ጌታ ሲናገር እኮ አምኖ ነበር። ከባድ አምነትና የሚያሳርፍ አምነት ልዩነቱ ይህ ነው።

እግዚአብሔር ቃል ሲናገራችሁ ያንን ቃል ትይዛላችሁ፣ የጉዳዩ ውጤት ምን እንደሆነ አታውቁም፣ ታምናላችሁ ነገር ግን ከባድ አምነት ነው። የሚጎረብጥ ነገር አለው፣ የሚያስፈራ ነገርም ይኖራል፣ ጥርጣሬ ቀስ አያለ ይገዳደራችኋል፣ የፈለጋችሁት መልካም ነገር ሊሆን የማይችልበት ሁኔታ እየታያችሁ ይመጣል። ነገር ግን ያን ያገኛችሁትን ቃል ይዛችሁ ድርጊት ብትጀምሩ፣ ጌታን በቃሉ ይዛችሁት መንገዳችሁን ብትሄዱ ጌታ በሰጣችሁ ቃል ላይ እንዲሠራ ታደርጉታላችሁ።

ይህ ወደሚያሳርፍ አምነት ያደርሳል። ይህ ደስ የሚል የአምነት ደረጃ ነው፣ የሚያስደንቅ፣ ስለም ያለበት፣ እንዲህ ያለው አምነት የሚተላለፍ አምነት ነው። ሹመ ብቻ ሳይሆን ቤተሰቡ ሁሉ አመኑ፤ ወንጌልን የሚያስራጭ አምነት፣ የመንፈስ ኃይል በሥራ ሲገለጥ ሲታይ ፈንድቶ ብዙዎችን የሚነካ አምነት። በሐዋርያት ሥራ ውስጥ ሁለት ሀብረተሰቦች በአንድ ጊዜ ወደ ደህንነት አምነት የመጡበት ታሪክ አለ።

ሐዋርያው ጴጥሮስ በሚጻፈው ጊዜ መንፈስ ቅዱስ ነክቶት ሸባው ሲፈውስ፤

“በልዳና በስርና የሚኖሩትም ሁሉ አርሱን አይተው ወደ ጌታ ተመለሱ”
9:35

ሁሉንም ከዚህ ጋር ተመሳሳይ ታሪክ መተረክ እንችላለን።

7. በቃል የሚቀሰቀስ እምነት

እምነት የሚያደግበት ሌላው መንገድ በእግዚአብሔር ቃል ሲቀሰቀስ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ ራሱ ስለቃል ሲመሰክር፤ ሕያውና የሚወጋ፤ አለትን የሚያደቅ፤ መደሻ፤ አዝርዕትን እንደሚያበቅል ዝናብ ይለዋል። “ቃል” ስለሚለው ቃል በግሪኩ አሰደናቂና ጥልቅ የሆነ ግንዛቤ አለ። ሁለት ልዩ ልዩ የሆኑ ቃላት ናቸው “ቃል” ወይም በእንግሊዝኛው “Word” ተብሎ የተተረጎመው።

የመጀመሪያው ሎጎስ (logos) ሲሆን አጠቃላይ ስለሆነው የእግዚአብሔር ቃል የሚናገረው ነው። ሁለተኛው ራሜ (rhema) ሲሆን ይኸኛው ጠባብና ትኩረት ያለው ትርጉም አለው። እግዚአብሔር ሎጎስን በተለየ ሁኔታና በተለየ ጊዜ በሕይወታችን ውስጥ ሲቀሰቅሰውና ሲያገለው ያ ቃል ራሜ ይሆናል። የተለየ ቃል ለተለየ ምክንያት፤ ለተለየ ውጤት ሲሠራ ያኔ ቃሉ ራሜ ሆነልን ማለት ነው።

ብዙ ክርስቲያኖች ይህንን ልምምድ ይለማመዳሉ። የእግዚአብሔርን ቃል በሚያነቡበት ጊዜ አንድ ቃል ወይም ሐረግ ከምንባቡ ውስጥ ዘሎ ቀልባቸውን ይይዘዋል፤ በሌላ ጊዜ ደግሞ በአንድ ጉድይ ላይ ስናሰብ ድንገት የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅስ ትዝ ይለናል። በእንዲህ ያለ ጊዜ እግዚአብሔር ራሜ አየሰጠን ይሆናል። አንድናደርገው የሚገባን ወይም ልንበረታታበት የሚሆን ቃል በዚያ ውስጥ ይኖራል። ራሜ ቃሉ በተያዘበት ምንባብ ውስጥ ባለው ትርጉም ብቻ የተወሰነ ላይሆን ይችላል። አንድ የእግዚአብሔር ሰው ስለ ራሳቸው ልምምድ እንዲህ ብለው ጻፉ።

የአንድ ሳምንት የጸሎት ቆይታ ለመውሰድ ብቻዬን በበረሀማ ሥፍራ ወዳለ ካምፕ ሄድኩ። ከአራት ቀናት በኋላ በጣም ብቸኝነት ስለተሰማኝ ሳምንቱን መጨረስ የምችል አልመሰለኝም ነበር። ስለዚህ “ጌታ ሆይ ወደ ቤቴ ልመለስ ወይ?” ብዬ አፀልይ ጀመር። መዝሙር 34፤7 በአዕምሮዬ ይመላለስ ጀመር፤

“እግዚአብሔርን በሚፈሩት ዙሪያ የእግዚአብሔር መልአክ ይሰፍራል ያድናቸውማል”።

አሳቤን የያዘው ቃል ይሰፍራል (encampas) የሚለው ነበር። ቃሉን በቦታው በተሰጠው ትርጉም እንዳልወሰድኩት አውቃለሁ; ግን ጌታ በካምፕ እንደቆይ እንደፈለገ ተረዳሁ። ውጤቱ በሚቀጥሉት ሶስት ቀናት እግዚአብሔር ግልጽ የሆነ ራዕይ ሰጠኝ። ያ ራዕይ እገልገሎቱን በአዲስ መንገድ ቀይሶ በአዲስ መንገድ ላይ መራኝ። ቃሉ ግን በተቀመጠበት ጥቅስ ውስጥ በካምፕ ቆይታ የሚል ትርጉም አልነበረውም።

ሐዋርያው ጳውሎስ በሮሜ 10:17 ላይ

“እምነት ከመስማት ነው፤ መስማትም በእግዚአብሔር ቃል ነው”

ሲል የተጠቀመው ቃል ራሜ ነው። በሌላ አነጋገር ያ የእግዚአብሔር ቃል ሰሚውን ወደ እምነት ለማምጣት በሰውዬው ላይ ያተኮረ መሆን አለበት። ጳውሎስ እንደገና በኢፌሶን 6:17 ላይ

ምናብን ለመከራከር 3 .

የአግዚአብሔርን ቃል መስማት
እምነቴን የሚያላድገው እንዴት ነው?

“የመንፈስን ሰይፍ ያዙ አርሱም የአግዚአብሔር ቃል ነው።”

ሲል የተጠቀመው አሁንም ራሱ ነው። ግላዊና ልዩ በሆነ ሁኔታ ቃሉ በጠላት ላይ ሲሰነዘር ያጠቃል ለማለት ነው።

“ለምሳሌ የአግዚአብሔርን ሥራ የምታስናክሉ የሰይጣን ሠራዊት የታሰራችሁ ሁኑ” ብሎ መገሰፅ ሎጎስ የሆነውን የአግዚአብሔርን ቃል ማፅናት ነው። በአንፃሩ ግን “እዚህ ሰው ውስጥ ሆነህ የምታሰቃየው ሰይጣን ውጣ” ማለት ያንን ቃል በዚያ ሰው ሕይወት ውስጥ ራሱ ያደርግዋል። ጥያቄው እንግዲህ የአግዚአብሔርን ቃል ወስደን ለተለየ ሁኔታችን በተለየ ጊዜ ለማዋል ስንጠቀም ከመንፈስ ቅዱስ መሆኑን አንዴት እናውቃለን? አንደኛ፣ ቃሉን የምናደርግበት ሁኔታ ከእጠቃለዩ የአግዚአብሔር ቃል የተቃረነ አይሆንም። የክርስቶስን ወንጌል ለማሠራጨት ስለሚያስፈልገን ገንዘብ ስርቀህም ቢሆን አምጣ የሚል ትርጉም ከሰጠን ትክክል አይደለም። ምክንያቱም አትሰረቅ የሚለውን ግልጽና ቋሚ ትዕዛዝ ይሸራል።

ወጣት ክርስቲያን በነበርን ጊዜ አንድ ወንድም የመሰከረልኝ ታሪክ ትዝ ይለኛል። ጊዜው የመንፈስ ቅዱስ እንቅስቃሴ በአገራችን የጀመረበት ጊዜ ነበር። ያን ወንድም ታዲያ ወለጆቹ “እነኚያ ጴጥሮች ጋ ትሄዳልህ ወይ?” አያሉ ሲያጣድፉት “ከመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ሀሴትን አድርጉ የሚለው ቃል ትዝ አለኝ” አለ። ችግሩ ግን ሀሴት የሚለውን ቃል ከሀሴት ጋር አሳስቶት ነው የተረዳው። “አግዚአብሔር ለካ ሀሴትን አድርጉ ያለው ለዚህ ጊዜ ነው ብዬ በዛ አምላጥኩ” አለ። ያ ንሰህ ልንገባበት የሚገባን ኃጢአት እንጂ ራሱ አይደለም። ስለዚህ ራሱ እነኚህ ባህርያት አሉት።

ከእጠቃለዩ የአግዚአብሔር ቃል ጋር የተሰማማ መሆን አለበት። ራሳችንን በአግዚአብሔር ቃል አየሞላን ስንሄድ ደግሞ፣ ከአግዚአብሔር የሆነውንና ከአግዚአብሔር ያልሆነውን ለመለየት ይቀላናል።

የመጣላችሁ ቃል በውስጣችሁ እንዲታወቃችሁና እንዲቀሰቅሳችሁ የሚያደርግ ነገር ይፈጥራል፤ የሚያጓጓ፣ ደስ የሚል የአርግጠኛነት ስሜት በውስጣችሁ ያደርጋል። ለማድረግም በምትጀምሩበት ጊዜ የአክብሮት፣ የመፍራት ትልቅ ነገር የማድረግ ስሜት ይፈጠርባችኋል።

ምንም እንኳን እነኚህ የተመሰቃቀሉ ስሜቶች ቢመጡባችሁም፣ በዚያ ነገር ላይ ስላም ይኖራችኋል።

ከነበረችበት ከተማ ተነስታ ወደ ሌላ ቦታ ለመሄድ የወሰነች አንዲት ልጅ ትዝ ትለኛለች። ከወሰነች በኋላ ሌላ ወራ አልነበራትም። እርሷ ብቻ ሳትሆን ሰጪ ሁሉ ስለርሷ ውሳኔ ብቻ ሌት ተቀን የሚያስብ ይመስላታል። በፈለገችው ሰዓት ደውላ የጉዞዋን ሁኔታ ለማውራት፣ የሚጠብቃትን መልካም አድል ለማካፈል ይቅርታ አትጠይቅም።

በቅርብ የምናውቃት ሁሉ በሆዳችን ምነው ሄዳ እፎይ ባልን ያልን ይመስለኛል። የሷ በነገሩ መያዝ ሁሉችንንም ፋታ ነሳን። እቃዋን ሸጠች፣ እንዳንዶቻችን ለመቆየትም ምክንያት እንዳይሆን ብለን ይመስለኛል ባያስፈልገንም የገዛናት።

ሁለት ቀን ቀራትና፣ አሁን ከቤት ክርስቲያን በኋላ ለመሄድ ቲዚት ገዛች። እርብ ማታ ጸሎት ላይ ግን አንድ ነገር ሆነ። አሳቧን ቀየረች፣ አልሄድም አለች። በመጀመሪያ አቁማ ያናገረችን እኔን ነበር። “አግዚአብሔር አትሂጂ አለኝ” አለች። “አንዴት ተናገረሽ?” ብዬ ጠየቅኳት “ዛሬ አንድ ሰው አንድ ቃል ተናገረ፣ ብንግራችሁ ትሰቁብኛላችሁ፤ ለኔ ግን ትርጉም ያለው ቃል ነው” አለችኝ። ቃሉ ምንድነው ብዬ ለመጠየቅ እንኳን አለስፈለገኝም፤ የመሄዷን ውሳኔ ካሳወቀች ጀምሮ ያለየሁባት ፀጥታና ስላም በላይዋ ይነበብ ነበር። “አግዚአብሔር እንደተናገረሽ እንደዚያ አድርገ” አልሂትና ተለያየን። የሚያስደንቀው ነገር ደግሞ ይህን እኔ በርሷ ላይ ያየሁትን ሁኔታ ሌሎች ሁሉ አይተዉት ስለነበር መጥተው “ምን አለችህ?” ብለው ይጠይቁኝ ጀመር። “አሳቧን ቀየረች፣ አትሂጅም” ስለቸው ምነው ሄዳ እፎይ ባልን ብለው ያለትረመረሙትን ያህል ትክክለኛ ውሳኔ እንዳደረገች መሰከሩላት። ያ ውሳኔ ደግሞ ከአርሱ መሆኑን አግዚአብሔር በብዙ ባርነት አፀናለት። ያ በዚያ ጸሎት ጊዜ የሰማችው ቃል ራሱ ሆነለት።

8. ትጋትና አምነት

ሰለ ትጋት ገና ብዙ እናያለን። ለሁን ግን ትጋት ከአምነት ጋር ያለውን ግንኙነት በትንሹም ቢሆን አይተነው አንላፍ። ባለቤቴ የጸሎት ጥያቄ ትፅፍ ነበር። መልሱን

ሰናገኝ አመስግኑን ሌላ ደግሞ ይፃፋል። አንዳንዴ ግን ጸሎት በቀረበበት መልኩ መልስ የማይኖረው ይሆናል። ስለዚህ ጥያቄው መሻሻል ይኖርበታል። አንዳንዴ ሁለት ሶስቱ ይሻሻላል፤ ትርጉም ያለው ጸሎት አንዲሆን። ይህ ታዲያ ትጋትን ይጠይቃል።

ጌታ የሱስ ደጋግመን አንድንጠይት ከሚያደርገን ምክንያቶች አንዱ ይህ ይመስለኛል። መለመናችንን፣ መፈለጋችንን፣ ማንኳኳታችንን አንድንቀጥል ይፈልጋል። በጸሎታችን ላይ ትጋት አንዲኖረን፣ ደግመን ደጋግመን አንድናሰበውና አንድናሰለለው ያደርገናል።

ጸሎታችን አግዚአብሔር ሊመልሰው የማይፈልገው ቢሆንም እንኳን በጸሎት የምንቆይበት ጊዜ ከአግዚአብሔር ጋር ላለን ግንኙነት ወሳኝ ነው። መልካም ነገር በሕይወታችን ያከናውናል። ያ ግንኙነት ደግሞ በኛ ላይ አየሠራ አመለካከታችን እንዲለወጥና የጸሎት ጥያቄአችንንም እንድናስተካከል፤ ከእርሱም ፈቃድ ጋር የሚስማማ ጸሎት እንድንጸልይ ያደርገናል።

9. አምነት ሲሠራ

አምነት የሚያድግበትን ሌላውን መንገድ በዮሐንስ 11 ላይ ካለው የአልካር ታሪክ መማር እንችላለን። ጌታ የሱስ በየሩባሌም ነገሮች አሰራር እየሆኑ ሲሄዱ እርሱና ተከታዮቹ የርዳኛሰን ተሻግረው እንዲሄዱ አደረገ።

ከዚያ መልዕክት ለጌታ መጣለት። “አልካር ታሟል” የሚል መልዕክት ነበር የደረሰው። ጌታ የሱስ መልዕክቱን ሲሰማ በመጀመሪያ ያለው፦

“ይህ ሕመም ... ለሞት አይደለም” (ቁ. 4) ።

ይህንን ማን አንዳለው አስተውሉ፤ የሕያው አግዚአብሔር ልጅ ጌታ የሱስ ክርስቶስ በሙሉ እፋ “ለሞት የሚያደርስ አይደለም ብሎ በግልጽ አወጀ። ቁጥር 11 ላይ ደግሞ

“ወዳጃችን አልካር ተኝቷል አኔም ለሰነሳው እሂዳልሁ” አለ።

ለምን ጌታ ይህን አለ? ምክንያቱም አምነት ወደፊት ተሻግሮ ውጤቱን ማየት ስለሚችል ነው።

በጌታ አመለካከት ወደ ቢታኒያ ሄዶ ከአልካር ጋር የሚኖረው ጉዳይ ልክ ተኝቶ ከአንትልፋ ከተነሳ ሰው ጋር የሚኖረው እይነት ሆኖ ነው የሚታየው። ደቀ መዛሙርቱ ግን ይህ ምስጢር ስላልገባቸው ግልጽ አደረገና

“አልካር ሞቷል” አላቸው።

ቀጥሎም “ታምኑ ዘንድ በዚያ አለመኖሪ ስለ አናንተ ደስ ይለኛል” ቁ. 15 አላቸው።

የዚህ ታሪክ ዋናው ቁም ነገር በእነዚህ ቃላት ይጠቃለላል፤ “ታምኑ ዘንድ”። ቀጥሎም አምነት ለሰቸገራት ማርታ እንዲህ አላት፤

“ትንሣኤና ሕይወት እኔ ነኝ። በእኔ የሚያምን ቢሞት እንኳን በሕይወት ይኖራል፤ በእኔ የሚኖር የሚያምንብኝም ከቶ አይሞትም ይህን ታምኛለሽ?” ቁ. 25-26።

“አምን ጌታ ሆይ ... አምናለሁ” እንዳላችው፤ ጌታ በእጅጉ ላይ ወደ ሚቀጥለው ነጥብ ሄደ።

የእርሱ እጅግዳ አምነት ነበር። በኋላም ከመቃብሩ አጠገብ ቆሞ ማርታን

“ብታምኝስ የአግዚአብሔርን ክብር ታያለሽ ብዬ አልነገርኩሽም” ቁ. 40. አላት።

አሁንም እጅግዳው አምነት ነው። አልካር ሞቷል፤ ሰውነቱ ቀዝቅዟል፤ ተቀብሯል፤ ይህ እውነተኛው ነገር ነው። እርሱ ግን ማርታን “አልነገርኩሽምን?” ይለታል።

አምነት የሆነውንና የሚታየውን አልፎ በተነገረው ቃል ላይ መጽናትን ይጠይቃል። ከዚያም ጌታ ሁሉም ሊሰሙት አስፈላጊ የሆነ የአምነት ጸሎት ጮክ ብሎ ጸለየ።

“አባት ሆይ ስለ ሰማኸኝ አመሰግንሃለሁ፤ ሁልጊዜም አንደምትሰማኝ አውቃለሁ፤ ይህ ግን በዚህ የቆሙ ሰዎች አንተ አንደላከኝ ያምኑ ዘንድ ነው።” ቁ. 41-42።

የአልአዛር ከሞት መነሳቱ ውጤት ይህ ነበር።

ቁጥር 45 “ከአይሁድ ወደ ማርያም ከመጡት ኢየሱስ ያደረገውን ካዩት አይሁዶች ብዙዎች በአርሱ አመኑ።”

አጠቃላይ ትዕይንቱ ከመጀመሪያ አስከ መጨረሻ ድረስ እግዚአብሔር ያዘጋጀው ሲሆን “ታምኑ ዘንድ” በሚለው ሐረግ ላይ ያተኮረ ነው። እንዳቀደውም በሚገባ ሠራ፤ ደቀመዛሙርቱ አመኑ፤ ማርታ አመነች፤ አይሁዶች አመኑ። አምነት እግዚአብሔርን ያስደስተዋል፤ እኛ ማመን ከምንፈልገው የበለጠ እግዚአብሔር አንድናምን ይፈልጋል፤ አምነታችንንም ለማሳደግ አጥብቆ ይፈልጋል። የእግዚአብሔር የሥራው ድርሻ አምነታችንን መገንባት ነው እዚህ የምናየው ያንን ነው።

በአምነታችን ውስጥ የኛ የሥራ ድርሻስ ምን ይመስላል? የእኛ ድርሻ እግዚአብሔር የሚለንን ነገር ማድመጥ (ቃሉ ራሱ ሲሆንልን ቶሎ መቀበል ማለት ነው።)፤ የሰማነውን ነገር ጥብቅ አድርገን መያዝ፤ ሌሎች ሁኔታዎችና በአካባቢያችን ያሉ ክንዋኔዎች ወደ ሌላ አቅጣጫ ቢገፋፉም፤ “አምቢ” ብለን የያዝነውን በማጥብቀ አስከፍጻሜው መጠበቅ ነው። ለዚህ ነው አምነት የፈቃድ ጉዳይ ነው የሚለውን ነጥብ የማጠብቀው። ሁኔታዎችና ሰዎች ለአዕምሮአችንና ለሰሜታችን በሚያደርጉት ግብ ግብ የያዝነውን አውነት ወይም የተቀበልነውን ቃል ላለመተው ጠንካራ ፈቃድ ይጠይቃል። ይህንን ነጥብ ብደግመው ደስ ይልኛል። እኛ ማመን ከምንፈልገው የበለጠ እግዚአብሔር አንድናምን ይፈልጋል። አምነታችንንም ለማሳደግ በተለያዩ ሁኔታዎች ውስጥ ያሳልፈናል።

10. አምነትና ሥልጣን

ጌታ የሱስ ትልቅ አምነት አላቸው ብሎ የመሰከረላቸው ሁለት ሰዎች ብቻ ናቸው። የመጀመሪያዋ ባለፈው ምዕራፍ ያየናት ከነፃናዊቷ ሴት ነች። ሁለተኛው ደግሞ

አገልጋዩን እንዲፈውስለት ጌታን የጠየቀው ሮማዊው መቶ አለቃ ነው። ጌታም ወደቤቱ ለመሄድ ሲሰማማ መቶ አለቃው ይህንን የአምነት ንግግር ተናገረ።

“ጌታ ሆይ ወደቤቴ እንድትገባ የሚገባኝ አይደለሁም፤ ነገር ግን ከዚሁ ሆነህ አንዲት ቃል ብቻ ብትናገር አገልጋዬም ይፈውሳል። እኔ ራሴ የምታዘዝቸው አለቆች፤ ለእኔም የሚታዘዙኝ የበታቸች አሉኝ፤ ከእነርሱም አንዱን ሂድ ብለው ይሄዳል ሌላውን ና ብለው ይመጣል። አገልጋዬንም ይህን አድርግ ስለው ያደርጋል” ማቴዎስ 8፤ 8-9።

መቶ አለቃው ጌታን ሲያደርግ አይቶ ከእግዚአብሔር የሆነ ሥልጣን እንዳለው ተገንዝቦ ነበር። በዚህ ንግግሩ ጌታ ተደንቆ እንዲህ አለ፤

“አውነት አላችኋለሁ፤ ከአስራኤል መካከል እንኳን እንዲህ ያለ አምነት ያለው አንድ ሰው አንኳን አላገኘሁም” ቁ. 10።

በኃይልና በሥልጣን መካከል ያለውን ልዩነት አናውቃለን? ኃይል ብርታት ሲሆን ሥልጣን ብልሃት ነው። ጠመንጃ ወይም ሽጉጥ የደንባችሁ ሰው አድርጉ ያላችሁን ታደርጋላችሁ፤ ምክንያቱም በዚያን ጊዜ በእናንት ላይ ኃይል አለው። ዩኒፎርም የለበሰ ፖሊስም አድርጉ ያላችሁን ታደርጋላችሁ፤ ምክንያቱም በእናንተ ላይ ሥልጣን አለው።

ብዙዎቻችን እግዚአብሔር ኃይል እንዳለው አናውቅ ይሆናል። ግን እግዚአብሔር ያንን ኃይሉን እኛ እንድንጠቀምበት ለእኛ የሰጠንን ሥልጣን የምንገነዘብ ጥቂቶች ነን። ጌታ የሱስ በኃይልም በሥልጣንም ነበር ያገለገለው።

ሥልጣን ሁለት መነሻዎች አሉት። የመጀመሪያው እኛ ስለ ክርስቶስ ባለን አውቀት ላይ የተመሠረተ ነው። ስለ ክርስቶስ ማንነት ያለን አውቀት አያደገ ሲሄድ፤ ክርስቶስ በሠራውና በሚሰራው ሥራ ላይ ሰናተኩር፤ የሥልጣናችን ልክ ከፍ አያለ ይሄዳል። የሥልጣን ሌላው መነሻ ደግሞ እኛ በክርስቶስ ማን መሆናችንን አየተረዳን ሰንሄድ

የሚመጣ ነው። አርሱ የሰጠን ተልዕኮ ምን እንደሆነ ሰንገንዝብ፤ የአርሱንም ትዕዛዛት ለመፈጸም በምናወጣቸው እቅዶች ውስጥ ሥልጣናችን አያደገ ይሄዳል።

በአጭሩ

አምነት መንፈሳዊ ክስተት ነው። አምነት ከእኛነታችን፣ ከሰብዓዊነታችን የበለጠ ክስተት ነው። አግዚአብሔር ቃሉን በሕይወታችንም ሆነ በሁኔታችን እውነት አድርጎ ሲያመጣው (ሬሣ ሲያደርገው) የሚቀሰቀሰው መንፈሳችን የሚረዳው ክስተት ነው። ጌታ የሱስ የማይታየውን አባቱን በምድር ላይ በሥጋ እንደገለጠው፣ የማያየውን ነገር እውነት የሚያደርግልን ክስተት ነው። ፍቅሩንና ኃይሉን እንዲሠራ የሚያደርገው ክስተት ነው።

በሚቀጥለው ምዕራፍ አምነታችንን በሥራ የምንገልጥበትን ተግባራዊ ዘዴዎችንና ሞዴሎችን እናያለን።

ምዕራፍ አራት

ተግባራዊ ዘዴዎችና ሞዴሎች

“አምነታችንን የሚያቅደው አግዚአብሔር ነው” የሚለውን አሳብ በመድገም ይህንን ምዕራፍ መክፈት እወዳለሁ። የሚሠራ አምነት እንዲኖረን እኛ ከምንፈልገው የበለጠ አግዚአብሔር ይፈልጋል። ምክንያቱም የኛ አምነት እየጨመረ በሄድ ቁጥር አርሱ ለሕይወታችንና ለሁኔታችን የበለጠ ለማድረግ ቀላል ይሆንለታል። አምነታችንን የሚጀምረው አግዚአብሔር ሲሆን፣ አምነታችንን በሚያሳድጉ ድርጊቶች መሠማራት ግን የኛ ፋንታ ነው። ይህንን ማድረግ የምንችልባቸውን በርካታ ዘዴዎች በዚህ ምዕራፍ እናያለን። አስቀድመን ግን ሰንካላ (negative) አምነቶችን እናጋልጣቸው።

1. ሰንካላ አምነቶች

ሰው ሁሉ አምነት አለው፤ አምነት የሌለው ሰው የለም። ጥያቄው እንግዲህ አምነትን እንለማመዳለን ወይ የሚል ሳይሆን የምንለማመደው አምነት ምን ዓይነት ነው የሚለው ነው። ጠንካራ አምነት አለ፤ ደካማ አምነት አለ፤ የሚሠራ አምነት አለ፤ የማይሠራ አምነት አለ፤ ቅን (positive) አምነት አለ፤ ሰንካላ (negative) አምነት አለ። ሰንካላ አምነት ማለት አይሳካም፤ ይበላሻል፤ የሚል አምነት ነው። መጥፎ ነገር ይሆንብኛል ብዬ ካመንኩ፣ የዚያ መጥፎ ነገር የመሆን እድሉ ይጨምራል። ለዚህ ነው የአግዚአብሔር ቃል “አይዟችሁ” “አትፍሩ” እያለ የሚመክረን። ፍርሀት ሰንካላ አምነትን ያመጣል። ጌታ የሱስ በማርቆስ 4 የዘረውን ምሳሌ ከተናገረ በኋላ

“በለምትሰሙት ነገር ጥንቃቄ አድርጉ” ቁ. 24 አላቸው።

ልባችን መልካሙን አፈር አይነት ከሆነ የአግዚአብሔር ቃል ይተከላል፤ ይበቅላል፤ ብዙ ፍሬ እፍርቶ ለአዝመራ ይደርሳል። ግን ይህ ልባችን የሰይጣንንም ቃል ተቀብሎ፣ ኦብቅሎ እንዲያፈራ የማድረግ ችሎታም አለው። በሚቀጥሉት ምዕራፎች ይህንን

አሳብ በሰፊው እናየዋልን፤ ለአሁኑ ግን እንደንይዘው የምፈልገው አሳብ ሰይጣን ቃሉን በሚዘረቡት ጊዜ አላማው ቃሉ በውስጣችን ተተክሎ ብዙ ፍሬ እንዲያፈራ ለማድረግ መሆኑን ማወቅ ነው። ልብ አድርጉ መልካም አፈር የተዘረቡትን ሁሉ ነው የሚያበቅለው።

ሰለ በሽታ እንዳንድ አስደናቂ እውነቶች አሉ። እንዳንደ ጠዋት ስነቃ እንዳንድ ለውጦች በራሴ ላይ ካየሁ፣ ለምሳሌ የጉርሮ መድረቅ፣ ትንሽ የራስ ምታት፣ ደጋግሞ ማስነጠስ ካጋጠመኝ “ሊያመኝ ነው መሰለኝ” የሚለው አሳብ ይመጣብኛል። ያንን አሳብ ተቀብቼ ካስተናገድኩት አታመማለሁ። ምክንያቱም ያልሰለጠንኩበትን ሙያ ወስጄ በምልክት ብቻ ተመርኩዝኩ፤ ሰይጣን የወረወረልኝን ሰንካላ አምነት ተቀብቼ ያ ሰንካላ አምነት በውስጤ አድኅ እንዲያፈራ አድል አስጠየቃለሁ። ነገር ግን ምልክቶቹን በዚህ ሳልተረጉም ብድራዊ ብዬ ወደ ዕለት ተግባራዊ ከሄድኩ ከጥቂት ጊዜ በኋላ የሕመሙ ነገር ትዝም አይለኝ። እንዳውም ያ ሰሜት ሲሰማኝ ሰይጣንን በግልጽ ጮክ ብዬ እገስጸለሁ፤ “የበሽታ ሰሜትና ምልክት ሁሉ፣ በሀሳቤም ልትታመም ነው እያሉትሁ የምትመሰክሩ መናፍሰት ሁሉ በየሱስ ስም ከኔ ራቁ” እላቸዋለሁ። እንደት ያለ አስደናቂ ውጤት እንደምታገኙ አሳባችሁ ይቅመሰው። ሰንካላ አምነት ተቃዋሚ ነው፣ ይዋጋናል፤ አንድ የእግዚአብሔር ሰው በመጽሐፋቸው ያስቀመጡት ታሪክ ትዝ ይለኛል። ኖርማ ስለተባልች ሴት እንዲህ ብለው ጻፉ።

ሰሚ ኖርማ ነው። ኖርማ በወጣትነት እድሜዋ በሞት ስለተለየችን አርሷን ቀብረን መመለሳችን ነው። ኖርማ ሞትን በጣም ትፈራ ነበር። ከፍርሃቷ የተነሳ “ሞት” የሚለው ቃል አርሷ ባለችበት አካባቢ እንዲነሳ እንኳን አትፈልግም። ቃሉ ያስጨንቃታል፤ ያቁነጠንጣታል “ያንን ቃል አትጥሩ” ብላ ትቆጣለች። “ያንን ቃል” ትላለች እንጂ “ሞት” ብላ እንኳን ለመናገር አትደፍርም። እኔ እንደሚመስለኝ ፍርሃቷ ራሱ ለሞት ባያደርሳት እንኳን ጊዜውን ያጣደፈው ይመስለኛል። ስለ ሞት ያለት ሰንካላ አምነት አመለካከቷን ሁሉ ስለቀየረባት “ቶሎ አምታለሁ” የሚለውን አሳብ በውስጧ አሳድጋዋለች። እድሜዋ ገና ወደ ስላሳዎቹ መግባቷ ነበር። የሳይኮሎጂ ባለሙያዎች ይህን አይነቱን ክስተት “ራሱን ወደ ፍጹሜ የሚያመጣ ትንሢት” (self fulfilling prophecy) ይሉታል። ሲተነትኑትም ሰዎች

በአንድ አሳብ በጣም ከመያዛቸው የተነሳ ነገሩ እንዲፈጸም ራሳቸው ሳያውቁት እንኳን ይገፋፋታል።

ይህ መተት ወይም ምትሃት አይደለም፤ አምነት ነው እንጂ። አምነት የበላይ የሆነው በኛ ላይ እንዲሰለጥን ሥልጣን ይሰጠዋል። በሕይወታችን የበላይ የሆነው እግዚአብሔር ከሆነ ለኛ ለመልካም ይሠራልናል። በሕይወታችን የበላይ የሆነው ሰይጣን ከሆነ ሊያበላሽብንና ሊያሳዝንን ይሠራል። ሰይጣን ግን የእግዚአብሔርን ያህል ኃይል የለውም። እግዚአብሔር ደግሞ የነፃ ፈቃድ ስለ ሰጠን በእርሱና በሰይጣን መካከል ያለውን ምርጫ ለኛ ትቶታል። ሀሳባችንን ወይም ቀልባችንን (attention) እንዲይዝ የፈቀድንለት ያ በኛ ላይ ይሰለጥናል። ይህንን አሳብ ከሚገባው ትርጉም በላይ ትርጉም ልንሰጠው አይገባም። ስለዚህ እያንዳንዱን የደረሰብንን መጥፎ ነገር ሁሉ ወስደን ትክክለኛ ያልሆነ አምነት ውጤት ማድረግ አይገባንም። ለመጥፎ ነገር መድረስ ሌሎች ብዙ ምክንያቶች አሉ። ለምሳሌ መንፈሳዊ ውጊያ የብዙ መጥፎ ነገሮች መነሻ ምክንያት ሊሆን ይችላል። መንፈሳዊ ውጊያ ለርግማን፣ ለፈተና፣ ለተቃውሞ፣ ለክስ፣ ለትስቃልና፣ በጠላት ለመታለል መነሻ ምክንያት ይሆናል። ሰንካላ (negative) ነገሮች ያለንን ቅን አምነት ለመቃወምና እንዳንለማመዳቸውም ለማድረግ ነው የሚጥሩት። በሌለው በኩል ደግሞ እግዚአብሔር ሰይጣንን ለሁል ጊዜ አሸናፊ እንዲሆን ይፈቅድለታል ብላችሁ አታስቡ። የኖርማን ታሪክ መጨረሻውን እንዲህ ብለው ነው የጻፉት።

ኖርማ የሞተች ዕለት ሆስፒታል ውስጥ አጠገቧ ነበርኩ። ሐኪሞቹ እንዲህ ብለው አጫወቁኝ “ኖርማ ከቀናት በፊት ትሞት ነበር። ነገር ግን ለመሞት በተቃረበች ጊዜ ሁሉ ከፍርሃቷ የተነሳ ተሸማቃ ወደውስጧ ስለምትገባና ስለምትደበቅ መሞቷ ይቀርና መስቃየት ብቻ ይሆናል የሚደርስባት።” በመጨረሻ ጊዜው ከሌሊቱ ስምንት ሰአት (2 AM) ነበር። ቀስ ብዬ ጠጋ አልኩና “ኖርማ በሚቀጥለው ጊዜ ሞት ጫፍ ላይ ስትደርሹ አርሱን አሻግረሽ ተመልክቼና ከዚያ ወዲያ ያለው ማን መሆኑን እዬ” አልኳት። ከግማሽ ሰዓት በኋላ እንደገና ሰውነቷ መሸማቀቅ ጀመረ፤ ፍርሃቷም በፊቷ ላይ ይነበብ ነበር። የዚያን ጊዜ “ኖርማ! ቀና ብለሽ ተመልክቼ” ብዬ በኃይል ተናገርኳት። ልክ ያንን ማድረግ ስትጀምር የፊቷ ገጽታ መለወጥ ጀመረ። ከሞት

ባሻገር ጌታ የሱስ ስላላ ሞት የሚያስፈራ አልሆነባትም። ከጥቂት ጊዜ በኋላ ሕይወቷ አለፈ። በፊቷ ላይ ግን ውብ የሆነ ፈገግታ ነበር። በሕይወትዋ መጨረሻ ሞት ላካ ወደ ሕይወት የመሻገሪያ በር መሆኑን የተረዳች ይመስላል።

ሰንካላ አምነት እንደንለማመድ ሰይጣን እየሞከረ ለመሆኑ ዋናው ምልክታችን ፍርሃት ነው። በበሽታ ፍርሃት ሲያስፈራራን እኛም መፍራት ስንጀምር በፈቃዳችን በሽታን እየመረጥን ነው ማለት ነው። የድህነት ፍርሃት እንዲይዘን ከፈቀድንለት፣ ለሰይጣን ኃይላት የገንዘቤንና የንብረቱን ነገሮች እንዲቆጣጠሩ ፈቃድ መስጠቱ ነው። አይሳካልኝም የሚል ጭንቀት እንዲወጥረኝ ካደረግሁ የሰይጣን ኃይላት ለውድቀቱ እንዲሠሩ በር እየከፈትኩለቸው ነው። ለዚህ ነው ጭንቀት ራሱ በመጽሐፍ ቅዱስ ኃጢያት ሆኖ የቀረበው። ጭንቀት እግዚአብሔር በቃሉ የገባልንን ተስፋ ማፍረስ ነው፤ ጭንቀት እግዚአብሔር አይችልም ወይም ታማኝ አይደለም ብሎ ጮክ ብሎ የሚናገር ሁኔታ ነው። ጭንቀት የእግዚአብሔርን አምላክነት በመጠራጠር ሌላ ክርሱ የበለጠ ከፋ ኃይል በላያችን ሰልጥኗል ብሎ መቀበል ነው።

የብዙዎቻችን ምክንያት “ከቁጥጥራ በላይ ነው፣ ሰሜቱ እንደዚያ ሲሆን ምንም ለደርገው አልችልም” የሚል ይሆናል። ይህ አነጋገር እውነትነት አለው። በምዕራፍ 2 እንዳየነው ሁል ጊዜ ሰሜታችንን ሙሉ ለሙሉ መቆጣጠር አንችልም። ነገር ግን ፈቃዳችንን መቆጣጠር አንችለን። ድርጊታችን ደግሞ ፈቃዳችንን ነው የሚከተለው።

ሰለዚህ ሰሜታችንን ፍርሃት እንት አድርጎ ቢይዘውም ድርጊታችንን ግን መቆጣጠር ያስፈልገናል። ፍርሀት ይሰማናል፤ በፍርሃት ግፊት ግን ምንም ማድረግ የለብንም። ሰንካላ አምነት የምንለማመደው በፍርሃት የተያዘው ሰሜታችን የፍርሃት ድርጊቶችን ማድረግ ሲጀምር ነው። እግዚአብሔርን ከሰማነው ለመንፈሳችን ይናገራል። “አታድርገው፤ ከዚህ ውስጥ አወጣህላሁ፤ ለፍርሃት እምቢ በለው፤ እኔን ለመተማመን ወሰን” ይለናል። በዚህ እውነተኛ መንፈስ ድርጊት ስንጀምር የፍርሃት ሰሜት እየለቀቀን ይመጣል፤ እንዳንደ እንዳውም በውሳኔው ደረጃ ብቻ ፍርሃት ይሸሻል።

የሚያስፈራችሁ ምንድነው? በሽታ፣ አጦት፣ የትዳር መፍረስ፣ ውድቀት፣ አለመሳካት፣ አደጋ፣ እምቢ መባል፣ ሱስ፣ ግድያ፣ ወንጀል፣ ሥራ ማጣት፣ ከምንወዳቸው መለየት፣ ወይስ በምንወዳቸው ላይ መጥፎ ነገር ይደርሳል ብሎ መፍራት? በእነኚህ ነገሮች መፍራት የለባችሁም የሚል ብያኔ ለማስተላለፍ አይደለም ይህንን ጥያቄ ያነሳሁት። እግዚአብሔር ያውቃል በአንድ ጊዜ ወይም በሌላ በዚህ ዝርዝር ውስጥ ካሉት ጭንቀቶች እንዳንጾቹ ብቻ ሳይሆኑ ብዙዎቹ ነካክተውኛል። እግዚአብሔር ግን መልካም ነው። በቀስታ በጊዜ ውስጥ እርሱ እኔን ሊያስፈራራኝና ሊያስጨንቁኝ ከሚችሉ ነገሮች ሁሉ በላይ እንደሆነ አሳይቶኛል። ከእነኚህ ነገሮች ነፃ ወጥቻለሁ ማለቱ አይደለም፤ ወይም ከመረዳቱ መጠን የተነሳ ጥያቄ ሁሉ ተመልሶልኛል ማለቱም አይደለም። ግን ከጭንቀቱና ከፍርሃቱ የተነሳ የጠላት ኃይላት በሁኔታዬ ላይ እንዲሠለጥኑ በማድረጌ ይቅርታ መጠየቅን ተምራለሁ። በእርሱም መተማመን እንዳለብኝ እውቃለሁ።

2. ምስጋና

በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ያሉ እንዳንድ ጥቅሶችን በትክክል ማንበባችንን ብቻ ሳይሆን መረዳታችንን እርግጠኛ መሆን አለበን። ለምሳሌ

ኤፌሶን 5:20 “እግዚአብሔር አብን በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ስም ስለ ሁሉ ነገር ሁል ጊዜ አመስግኑ”

ጥቅሱ የሚለው ስለ ሁሉ ነገር ሲሆን ብዙዎቻችን በአሳባችን የምንረዳው ግን ስለ ሁሉ መልካም ነገር መሆን አለበት ብለን ነው። እንዳለማ ብንተረጉመው ስለ መጥፎውም ነገር እግዚአብሔርን አመስግኑ ማለት ይሆናል። የኤፌሶንን መልዕክት የጻፈው ሐዋርያው ጳውሎስ የክፉ ነገር መነሻ እግዚአብሔር ነው ብሏል ማለቱ አይደለም። እግዚአብሔር ግን በሁሉ ነገር ላይ (በደጉም በክፉም) የበላይነት አለው። በሌላው መልዕክቱ ላይ ደግሞ ጳውሎስ እንዲህ ብሏል፤

“እግዚአብሔርን ለሚወዱትና እንደ አባቱም ለተጠሩት ነገር ሁሉ ተያይዞ ለበጎ እንዲሠራ እንደሚደረግላቸው አናውቃለን” ሮሜ 8:28።

አግዚአብሔርን መተማመን ይገባናል፤ በሁሉ ነገርም አግዚአብሔርን መተማመንም አንችላለን። አግዚአብሔርን ለመተማመናችን ትልቁ መግለጫ ደግሞ ማመስገን ነው። በዚህ ሁኔታ ስንሆን “ጌታ ሆይ አመሰግንህለሁ” የሚለው ትንሽ ሐረግ ምን እንዳጠቃለለ ታውቃለችሁ?

ሀ. አግዚአብሔር የሁሉ የበላይና ተቆጣጣሪ መሆኑን

ለ. አግዚአብሔር ሰይጣንንም እንኳን እንዲሠራ ይፈቅድለታል፤ ምክንያቱም ሰይጣን የሚሠራውን ክፉ ነገር እርሱ በበለጠ መልካም ነገር እንደሚለውጠው ስለሚያውቅ

ሐ. አምነት አግዚአብሔርን እንዲሠራ የሚፈታው መሆኑን መገንዘብ

መ. አግዚአብሔርን ለሚወዱትና እንደ አሳቡም ለተጠሩት ነገር ሁሉ ለበጎ እንደሚሠራ ማወቅና፤ እንደ አሳቡም መጠራት ማለት እርሱን መተማመን እንደሚጨምር ማወቅ

ሠ. “አመሰግንህለሁ” ማለት የአምነት ድርጊት መሆኑን መገንዘብ

ረ. ስለመጥፎ ነገር የማመስገን ስሜት የሚኖረው የለም። ነገር ግን ማመስገንን መፍቀድ ይቻላል። በዚያን ጊዜ አግዚአብሔር ሁኔታዎችን እንዲቀይር እናደርገዋለን፤ ዘማሪው “በምስጋና ድል ይገኛልና” ያለው ይህንን ተረድቶ ይመስላል።

ይህንን ነገር እኔ በራሴ ሕይወት ተለማምጃለሁ። በተለይ ስሜቴ መጥፎ ነገር ሲነግረኝ ፈቃዴ ግን ድርጊቴን ወደ መልካም እንዲለውጠው ማድረግን ተለማምጃለሁ።

ዘመኑ በፈረንጆች አቆጣጠር 2004 ነበር። አገሩ ኢራክ ቦታው ደግሞ ደቡባዊዋ ከተማ ባስራ (መጽሐፍ ቅዱስ ባሶራ ብሎ ነው የሚጠቅሳት)። ጊዜው የአሜሪካና የሌሎች ተባባሪ አገሮች ኃይላት እገረቷን ከሳዳም ሁሴን አገዛዝ ነፃ እንወጣለን ብለው የወረሩበት ክፉ ጊዜ ነበር። እኔ በሥራ ምክንያት በዚያን ጊዜ ባስራ ነበርኩ። ተቃዋሚ ኃይሎች ደግሞ የወራሪ ኃይሎች ያሉበትን ቦታ በሮኬት ቡተወረወረ በጥምብ

(Rocket Proppelled Grende (RPG)) ያጠቁ ነበር። የነበርኩበትና በወራሪ ኃይሎች የተያዘው የባስራ ቤተ መንግስትም አልፎ አልፎም ቢሆን ይመታ ነበር። ሆኖም ያን ያህል አሳስቦኝ አያውቅም ነበር።

አንድ ቀን ግን ድንገት በፍርሃት ተሞላሁ። ለሥራ ግቢው ወስጥ በመገናኛ አያተዘዋወርኩ ነበር። ከዚያ በአሳቤ “አንድ ነገር ብሆን ባለቤቴና ልጆቼ ምን ሊሆኑ ነው” የሚል ፍርሃት ያዘኝ።

“ለምን ራሴን እዚህ ነገር ወስጥ አስገባሁ፤ በየጊዜው ጦምብ ነው፤ በየጊዜው ጦምብ መጠለያ (Banker) ግቡ ነው፤ የሳይረኑ ድምጽ ራሱ ያስፈራራል” እያልኩ ፍርኃቴን አሳድገው ጀመር። ሰይጣን ደግሞ ያንን ፍርሃቴን ወስዶ የበለጠ አጎለበተው። “ከዚያ ከግንቡ ውጪ ሆነው የሮኬት ጦምብ ቢተኩሱ ቢሮህን ወይም መኝታ ቤትህን መምታት ይችላሉ” እያለ ፍርሃቴን ያራግበው ጀመር። እንዲያውም እያባባሰው መጣ፤ “አሁን እኮ የተተኮሰ ጦምብ ወደ እዚህ እየመጣ ሊሆን ይችላል፤ ምናልባትም እዚህ መኪና ወስጥ ቁጭ እንዳልክ . . . ” የሚል ስሜት ሲነሳብኝ መኪናዬን ካቆምኩበት ቦታ ማንቀሳቀስ ጀመርኩ። ፍርሃቴ እያስጨነቀኝ ሲሄድ በአሳቤ

“በኃይልህ ጩኸ አትቆጠብ ድምፅህን እንደመለከት አንሣ” ኢሳይያስ 58፡1 የሚለው ጥቅስ መጣልኝ።

በዚያን ጊዜ ነው ራሴን አስከሚያስደነግጠኝ ድረስ “ጌታ ሆይ” ብዬ ጮሁኩ። እዚያም ለኔ ግልፅ በሆነ ሁኔታ፤ በድምፅ አይደለም፤ በሚታይም ነገር አይደለም ግን በውስጤ “ሰይጣን እየፈተነህ አኮ ነው” የሚል እውነት ተገለጸልኝ። የቀድሞ ፓስተሪ መጋቢ ሰይፉ ከበደ ካስተማረኝ ብዙ ነገሮች አንዱ ሰይጣንን መገሰፅ ነው። ጥሩ አድርጌ ሰይጣንን በሥልጣን ከገሰፅኩ በኋላ አግዚአብሔርን ማመስገን ጀመርኩ፤ ስለ ባለቤቴና ስለ ልጆቼ፤ ስለ ጥበቃውና ስለ እንክብካቤው አያመስገንኩ ስሄድ በውስጤ ትልቅ ደስታና ሰላም ሞለኝ።

ከጥቂት ጊዜ በፊት የነበረኝን ሁኔታ ሳስበው በጣም አሳቀኝ።

ሰሜታችን ያን ዕለት የኔ ሰሜት ወዲያው እንደተለወጠ ቶሎ አይለወጥ ይሆናል። የአንዳንዶቻችን ሰሜት እምቢ ሊለን ወይም ሊታገለን ይችላል። ቁም ነገሩ ግን ፈቃዳችን ለሰንካላው አምነት ሳይበገር ትክክለኛውን አምነት መምረጡ ላይ ነው። ባይሰማንም እንኳን ሰይጣንን መገሰጽና አግዚአብሔርን ማመሰገን መቻል አለብን። ይህም ማለት፤

ያልተሰማችሁን መልካም ነገር ተሰምቶኛል በማለት አግዚአብሔርን ለማግባባት መሞከር ማለት አይደለም።

ለአግዚአብሔር ሰሜታችሁን በግልጽ ንገሩት፤ “እኔ የሚሰማኝ እንዲህ እንዲህ ነው፤ ግን አንተ ወደ መልካም እንደምትለውጠው እምናለሁ” በሉት።

አግዚአብሔርን አመሰግኑት።
ደጋግማችሁ አመሰግኑት።

ሰሜታችሁ ሌላ ቢልም በፈቃዳችሁ ደጋግማችሁ አመሰግኑት፤ ሊዘገይ ይችላል፤ ጌታ ግን በሰዓቱ ያስተካከለዋል። ለተወሰነ ጊዜ (ምናልባት ለአንድ ሳምንት) በምትጸልዩበት ነገር ውጤት ላይ ማተኮር ትታችሁ ምስጋና ላይ ብቻ አተኩሩ። ያ ጊዜ ካለፈ በኋላ ነገሩን የምትጸልዩበትን ነገር እንደገና ገምግሙት፤ እርግጠኛ ነኝ ለውጥ ይኖራል፤ ለውጡ ወይ በምትጸልዩበት ነገር ላይ ወይ በእናንተ አመለካከት ላይ ሊሆን ይችላል።

3. ድርጊት

አምነት ድርጊት ነው ብለናል። በሰዋሰው የንግግር ክፍል ስም (noun) ሳይሆን ግሥ (verb) ነው ለማለት ነው። አምነትን እንዲህ ከተረዳነው ታዲያ ያ የአመንበት ነገር እንደሆነ ቆጥረን ድርጊታችንን በዚያ አንጻር ማከናወን እንጀምራለን። ባለቤቴ ኤልሳቤጥ የመጀመሪያ ልጃችንን እርጉዝ በነበረችበት ጊዜ ክፍሉን ስታመቻች፤ አልጋውን ስትሠራ፤ ቤቱ ሲዘገጃጅ የምትወስደው የአምነት እርምጃ ነበር። ያ ብቻ ሳይሆን “ልጄ ይህን ቀለም አይወድም፤ መለወጥ አለበት” ብላ ሌሊት ከአንቅልፌ ትቀሰቅሰኝ ነበር። “እሺ” ብላትም እርግጠኛ ለመሆን እንደገና ትቀሰቅሰኝ ነበር።

ይህ የእናቶች ሁሉ ታሪክ ነው። ቁም ነገሩ ግን በሌላውም ነገር ላይ የአምነታችን እርግጠኝነት በተመሳሳይ ድርጊት መገለጥ አለበት። አምነት የአግዚአብሔር ፈቃድና የአግዚአብሔር መሪነት ባለበት ነገር ላይ ነው የሚሠራው። የመቶ ሺ ብር ደሞዘተኛ የሚሊዮን ብር ሞርኒጅ ቢገባና አምነቱን በሥራ መግለጹ ነው ቢል የራሱን ፈቃድና ፍላጎት ከአግዚአብሔር ፈቃድ ጋር እንዳያደባልቅ ወይም እንዳያምታታ መጠንቀቅ አለበት።

አግዚአብሔር አብረሃምን በካራን ባናገረው ጊዜ አብረሃም ያገኘው መመሪያ ሁሉ ከአግዚአብሔር እንደሆነ አምኖ ነው ማድረግ የጀመረው፤ አግዚአብሔር አደርጋለሁ ያለውን ሁሉ እንደተደረገ ተቀብሎ ነው የራሱን ድርጊት የቀጠለው። ያደረገው ድርጊት ደግሞ ትንንሽ ውሳኔዎች ብቻ ሳይሆኑ የሕይወቱን አቅጣጫ በሙሉ የቀያየረው ድርጊት ነው። አግዚአብሔር አኛንም የሕይወታችንን ሂደት ወደሚለውጥ አቅጣጫ ይመራን ይሆናል። ግን እንዲህ አይነቱ ሰርነቀል መመሪያ አግዚአብሔርን በሚገባ ማዳመጥ ከተለማመድን በኋላ የሚመጣ ነው።

አምነትን መለማመድ ስንጀምር በአንዳንድ ነገሮች ላይ ቶሎ የማድረግ እርምጃ መውሰድ ያስፈልገናል።

1ኛ ዮሐንስ 1፡9 “ኃጢአታችንን ብንናዘዝ ኃጢአታችንን ይቅር ሊለን ከአመጸ ሁሉ ሊያነጻን እርሱ ታማኝና ጸድቅ ነው” ይላል።

ሰለዚህ አንዱ ቶሎ ማድረግ የሚገባን የአምነት ነገር፤ ኃጢአታችን ሙሉ ለሙሉ ይቅር እንደተባለልን እርግጠኞች ሆነን፤ እንደዚያ መኖር መጀመር ያስፈልገናል።

ሁሉ አትኮራመት ደስታ እንዲህ አይደለም
ባንተ (በንቺ) ውስጥ ካለው የሚበልጥ የለም

ይህ የድሮ መዝሙር ብዙ ትርጉም አለው። መመዳደቅ አይደለም፤ ለእኛ ሕዝብ በተለይ ራሱን ዝቅ አድርጎ እንደ ኃጢአተኛ መመልከት ትሁት እንደ መሆን ከሚቆጠርበት ዳራ (Background) ለመጣን ራሱን እንደ ጸድቅ ማየት ያስቸግረናል። ይህንን ልምምድ ስንለማመድ ግን የተለየ አመለካከት ስለራሳችን ይሰጠናል፤ ባለፈው

በሆነው ሁሉ ራሳችንን ይቅር ለማለት በር ይከፍትልናል። የብዙዎች የረጂም ጊዜ ትግል ራሱን ይቅር አለማለት ነው። ስሜት እምነትን ይከተላል። ስለዚህ ስሜታችን እንዲከተል እምነታችንን መለማመድ አለብን። በታዛዥነት የምናደርገው የአምነት ድርጊት ለስሜት መከተያ አውራ ጎዳና ይከፍትለታል፤ ከድርጊት ወደ ስሜት ማለፍ ቀላል አርምጃ በመሰልም ነገር ግን አስቸጋሪ ሞዴል ነው። ምክንያቱም አንዳንድ ስሜት የራሱ የሆነ አሳብ አለው።

ሌሎችንስ ይቅር ማለት እንዴት ይቻላል? ይህንኑ ሞዴል መከተል ነው ዘዴው። ሙሉ ለሙሉ ይቅር እንዳልናቸው በድርጊትና በቃል ስንገልጽላቸው፤ ስሜትም ይከተላል። አርማ ለመጀመሪያ ጊዜ ስሜት ያንገራግር ይሆናል። ግን ያ መጠቃታችን ወይም መጎዳታችን ትዝ ባለን ቁጥር “ይቅር ብዬ አልፌዋልሁ፤ ተመልሼ እዚያ ውስጥ አልግባም” ብለን ለስሜታችን በመንገር የበደሉንን መልሰን ለመበደል በውሳኔ “እምቢ” ማለት ነው። ምስክርነታቸው ይህንን ነጥብ የሚያጎላ ብዙ ክርስቲያኖች አሉ። በተደጋጋሚ ይቅርታ ማድረግን ሲለማመዱ ስሜታቸው ወደ ይቅርታ የመምጣቱ ፍጥነት እየጨመረ ይመጣል።

በመንፈሳዊ ትርጉሙ እግዚአብሔርን መጠበቅ አያደረጉ የሚሆን እንጂ አጅን አጣጥፎ መቀመጥ አይደለም። መጠበቅ የተሻለ የሥራ በር አስኪከፈት ድረስ እነሰተኛ ሥራ መሥራት ሊሆን ይችላል። ያንን የምንሠራውንም ሥራ በሙሉ ልብና በተከፈተ አዕምሮ ማድረግን ያጠቃልላል፤ ማድመጥና መመልከትንም ይጨምራል፤ ምናልባት መልሳችን በዚያ ውስጥ ሊሆን ይችላል። ከእግዚአብሔር የምንጠብቃቸውን ብዙዎቹን ነገሮች መልሳቸውን የምናገኘው በደረጃ ነው። ጥያቄያችንን እንዴ ካቀረብን ጉዳያችን በእግዚአብሔር ዙፋን ሥር እንደተቀመጠ መቁጠር እንችላለን። በጸሎት ወደ እግዚአብሔር ሰንቀርብ፤ አርሱ ደግሞ ልናደርገው የሚያስታውሰን ነገር እንዳለ መገንዘብ ያስፈልጋል። አንዳንድ ከምንጠብቀው ነገር የተለየ ሌላ ነገር እንድናደርግ ይፈልግ ይሆናል። ለምሳሌ የጠየቅነው ስለምናውቀው አንድ ሰው ደህንነት ከሆነ፤ አልፎ አልፎ ለዚያ ሰው ልናደርገው የሚያስፈልገንን ይጠቁመን ይሆናል። ቸርነት ማሳየት፤ ትንሽ ፍት ለሰውዬው መተው፤ በጸሎት ላይ ጊዜ ወስደን ስለዚያ ሰው መማለድ፤ የማበረታቻ ቃል ለዚያ ሰው መስጠት፤ ወደ መጽሐፍ ቅዱስ

ጥናት መጋበዝ እና የመሳሰሉ ድርጊቶችን ያስደርገን ይሆናል። እነዚህ ነገሮች ሁሉ በመጠበቅ ጊዜ ያሉ ቢሆኑም ለዋናው ጸሎታችን መልስ ደግሞ ቁልፍ ሊሆኑ ይችላሉ። መጠበቅ ማለት እግዚአብሔር ለምቶኛል ብሎ መወሰንና ለጥያቄዬም ተገቢውን መልስ ይሰጠኛል ብሎ ማመን ነው። መጠበቅ እግዚአብሔርም ከሚያስፈልገው ጊዜ በላይ እንደማያስጠብቅ ማመን ነው። አርሱም ፈቃዱን እንዲፈጽም ጊዜና ቦታ መስጠት ማለት ነው። መጠበቅ መልሳችን ምን እንድሆነና መቼ እንደሚሆን ከአኛ የበለጠ አርሱ ያውቃል ብሎ ማመን ነው። ዘሩን የዘራ ገበሬ በየሳምንቱ የዘሩን ሁኔታ ለማወቅ እየቆፈረ ለማየት ቢሞክር ጥሩ ምርት አይኖረውም። ነገር ግን ዘሩ ተደብቆ ዘማይታይበት፤ ሞቶ በሚበሰብሰበት ጊዜ እንኳን ይሆናል ብሎ እምኖ በትዕግስት ይጠባበቃል።

4. መስማት

ጌታ የሱስ ክርስቶስ በምድር በነበረ ጊዜ የአሠራር ሞዴሉን እንዲህ ብሎ ነው የገለጸው፤

“እውነት አላችኋለሁ አብ ሲሠራ ያየውን ብቻ እንጂ ወልድ ከራሱ ምንም ነገር ሊያደርግ አይችልም” ዮሐንስ 5:19። ኃጢያት የሌለበት፤ ሁሉን አዋቂ፤ ሙሉ ጤነኛ፤ እጅግ ብልህ የሆነው የእግዚአብሔር ልጅ ይህንን ካለ በኋላ ደግሞ ስለ እኛ ሲናገር

“ያለ እኔ ምንም ልታደርጉ አትችሉም” አለ። ዮሐንስ 15:15

እግዚአብሔርን መስማት አለታዊ ትኩረታችን መሆን አለበት። ይህ ደግሞ የችሎታ ጉዳይ ሳይሆን የአመለካከት ጉዳይ ነው። እግዚአብሔርን መስማት እንደሚያስፈልገን እናውቃለን? በራሳችን ዕውቀትና ጥበብ ብቻ በመተማመን በልምምዳችንና በፈጠራ ችሎታችን ብቻ ተደግፈን እንቆማለን የምንል ከሆነ እግዚአብሔርን መስማት እንደሚያስፈልገን ገና አለውቅንም ማለት ነው። የራሳችሁ ዕውቀትና ብልህነት አልበቃ ካላችሁ ወይም የትም ካለደረሳችሁ እግዚአብሔርን መስማት እንድትለማመዱ አበረታታችኋለሁ።

አግዚአብሔርን መስማት እኮ የምንገምተውን ያህል ከባድ አይደለም። በመጀመሪያ የጥሞና ጊዜ በራሳችን መውሰድ መለማመድ ያስፈልገናል። እነኚህን ደረጃዎች አንከተል፡

- ሀ. በፀጥታ ልትሆኑ የምትችሉበትን ቦታ ምረጡና ተቀመጡ፤ ጋደም በሉ ወይም ተንበርክኩ፤
- ለ. መጽሐፍ ቅዱሳችሁ በእጃችሁ ወይም በአጠግባችሁ ይሁን፤
- ሐ. ያጋጠማችሁን ችግር ወይም የጸሎት ጥያቄ አሰላሰሉ፤
- መ. አጠግባችሁ ላለ ሰው እንደምትነግሩ ለአግዚአብሔር ንገሩት፤
- ሠ. ፀጥ በሉ፤ በአግዚአብሔር ፊት የተፈታችሁ ሁኑ፤ አዚህ ደረጃ ላይ ረዘም ያለ ጊዜ ውሰዱ፤
- ረ. ወደ አዕምሯችሁ የሚመጡትን አሳቦች አዳምጧቸው፤ ራሳችሁን ለማሰብ በማሰገደድ ሳይሆን በተፈታ ሁኔታ ተዝናኑ፤
- ሰ. መጽሐፍ ቅዱሳችሁን አንብቡ፤
- ሸ. የሚመጡላችሁን አሳቦች በመጽሐፍ ቅዱስ መዝናቸው፤
- ቀ. አግዚአብሔር የሚለችሁን አድርጉ።

ብዙ ጊዜ ችግራችን አግዚአብሔር ሳይናገረን ቀርቶ ሳይሆን እኛ መስማት የማንፈልገው ነገር ይሆንና አዕምሮአችን አልቀበል እያለን ነው። አግዚአብሔር በአንድ መንገድ ወይም በሌላ ይናገራል፤ እኛ ግን አናስተውልም። ለመልሳችን ሳናውቀው በውስጣችን ዳር ድንበር እበጅተንታል፤ መልሳችን ከዚያ ወጣ ካለ ከአግዚአብሔር ነው ብሎ ለመቀበል ይከብደናል። አንድ ምስጢር ልንገራችሁ። በራሳችን የመስማት ችሎታ ሳይሆን በእርሱ የመናገር ችሎታ እንተማመን። በራሳችን የመስማት ችሎታ ብቻ ከተማመንን ትኩረታችን በራሳችን ላይ ብቻ ይሆናል ያ ደግሞ ትክክለኛ ትኩረት

አይደለም። ነገር ግን በእርሱ የመናገር ችሎታ ከተማመንን፤ ማተኮር በሚገባን ነገር ላይ አተኩረናል ማለት ነው። እርሱ ስለ እኛ ሁሉን ያውቃል፤ ሙሉ ታሪካችንን፤ የአፈጣጠራችንን መዋቅር፤ የተፈተለንበትን ድርጅት ማግ፤ የተለማመድናቸውን ነገሮች፤ ያነበብናቸውን መጽሐፎች፤ ተስፋችንን፤ አቅዳችንን፤ ፍላጎታችንን፤ ግባችንን ሁሉ ያውቃል። ስለዚህ አንተን እንዴት ማናገር እንደሚችል፤ ካንቺ ጋር እንዴት መግባባት እንዳለበት ያውቃል። በዚህ እንተማመን። አንድ ሌላ ምክር ልጩምር፤ አግዚአብሔር ለመናገሩ ሙሉ በሙሉ የሆነ አርግጠኝነት ለማግኘት እንሞክር። ልብ አድርጉ ቀደም ብለን እንዳየነው አርግጠኝነትን መፈለግ አምነትን ይተካዋል። አግዚአብሔር ደግሞ በአምነት እንደንራመድ ነው የሚፈልገው። ለራሳችን ሐቀኛ ከሆንን፤ አግዚአብሔርም በቀስታ ለውስጣችን እንደሚናገር ከተንዘብን፤ አግዚአብሔር ሲናገር አናውቀዋለን። የሚለንን ስምተን ለመከተል ብንወስን ከፈቃዱ ብዙ ርቀን እንሄድም። በአውነት ልንታዘዘው መጣራችንን ካወቀ፤ የሰማነው የመሰለን የተሳሳተ እንኳን ቢሆን በመታዘዛችን ውስጥ ገብቶ ሁሉን ወደ መልካም ይለውጠዋል። እርሱ ውስጣችንን የሚያውቅ አምላክ ነው። ጌታ እንድታደርጉት የሚነግራችሁ ነገር ምንድነው?

- በአምነት እርሱ እንደነገራችሁ እንደዚያ ማድረግ
- ሁሉን ለመልካም እንዲሠራ ያደርገዋል ብሎ ማመን

5. መናገር

በቃላት ችሎታ ወይም ኃይል የተሰሩ እንዳንድ ስህተቶች አሉ። እነርሱን በምዕራፍ 7 ውስጥ እናያቸዋለን። ለጊዜው ግን ሁለት ጥቅሶችን እንመልከት።

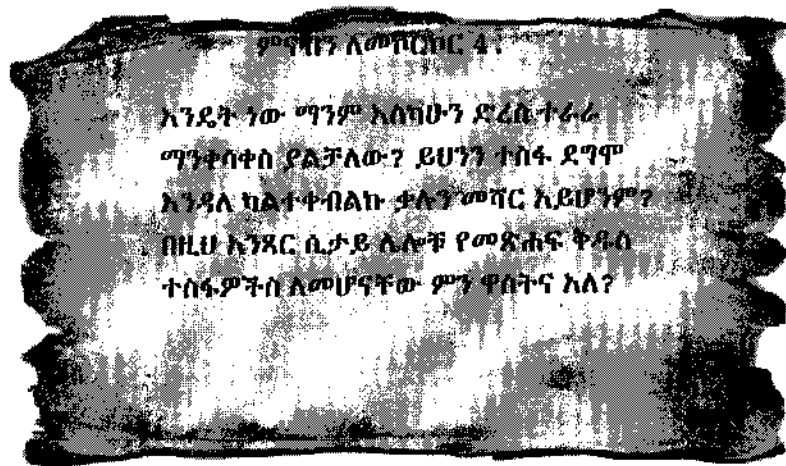
ሮሜ 4:17 “ያልነበረውንም እንደነበረ የሚያደርግ” ይላል።

አንድ የእንግሊዝኛ ትርጉም ይህንን ጥቅስ እንዲህ ብሎ ነው የተረጎመው፡ “የሌለውን ነገር እንደ አለ አድርጎ የሚጠራ” (calls things that are not as though they were) “እንደ አለ...” የሚለው ገለፃ አግዚአብሔር ቃል ብቻ በመናገር ለውጥ ስለሚያመጣ የመፍጠር ኃይሉን አስቀድሞ በቃል ያጸናዋል።

አግዚአብሔር ይህንን ማድረግ ይችላል፤ ምክንያቱም እርሱ አግዚአብሔር ነው። እኛም ደግሞ ቃል የመናገር ኃይል ተሰጥቶናል፤ ጌታ የሱስ ሲያስተምር እንዲህ ብሏል፤

“ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው። በአግዚአብሔር እመኑ፤ እውነት አላችኋለሁ ማንም ይህን ተራራ ተነቅለህ ወደ ባሕር ተወርወር ቢለውና ይህንንም በልቡ ሳይጠራጠር ቢያምን ይሆንለታል። ስለዚህ በጸሎት የምትለምንቱን ሁሉ እንደተቀበላችሁ አድርጋችሁ ብታምኑ ይሆንላችኋል” ማርቆስ 11፣ 22-24።

ይህ ማለት አግዚአብሔር ብሎታል ብለን አምነን ያንን ቃል ስንናገር መፍጠር የሚችል ኃይል አብሮት ይወጣል ማለት ነው። ያንን ኃይል ነው የምንፈታው።

ጊዜው በጣም ቆይቷል። እገሩ አሜሪካ ሲሆን በሐውስተን ቴክሳስ ገና የኢትዮጵያውያን ቤተ ክርስቲያን ማቋቋሚያ ነበር። ሰዎችን ለመድረስ ከምናደርጋቸው ነገሮች አንዱ መንገድ ፒክኒክ እዘጋጅተን ምግብ በተለይ ሥጋ ጥብስ (Barbeque) ሰርተን ሰዎችን መጋበዝ ነበር። አንድ ጊዜ ሐውስተን ሐይቅ አካባቢ ይህን አይነት ዝግጅት እዘጋጅተን እሳቱን ለማቀጣጠል ደፋ ቀና ስንል ትልቅ ዝናብ መጣ። ከፓስተሮችን

ጾክተር ተስፋ ወርቅነህ ጋር ምን ማድረግ ይቻላል ይሆን አያልን ስንነጋገር ተስፋዬ የሚባል አንድ በዚያን ጊዜ ለእኛ አዲስ የነበረ ወጣት መጣና ተገዳደረን። “በሉ አስቲ እንግዲህ አምነታችን በሥራ ሲገለጽ ይታይ፤ ይህንን የመጣ ዝናብ ቁም ብለን እንገስጸው” አለን። ከዚያም ጮክ ብሎ እየጸለየ ዝናቡን ቁም ማለት ጀመረ። ዝናቡ አካባቢያችንን በጎርፍ ሲያጥለቀልቀው እኛ የነበርንበት ቦታ ግን ምንም አልዘነበም። ብዙዎች በአካባቢያችን ፕሮግራሞችውን እየዘገጉ ሲሄዱ እኛ ግን ፕሮግራሞችንን ጨርሰን እዚያው ውለን ተመለስን። እርግጠኛ ነኝ ብዙዎች ይህን ታሪክ ይጠራጠሩታል። ነገር ግን እውነትነቱን የሚመሰክሩ አንዳንድ የኢትዮጵያ ክርስቲያኖች ጎብረት ቤተ ክርስቲያን ሰዎች በሐውስተን ቴክሳስ ከተማ አሉ።

የምንናገረው ቃል ሁሉ እንዲህ ቶሎ የሆነ መልስ ሁል ጊዜ ያመጣል ለማለት አይደለም። ተናግረን ተናግረን ያልሆኑ ብዙ ነገሮችም አሉ። ማወቅ ያለብን ግን በአምነት ከተናገረን እንደተናገረን ባይፈጸምም እንኳን አግዚአብሔር ያንን ሸፍኖ መልካም ወይም የተሻለ ውጤት እንደሚያመጣ ማወቅ ነው። ያ ራሱ የአምነት ክፍል ነው። ትክክለኛ ነገር ለመስራት እየሞከሩ መሳሳት እነ ሱባዊነት ነው። ከተሳሳቱ በኋላ አልተሳሳትኩም ብሎ ድርቅ ማለቱ ነው ጥፋቱ። የዛን ሰለት ዝናቡ ባይቆም ኖሮ ጥፋቱ ብዙ አይሆንም ነበር። ነገር ግን ዝናቡ ባለመቆሙ የሰዎችን አምነት ጥያቄ ውስጥ ማስገባት ብንጀምር ጥፋቱ የከፋ ይሆን ነበር። ያ ተራ የሆነውን ስህተት ወደ አደገኛ ደረጃ ማድረስ ነው። በውጤቱ ምክንያት ወደተሳሳተ ትምህርት፣ አንዳንገባ ወይም በሀብረቱ መካከል መለያየትን እንዳይመጣ መጠንቀቅ አለብን። ጸሎቱ ካልተመለሰ ለሁኔታው የሚሰማማው መልስ እንዲህ ሊሆን ይችላል፤ “አግዚአብሔር ዝናቡን እንዲቆም ተናገረው ያለኝ መስሎኝ ነበር፤ ዝናቡ ግን ቀጥሏል፤ እንግዲህ በትክክል አልሰማሁም ማለት ነው። በሉ ወደ መጠለያ እንሂድ”።

የአግዚአብሔር ቃል በማቴዎስ ወንጌል 17፡20 ላይ እንዲህ ይላል

“የሰናፍጭ ቅንጣት የምታሀል አምነት ቢኖራችሁ ይህንን ተራራ ከዚህ ተነስተህ ወደዚያ ሂድ ብትሉት ይሄዳል፤ የሚሳናችሁ ነገር አይኖርም”

ምናብን ለመክርከር 4 .

እንዴት ነው ማንም እስካሁን ድረስ ተራራ
ማንቀሳቀስ ያልቻለው? ይህንን ተስፋ ደግሞ
እንዳለ ካልተቀብልኩ ቃሉን መሻር አይሆንም?
በዚህ አንጻር ሲታይ ሌሎቹ የመጽሐፍ ቅዱስ
ተስፋዎችን ለመሆናቸው ምን ሞስትና አለ?

የእነዚህ ተራሮች ጉዳይ እንዴት ነው? መቸም አስካሁን ክርስቲያን ሲያዘው ተነስቶ ስለሄደ ተራራ ሰምቼ አለውቅም። ግን እርግጠኛ ነኝ የሞከረ ሰው ሳይኖር አይቀርም። እኔ እንደሚመስለኝ ጌታ የሱስ መግለጫ አድርጎ ነው የተጠቀመበት። በዚህ ትርጉሙ ካየነው ብዙ ተራራ የሆኑ ነገሮች ሲወድቁ አይቻሉም። ተራራ በሕይወታችንና በሁኔታችን ያስቸገሩን ትላልቅ ነገሮች ናቸው፤ ተቃውሞ፣ ግራ መጋባት፣ ዕዳ፣ የመሳሰሉት ናቸው። እነዚህ ተራሮች ሲነጉዱ፣ ለአምነት እገራ ሲሉ አውቃለሁ። ታዲያ ለምድር ውበትን የሚሰጥ የተፈጥሮ ተራራ ተነስቶ ከሚወድቅ እንዲህ ያሉት ነገሮች ቢወድቁ አይቻሉም? ለእኛ ብዙ ጥቅምና ትርጉም የሚኖረው የራስ ዳሽን መውደቅ ወይም የኪሊማንጃሮ መንኮታኮት ሳይሆን አለጸልይ ብሎ የሚያጣብበን ሸክም ወይም ቃሉን እንዳናነብ የዞረብን አዚም ቢለቀን ነው።

6. አሥራት መስጠት

አሥራትን መስጠት ከአምነት ጋር በጣም ብዙ ግንኙነት አለው። ከግማሽ በላይ የሚሆኑት የጌታ የሱስ ምሳሌዎች ገንዘብን ይጠቅሳሉ።

“ሀብትህ ባለበት ልብህም በዚያው ይሆናልና” ማቴዎስ 6:21።

ለእግዚአብሔር አላማ ገንዘባችሁን የማትሰጡ ከሆነ እርሱ በረከቱን ከሚለቅበት ትልቅ ክፍል ራሳችሁን እርቃችኋል ማለት ነው። አምነት ድርጊት ነው ብለናል። አሥራትን መስጠት ደግሞ ጉልህ የሆነ የአምነት ድርጊት ነው። የመስጠትና የመተማመን ምልክት ነው። አሥራታችሁን መስጠት ለምትለማመዱ የምናገረው የማታውቁትን ነገር እንዳልሆነ ይገባል። አሥራታቸውን በመስጠት ስለተባረኩ ብዙ ሰዎች ታሪክ ልንግራችሁ እችላ ነበር። ግን አላማውም ቦታውም ስላልሆነ በዚሁ አናልፈዋለን። እስቀድመን እንዳንሳነው መረዳት መታዘዝን ይከተላል። በታማኝነት ለእግዚአብሔር ቤት የምትሰጡት በተለይ ገንዘባችሁን በተመለከተ እንዴት ሊባርካችሁ እንደሚችል ካልተለማመዳችሁት (መታዘዝ) ሊገባችሁ (መረዳት) አይችልም። አሥራት የእግዚአብሔርን ታማኝነት የምንገልጽበትና እርሱም እንዲያደርግ የምንፈታበት ትልቅ የአምነት ልምምድ ነው።

በየቦታው ስሄድ ከቤተ ክርስቲያን መጋቢዎች የምሰማው አንድ የጋራ ችግር አለ። ብዙዎቹ ስለ አሥራት መናገር ከባድ ይሆናቸዋል። እንዳውም እንዳንጽፍ በቤተ ክርስቲያናቸው ገንዘብ ስለ መስጠት ከተሰበከ ከአስር አመት በላይ እንደሆነ በመንፈሳዊ ኩራት ይናገራሉ። “እኔ ወንጌልን ለመስበክ እንጂ ስለ ገንዘብ ለመናገር አልተጠራሁም” ብለው የነገሩኝም አሉ። የሚያሳዝነው ታዲያ እነዚህ ሰዎች በአምነታቸው የቆዩ፣ ሕይወታቸውን ለእግዚአብሔር የሰጡ፣ ጥሩ ምስክርነት ያላቸውና የቆዩ መንፈሳዊ አባቶች ናቸው። አስካሁን ያልተረዱት ነገር ግን ስለ መስጠት በትክክል ማስተማር የወንጌል ክፍል መሆኑን ነው። በሌላ አነጋገር ስለ አሥራት አለማስተማር ወንጌልን በሙሉት አለመስበክ ነው። ከዚያም በላይ ማወቅ የሚገባውን ምዕመን ባለማሳወቃቸው ትልቁን የበረከት በር እየዘጉባቸው ነው። ስለ ገንዘብም ብዙ የተዘባ ትምህርት ሊበዛ የቻለው፤ ታማኝ የሆኑ የእግዚአብሔር ሰዎች ትክክለኛውን የአሥራት ትምህርት በሰፊው አለማስተማራቸው ከምክንያቶቹ አንዱ እንደሆነ እገምታለሁ።

7. በዓይነ ሕሊና ማየት

እግዚአብሔርን ስለመሰማት ባልፉት ምዕራፎች እንብበናል። አንድ ሰው እግዚአብሔርን የሚሰማ ከሆነ በውስጡ የሚመጣው ምናብ (imagination) የእግዚአብሔርን ኃይል የሚፈታበት መንገድ ሊሆንለት ይችላል። ይህ ምናብ በሚለው ቃል የገለጽኩት ሁኔታ በውስጣዊ ዓይኖችን ነገሮች ሲለወጡ የማየት ችሎታ ነው። ለምሳሌ እግዚአብሔር የእጅ ቁርጥማት (እርትራይተስ) የያዘውን ሰው እንደሚፈውስ ታምኑ ይሆናል። በምናባችሁ ታዲያ በእርትራይተስ የተሸማቀቀ እጅ ታዩ ይሆናል። ከዚያም እነዚያ ጣቶች ተፈተው መሥራት ሲጀምሩ ይታያችኋል። በዚህ ጊዜ እግዚአብሔር እነዚያን እጆች እንደፈወሰ በማመን ማመስገን ትጀምራላችሁ። ይህ አይነቱ ልምምድ በእውነተኛ አምነት ያልተደገፈ ከሆነ ከሌሎች ባዕድ ልምምዶች ጋር ሊዘበራረቅ ይችላል።

እንደምናውቀው ክርስቲያናዊ ያልሆኑ ብዙ አይነት የባእድ መንፈስ ልምምዶች አሉ። ኒው ኤጅ (New Age) በሚል ዘመናዊ ስም በተለይ በሂንዱኢዝምና በቡዲዝም ላይ የተመሠረቱ ልምምዶች ዛሬ ሠለጠኑ በተባሉት አገሮች

ተስፋፍተዋል። እነዚህ ልምዶች በቀላሉ ሲታዩ ክፋት የሌላቸው ቢመስሉም፣ በጣም አደገኛ መሆንም ይችላሉ። አደገኛ በሚሆኑበት ደረጃ ከሰይጣንና ከአጋንንቱ ጋር ተሳትፎ ይኖራቸዋል። እነዚህ ኃይላት ደግሞ ምንም እምረው ቢቀርቡም፣ ምንም ዘመናዊ ቋንቋ ቢናገሩም፣ ምንም በሆሊዉድና በታላላቅ ዩኒቨርሲቲዎች ተቀባይነት ቢኖራቸውም ለሰው ልጅ ያላቸው አላማ ጥፋት ብቻ ነው። ከኒው ኤጅ ኮከብ ቆጣሪዎች (Star Gagers) መዳፍ አንባቢዎች (Palm Readers) ሞራ ገለጮች (Chart Readers) አድል ነጋሪዎች (Fortune Tellers) ሌላው ቀርቶ ከቴሌቪዥን ወራ አድቃቂዎችና ሰላቂዎች (Talk Show) የሰማነውን በማየት (visualize) የአጋንንት ኃይል በራሳችንና በሌሎች ላይ እንዲሰለጥን እንፈቅድለታለን። የእግዚአብሔር ሰዎች በጣም ልንጠነቀቅበት የሚገባን ዘመን ላይ ነን ያለነው። ሰይጣናዊ መንፈሳዊነት የበዛበት ከእግዚአብሔር እሠራር ጋራ በጣም የተቀራረበበት፤ ቋንቋው እንኳን ሳይቀር የተደበሰለቀበት ነው ያለንበት ዘመን። በሙያቸው በጣም የምናደንቃቸውና የምንከተላቸው በቴሌቪዥን ሁሉ የምናያቸው፤ በሲኒማ የምናውቃቸው ብዙዎቹ ባለሙያዎች የኒው ኤጅ ተከታዮች መሆናቸውን በግልፅ ከመናግራቸውም በላይ ክርስትናን የዘረኞች፣ የአክራሪዎች፣ እና የኋላ ቀሮች እምነት ብቻ አድርገው ነው የሚያቀርቡት (በዚህ አሳብ ላይ በሰፊው አምላክን ፍለጋ በተባለው በቅርቡ በሚወጣው መጽሐፈ ውስጥ ጽፌአለሁ)

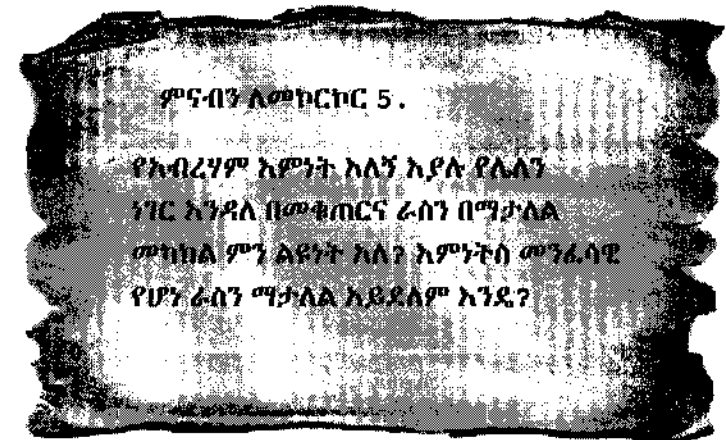
ነገር ግን አንድ ችሎታ በተሳሳተ መንገድ ስለሚሠራበት ያንን ችሎታ ሙሉ ለሙሉ መጣልም ትክክል አይደለም። ይህ የትምህርትና የዲሲፕሊን ጥያቄ ነው። ክርስቲያናዊ ካልሆኑ መነሻዎች የሚመነጩትን መንፈሳዊ ልምዶች ላይቶ የማወቅ፣ የማስወገድና የመቃወም ዲሲፕሊን ሊኖረን ይገባል። ክርስቲያኖች ሁሉ በቅርባችን በሚገኝ አጥቢያ ቤተ ክርስቲያን አካል መሆን የሚጠበቅብን ለዚህ ነው።

ከእግዚአብሔር ቃል ጋር የማይስማማ ምንም ነገር ከእግዚአብሔር አይደለም። ቃሉን ሰናውቅ ያርመናል፤ ከመሠረታዊ የክርስትና ዲሲፕሊኖች አንዱ የእግዚአብሔርን ቃል የማንበብ ልምድ ነው። ቃሉን ሰናውቅና በቃሉ ስንመራ ማንም መጥቶ “ምንም አይደለም ካምፒንግ ሂደን አብረን በደግሞት ብንቃትት (meditation and chanting) ቢለን” በቀላሉ አንወሰድም። አንድ ጓደኛዬ ልምዶዳን እንዲህ

ብሎ ነው ያጫወተኝ። “አንድ የኮሌጅ ጓደኛዬ ወደ አንደዚህ አይነት ቦታ ሲጋብዘኝ ያለኝ ጉዞ ይለኛል “it will be a cross cultural experience” ነበር ያለኝ። እኔ ኮሌጅ በነበርኩበት ጊዜ ይህ ልምድ የተስፋፋ ነበር። አንዳውም አንድ ትልቅ የዕውቀት ማዳበሪያ መንገድ ይቆጠር ስለነበር ያንን መቃወምም ሆነ አለመሳተፍ ኋላ ቀር መሆን ነበር። ታዲያ እኔ የዛን አለት “አምቢ ብዬ መኝታ ቤት ለመቅረት ትልቅ ብርታት ነበር የጠየቀኝ” አለኝ።

መጽሐፍ ቅዱስ በዚህ አሳብ ላይ ያለውን አቋም ለማወቅ በአማርኛ ከቻላችሁም በሌላ ቋንቋ በተለያዩ የመጽሐፍ ቅዱስ ትርጉሞች ዘዳግም 18፡9-13 ያለውን ክፍል አንብቡት። በሩቁ ማስወገድ የሚገባችሁ የባዕድ መንፈስ ልምዶች ምን ምን እንደሆኑ ይንግራችኋል።

እግዚአብሔርን ለመስማትና እግዚአብሔርን ለመታዘዝ በፈቃዳችን የተሰጠን ከሆንን በመንፈሳዊ እይናችን የማየት ችሎታችን ሌላው የእምነት መንገድ ይሆንልናል። ጌታ የሱስ የሚሠራው አብ ሲሠራ ያየውን ብቻ ነው (ዮሐንስ 5፡19)፣ የሚያስተምረው አብ የላከውን ብቻ ነው (ዮሐንስ 7፡16)፣ የሚናገረው አብ የነገረውን ብቻ ነው (ዮሐንስ 8፡28)፣ ምን እንደሚል፣ እንዴት እንደሚል እንኳን (ዮሐንስ 12፡49) ሳይቀር ከአባቱ ነው የሚቀበለው። በራሱ አጀንዳ ሳይሆን የአባቱን አጀንዳ ነበር የሚያደርገው (ዮሐንስ 7፡28)።

ምናብን ለመኮርኮር 5.
የአብረሃም እምነት አለኝ አያሉ የሌለን
ነገር እንዳለ በመቆጠርና ራስን በማቃለል
መካከል ምን ልዩነት አለ? እምነቱስ መንፈሳዊ
የሆነ ራስን ማቃለል አይደለም እንዴ?

ምናብን ለመኮርኮር 5 .

**የአብረሃም እምነት አለኝ እያሉ የሌለን
ነገር አንዳለ በመቁጠርና ራሱን በማታለል
መካከል ምን ልዩነት አለ? እምነትህ መንፈሳዊ
የሆነ ራሱን ማታለል አይደለም አንዴ?**

ጌታ የሱስ አልዓዛርን ለማሰባሰብ ሲሄድ እኔ እንደሚመስለኝ በመንፈሳዊ አይነት አልዓዛርን ከመቃብሩ ውጪ ቆሞ ያየው ይመስለኛል። ፍላጎታችሁን ለእግዚአብሔር ገልጽኩት እርሱ ደግሞ ወደ አንድ አቅጣጫ የጠቆማችሁ ከመሰላችሁ፣ ያንን ነገር በመንፈሳዊ አይነት ማየት ትችላላችሁ። የልጆቻችሁ በትምህርት ቤት ጥሩ ውጤት ማምጣት ሊሆን ይችላል የሚታያችሁ፣ ችግራችሁ ገንዘብ ከሆነ ገንዘብ የሚመጣበትን መንገድ ማየት ትችላላችሁ፤ ጸሎቱ ለበሽታ ከሆነ የእግዚአብሔር የፈውስ ኃይል የበሽታውን ሥር ሲነቅለው ማየት ትችላላችሁ፤ ጓደኛችሁ ወይም ወዳጆችሁ ጌታ የሱስን እንዲያገኝ ከሆነ ጸሎታችሁ፣ ያ ሰው አጠገባችሁ ተንበርክኮ ሲጸልይ ማየት፤ ወይም ቅር የተሰኛችሁበት ሰው ካለ ይቅርታ ስትለዋወጡ ማየት ትችላላችሁ። ማየት፣ መስማትና በእዕምሮ ውጤቱን መገንዘብ ተፈጥሮአዊ ምናብ (imagination) የሚሠራባቸው መንገዶች ናቸው። ይህንን አሳብ በምዕራፍ ሰባት “የሰህተት ትምህርቶች (ኑፋቄ) በሚለው አርዕስት ስር በሰፊው አቅርቤዋለሁ።

8. አምነት ለጥበቃ

መዝሙረኛው ዳዊት ለችግራችን መልስ የሚሆን አምነት እንደት ሊኖረን እንደሚችል ልንከተለውና ልንለማመደው የሚገባን ሞዴል አሳይቶናል። መዝሙር 143 በተከታታይ ያሉ ርምጃዎች ናቸው።

- ሀ. ችግርን እንዳለ አምና መቀበል “ጠላት አሳደኛል...መንፈሴ በውስጤ ዝላለች... ልቤም በውስጤ ደንግሟል” ቁ. 3-4።
- ለ. እግዚአብሔር ባለፈው ያደረገልንን መልካም ነገር ማስታወስ “የቀደመውን አስታውሳለሁ፣ ሥራህንም ሁሉ አሰለሰላለሁ፣ የአጆችህን ሥራ አውጠንጥናለሁ” ቁ. 5።
- ሐ. የእግዚአብሔርን አርዳታ መጠየቅ “እጆቼን ወደ አንተ ዘረጋሁ” ቁ. 6።
- መ. መልስ መጠየቅ “ፈጥነህ መልሰልኝ...ምህረት አስማኝ... መንገድ አሳየኝ... አድነኝ... ፈቃድህን አንድፈጽም አስተምረኝ” ቁ. 7-10

ለ አምነትን ለመገንባት ቁልፍ ነው። “ትናንት ያደረገው ለዛሬ አምነት ሆኖልናል” የሚል የዱሮ መዝሙር አለ፣ ይህንን አሳብ ያጎላዋል። እግዚአብሔር ባለፈው ያደረገውን ማስታወስ በአሁኑ ሁኔታችን ላይ ሊያደርግ ይችላል የሚለውን አምነታችንን ያጠብቀዋል፣ ያቀጣጥላዋል። ስለዚህ ጊዜ ወሰደን እግዚአብሔር ባለፈው ጊዜ ያደረጋቸውን ከመጽሐፍ ቅዱስ፣ ከታሪክ፣ ከራሳችንም ሕይወት አያወጣን መከለስ ይኖርብናል።

ነቢዩ ዕንባቆም እንዲህ አለ

“እግዚአብሔር ሆይ ዝናህን ሰምቻለሁ፣ እግዚአብሔር ሆይ ሥራህም አሰፈራኝ፣ በእኛ ዘመን አድሳቸው፣ በእኛ ዘመን እንዲታወቁ አድርግ” ዕንባቆም 3፡2።

ነቢዩ ኢሳይያስም ተመሳሳይ ነገር ነው የተናገረው፣

የእግዚአብሔር ክንድ ሆይ ተነሱ፣ ተነሱ፣ ኃይልን ልበስ እንዳለፋት ዘመናት፣ በጥንት ትውልዶች አንደሆነው ሁሉ ተነሱ ... የታላቁን ጥልቅ ውሆች ያደረጁህ ... አንተ አይደለህምን? “ ኢሳ. 51፡9-10

እግዚአብሔር ባለፈው የሠራውን ማስታወስ ስንጀምር አሁን ሊሠራ ላለው ነገር አምነታችን ማደግ ይጀምራል።

አሁንም ኢራክ የነበርኩ ጊዜ የሆነ አንድ ታሪክ ልንገራችሁ። አንድ ሌሊት ከተኛን በኋላ ኃይለኛ ተኩስ ተጀመረ። ተኩሱ እየበዛ አኛ ወዳለንበት ካምፕ እየቀረበ ከየአቅጣጭው መጣ። ከነበርንበት ድንኳን ወጥተን በግቢው ባለ አንድ ሕንጻ ውስጥ ታመቅን። ምንም እንኳን የዛን ዕለት ማታ ካምፓችን የሚሰበርና የምንያዝ መስሎ ቢታይም በውስጤ ግን ልረዳው የማልችለው ሰለም ነበረኝ። አንዳውም አጠገቤ የተቀመጠች እንዲት እንግሊዛዊት ሴት ደንግጣ በጣም ስታለቀስ ዞር በፎ አየኋትና “አይዘገግ ምንም እንሆንም” አልኳት። በውስጤ የነበረኝ አርግጠኝነት በብዙ ሁኔታ ወስጥ ጠብቆ ያሳለፈኝ በዚያን ጊዜ እንደሚይተወኝ ማወቁ ነበር። አርሷም ሁኔታዬን አይታ ተረጋጋች። በኋላ ስንሰማ ግን ተኩሱ በኛ ላይ ሳይሆን የሚያከብሩት በአል

ሰለንበረ እንደሆነ ሰማን። ከዚያ በኋላ ሴትዮዋ ባዮችን ቀጥሮ Mr. Teflon ብላ ነበር የምትጠራች (መቀት በቀላሉ የማይሰማው ለማለት ነው)። ለምን እንደዚያ ሊሰማች እንደቻለ ራሴን ደጋግሜ የጠየቅሁት ጥያቄ ነው።

ሰለ መንፈሳዊ ውጊያ በሰፊው በምዕራፍ 6 አቀርባለሁ። እዚህ ቦታ ግን ሰለ ጥበቃ እንድትሰጡ አቅርቤ ልለፍ። ሁኔታውች እስከጋሪና እስከጨናቂ በሚሆኑበት በዚህ አለም በቀላሉ ራስን መቆጣጠር ወደማይቻልበት መርበትበት (Paranoia) መግባት ቀላል ነው። በኤፌሶን 6 ውስጥ ሐዋርያው ጳውሎስ በግልፅ የሚናገረው ነገር አለ። የምንዋጋው ጠላታችን አቅሙ አኛ በተፈጥሮ ኃይላችን ልናሸንፈው የማንችለው ነው። ስለዚህ ጳውሎስ ሁልጊዜ የእግዚአብሔርን ጥበቃ መቀበል እንዳለብን ነው የሚያስተምረን። በሌላ አነጋገር ያለ እግዚአብሔር ጥብቃ የጠላት መጫወቻ ኳሶች ነው የምንሆነው፤ ከእግዚአብሔር ጋር ሰንሆን ግን በጠላት ላይ ከአሸናፊዎች በላይ እንሆናለን።

ከቤተሰቤ ሩቅ በነበርኩበት ጊዜ በየጠዋቱ እግዚአብሔር ቤተሰቤን እንደሚንከባከብ በምናብ አመለከት ነበር። የተለያዩ የመጽሐፍ ቅዱስ ምንባቦችን በመጠቀም እግዚአብሔር በዙሪያቸው ቅጥርሆኖ ከክፉ ሲጠብቃቸው በመንፈሴ አመለከታለሁ። ስጸልይለቸው በመንፈሴ በክርስቶስ ደም አሸፍናቸዋለሁ፤ ወይም በጽድቅ ጽዳል አሸብርቀው አያቸዋለሁ፤ ከዚያም “ጌታ ሆይ! በአሁኑ ጊዜ ጥበቃህ በቤተሰቤ ላይ ነው” ብዬ አመሰግናለሁ። ይህ መንገድ የአምነት መንገድ ስለሆነልኝ በየቀኑ የቤተሰቤን ጥበቃ በዚህ አምነት አጸናው ነበር። ከዚያም ስልክ ሰደውል አሰማችን የነበረው ነገር ለመልካም ተለውጦ፤ ውጤቱ አያምር ይሆናል ብለን የፈራነው ነገር በታወቀ ወይም ባልታወቀ ምክንያት መልካም ሆኖ አሰማለሁ። ፍርሀትና ሥጋት ከቤታችን አየጠፋ፤ መነፋፈቃችን እንኳን ጣፋጭነት ያለው ፍፍቆች እንጂ የተጎዳንበት አልነበረም። ጭንቀትን ዘር በል አልነው፤ ምክንያቱም የእግዚአብሔር እንክብካቤና ጠበቃ በቤታችን ላይ ተሰፋፋ።

9. የእግዚአብሔር መገኘት

እስከሚሞትበት ጊዜ ድረስ ለወንድማችን ለሄናክ ሰይፉ ከበደ ብዙዎቻችን እንጸልይ

ነበር። ሄናክ የመጋቢ ሰይፉ ከበደ ልጅ ሲሆን የዳላስ ቴክሳስ ቤተ ክርስቲያን አገልጋይ የነበረና በዳላስና በአካባቢዎቿ ባሉ አብያተ ክርስቲያናትና ክርስቲያኖች ውስጥ የፍቅርና የትህትና ማህተሙን ትቶ ያለፈ ወጣት ነው።

የሄናክን መታመም ስሰማ በጸሎት ወደ እግዚአብሔር ቀረብኩ። ከአባቱ ጋር ካለኝ የቅርብና የረጅም ጊዜ ወዳጅነት በላይ ሄናክን ገና በጨቅላነቱ ስለማውቀው የእርሱ መታመም በጣም ካስደነገጠኝ ከስተቶች አንዱ ነበር። ስለዚህም ብዙ አጸልይለት ነበር። አንድ ጊዜ እንዳውም በምጽልይበት ጊዜ ከእግዚአብሔር ቃል መዝሙር 68:20 ወደ አሳቤ መጣልኝ፤ “አምላካችን የሚያድን አምላክ ነው፤ ከሞት ማምለጥ የሚቻለውም በጌታ በእግዚአብሔር ነው”። “ከሞት ማምለጥ” የሚለው ቃል በአሳቤ ስለጎለ ቃሉ ራሜ ሆነልኝ። ስለዚህ ሄናክ አይሞትም ብዬ ተበረታታሁ። ወዲያው ደግሞ ተሻለው የሚል ወራ ስሰማ አጅግ ተጽናናሁ። ግን ብዙ ሳይቆይ በተለይ ሄናክን በቅርቡ ሆነው ከሚያስታምሙት አንዱ በሽታው አየባለ እንደ ሆነ ሰማሁ። “እንዴት ነው ጌታ ሆይ ፈወሰኸው የለም እንዴ” ብዬ ጌታን ጠየኩት። ሕዝቅኤል 33:16 በአሳቤ መጣ፤ ስመለከተው የጥቅሱ መጨረሻ “...በእርግጥ በሕይወት ይኖራል”። ይላል።

እግዚአብሔር በአንኚህ ጥቅሶች ስለተናገረኝ ስለፈውስ እንድፀልይለት ይፈልጋል ማለት ነው ብዬ ወሰንኩ። ሄናክ ከመሞቱ በፊት በሌሎች ብዙ ምልክቶችም እግዚአብሔር በበሽታው ጣልቃ ሲገባ፤ ከስቃዩ ሁሉ ነጻ እንደሆነ የሚመሰክራልኝ፤ የገንዘብ ጥያቄው ተአምራዊ በሆነ መንገድ ሲፈታ፤ ሄናክ ራሱ ያለው ጥያቄ ሁሉ ሲመለስለት ይታወቀኝ ነበር። በዚህ ሁሉ ጊዜ ውስጥ ግን በሽታው እየፀናበት እንደሆነ ነበር የምስማው።

ከጥቂት ቀናት በኋላ ሄናክ ወደ ጌታ ሄደ የሚል ስልክ ተደወለልኝ። ሞቱን ስሰማ ዜናው በጣም መታኝ፤ ብዙ ጥያቄዎችም ወደ አሳቤ መምጣት ጀመሩ። ለብዙዎቹ እስካሁን ድረስ አጥጋቢ መልስ አለገኘሁለቸውም። ለምን እግዚአብሔር ይፈውሰዋል የሚል ሰሜት እንዲኖረኝ ሆነ? እነዚያ የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅሶች ለምን ወደ አሳቤ መጡ? ለምን? ለምን? ብዙ ጥያቄዎች ይገዢ ለቀብሩ ሥነ ሥርዓት ወደ ዳላስ ቤተ ክርስቲያን ሄድኩ።

በዳላስ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ተቀምጠን ግን አንድ ነገር ሆነ። የረጂም ጊዜ ፓስተርና የሄኖክ እባት መጋቢ ሰይፋ ከበደ መድረኩ ላይ ቆሞ መናገር ሲጀምር እግዚአብሔር በዚያ ቦታ ነበር። እግዚአብሔር በዚያ ስለተገኘ አባቱ ተጽናኑት ቆሞ ወንጌልን መስበክ ቻለ፤ እናቱ፣ ባለቤቱ፣ ወዳጆቹ ሁሉ ተጽናኑ። እዚያው ቁጭ እንዳልኩ ለጥያቄ ሁሉ መልሱ እኮ ይሄ ነው ብዬ ለራሴ ተናገርኩ። መልሱ የእግዚአብሔር በመካከላችን መገኘት ነበር። መልሱ እጽናኝ የሆነው እርሱ ለባለቤቱ፣ ለወላጆቹ፣ ለወዳጆቹ የሰጠው መጽናናት ነበር። ከዚያ በኋላ ጥያቄ አልነበረኝም። ምክንያቱም ሄኖክ ከእግዚአብሔር ጋር ለመሆን ነው የሄደው፤ ለጥያቄአችንም ሆነ ለፀሎታችን ፍፁም የሆነው መልስ የእግዚአብሔር መገኘት መሆኑን ተረዳሁ።

10. ለታላቅነቱ አስግዳለሁ

አንድ ቀን በጸሎት ጊዜ ከመዝሙር 119 እነብ ነበር (መዝሙር 119፣ 176 ቁጥሮች ያሉት በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ረጂሙ ምዕራፍ ነው) ።

ቁጥር 18 ላይ “ከሀግህ ደንቅ ነገርን እንዳይ አይኔን ክፈት” ይላል።

ለምንድነው ጌታ አይኔን እንዲክፍት የምለምነው? ለምን ራሴ ከፍቼ አላይም? በውስጤ ነበር የምጠይቀው፤ ግን ማንበቤን ቀጠልኩ ከቁጥር 33 እስከ 37 ውስጥ ደግሞ እንዲህ የሚሉ ቃላት አሉ፡

እግዚአብሔር ሆይ የሥርዓትህን መንገድ አስተምረኝ... ማስተዋልን ሰጠኝ... በትዕዛዝህ መንገድ ምራኝ... ክንቱ ነገር ከማየት አይኖቼን መልስ”

ዳዊት እግዚአብሔር እንዲያደርግለት የሚጠይቀው በተፈጥሮ የራሳችን አላፊነት የሆነውን ነገር እንደሆነ አስተዋልሁ። ከዚያም ራሴን ለማሻሻል እየፈለግሁ የወሰድኳቸውን እንዳንድ እርምጃዎች ማሰላለል ጀመርኩ። ግን እንዳለው ትዝ አይለኝም ግን የዱሮ የሰብከት ማስታወሻ ደብተራ ላይ የተጻፈ አንድ ጽሁፍ ነበር “ማንም የራሱን ልብ መለወጥ አይችልም፤ የሚችለው ግን እግዚአብሔር እንዲለውጥለት መጸለይ ነው” ። እግዚአብሔር ታላቅ አምላክ ነው። በእግዚአብሔር ታላቅነትና የበላይነት ላይ አተኩረን ታላላቅ ነገሮች ያደረገበትን ጊዜ እያስታወስን

ችሎታውን ሰናደንቅ እግዚአብሔር አሁንም ያደርጋል። ለእኛ አስቸጋሪና የማይቻል የሆኑት ነገሮች ሁሉ ለእርሱ ቀላል ናቸው። ለታላቅነቱ በመንበርከክ፣ ለበላይነቱ በመጸለይ “ ልቤን ለውጥው፣ ፍላጎቴ የአንተ ፈቃድ እንዲሆን አድርግ፣ አግሮቼን ወደ ክፋት እንዳይሄዱ ከልክል፣ ወደ ጽድቅ መልሰኝ” እንበለው።

አምነት የሚጠቁመው ወደ ጌታ የሱስ እንጂ ወደ ጸሎት መልስ መሆን የለበትም። ደህንነታችንን የሰጠን ጌታ የሱስ ብቻ ስለሆነ የአምነታችን ጀማሪና ፈጻሚ እርሱ ብቻ ነው። መቼም በድርጊት ለምንመራ በተለይም የምዕራባውያን አመለካከት አመለካከታችንን ለቀረጸው ለብዙዎቻችን ይህ አሳብ ከበድ ይላል።

የተባልነው፣ የተነገረን፣ የተማርነው “ድርጊትህ ይተረጉምሃል” (you are what you do) የሚል ነው። በእርግጥ አምላካችን የድርጊት አምላክ ነው። ነገር ግን ማተኮር ያለብን በእርሱ ላይ ነው እንጂ በድርጊቱ ላይ ብቻ መሆን የለበትም። የዕብራውያን ጸሐፊ ስለ ክርስቶስ ሲናገር

“የአምነታችን ጀማሪና ፍጹም አድራጊ” ዕብ. 12፡2 ይለዋል።

እርሱ የአምነት መጀመሪያና መጨረሻ፣ መነሻና መድረሻ፣ ሥርና ጫፍ፣ ፍጹም አድራጊ ነው። ስለዚህ አይኖችን በእርሱ ላይ መተከል አለበት እንጂ እንዲያደርግልን በምፈልገው ነገር ላይ መሆን የለበትም። ሙሉ ትኩረት እርሱ እንዲያደርግልኝ በምፈልገው ነገር ላይ ብቻ ከሆነ በቀላሉ መሳሳት አችላለሁ፤ ውጤቱም ሊያሳዝነኝም ሊያረካኝም ይችላል። አውቀቴና ጥበቤ የተወሰነ ስለሆነ፣ የችግራችንም አይነት አላሳብኜ ማየት አችላለሁ፤ መልስ ያልሆነውም መልስ መስሎ ሊታየኝ ይችላል። ጌታ ሊያደርግልኝ ይገባል ብዬ የጠበቅሁት ነገር ልቤን ከሰረቀው ትኩረት መሆን የማይገባው ቦታ ላይ ነው ያለው ማለት ነው። አምነቱን ግን በእርሱ ላይ ካደረግሁ፤ ጋይሉን፣ ቸርነቱን፣ ምህረቱን፣ ቅድስናውን፣ ዕውቀቱን ጥበቡን፣ ብልጽግናውን ካሰላሰልኩ፣ አሁን ትኩረት መሆን የሚገባው ቦታ ላይ አደረግሁ ማለት ነው። ዳዊት ይህንን የተረዳ ይመስላል እንዲህ ሲል፡

“አለቴና መድኅኒቴ እርሱ ነው፣ መጠጊያዬም እርሱ ነው፣ ከቶም አልናወጥም” መዝሙር 62፡2።

ዳዊት ሰባ አምስት በመቶ በሚያክለው የመዝሙሩ ክፍል አግዚአብሔርን ስለጠላቶቹ ያስታወሰበት ነው። ይላሉ የመጽሐፍ ቅዱስ አጥኚዎች። ጌታ በጠላቶቹ ላይ እንዲያግዘው የጠየቀበት ነው። ነገር ግን የዳዊት ዋና ተስፋ ራሱ አግዚአብሔር እንደነበረ ግልጽ ነው። እየደጋገመ አግዚአብሔርን “አንተ ብርታቴ ነህ” ይለው ነበር።

በጌታ ላይ ካተኮራችሁ ጨርሶ አትሰቱም፤ አትሳሳቱም። በአርሱ ላይ የሚያተኩር አምነት አርሱን እንዲያደርግ የሚያነሳሳ ብቻ ሳይሆን፤ ባያደርግም እንኳን አለማድረጉ ራሱ መንፈሳችሁን የሚያረካ ይሆናል። ጌታ ራሱ ከመልሶች ሁሉ በላይ ነው። ከአርሱ ጋር ያለን ግንኙነት ከሚደረግልን ነገር ሁሉ በላይ ውድና የከበረ ነው።

11. የቆራጥ ዘዴ

ይህን የቆራጥ ዘዴ በሕይወቱ ምሳሌነት ያስተማረን ኢዮብ ነው። ተስፋ ላለመቁረጥ መወሰን፤ ወይ ፍንክቻ ወይ ንቅንቅ የሚል ቆራጥ ውሳኔ ያስፈልጋል እንደ ኢዮብ፤

“በገድለኝም እንኳን በአርሱ ተስፋ አደርጋለሁ” ኢዮብ 13:15። ማለት መቻል አለብን።

የታወቁት አየርላንዳዊው ወንጌል አገልጋይ ጆርጅ ማክዶላንድ እንዲህ ጻፉ፦

አውነተኛ የአግዚአብሔር ልጅ፤ ጻድቅ ሰው፤ አምነቱ ፍጹም ነው። ሁኔታዎች ምንም እይነት አስቸጋሪ መልክ በኖራቸውም፤ አግዚአብሔር በፍትህና በጽድቅ እንድፈጠረው ያምናል። አግዚአብሔር ለኢዮብ የደረሰበት ሁሉ ለምን እንደ ደረሰበት አልነገረውም፤ አምነቱ እንዳይዛባ ግን ልቡን ጠብቆለታል።

በጣም የታተትንባቸው ጥያቄዎች አጥጋቢ መልስ ሳያገኙ የሚቀሩባቸው ጊዜያት አሉ። የምናደርገው ነገር ሁሉ መንፈሳዊውም ሆነ ሌላው በሁኔታችን ላይ ምንም ለውጥ ሳያመጣ የሚቀርበት ጊዜ፤ ሁኔታዎች ከቁጥጥራችን በላይ ብቻ ሰይሆን ከአቅማችን በላይ ሲሆኑ፤ ሆኖም የሚቀጥለውን አርምጃ እንወስዳለን፤ የማይቻል

ቢመስልም፤ ተስፋ የሌለው ቢሆንም

ምንም ነገር ሳይሠራ ቢቀር - አግዚአብሔር ዝም ሲል

የሌሎች እርዳታ ሳይኖር - ተስፋ ሞኝነት ሲመስል

በጣም ደክመህ - ዕረፍት ማግኘት ግን ሲያቅትህ

ነገር ሲዘበራረቅ - ስትንገዳገድ ለመውደቅ

እይዞህ ቁም!

በርታ!

ብድግ ብለህ ቁም!

ከፍ ብለህ ቁም ...

... አምነት ቁም!

ሐዋርያው ጳውሎስ የኤፌሶንን ቤተ ክርስቲያን ሰዎች፤

“ሁሉን ከፈጸማችሁ በኋላ ጸንታችሁ መቆም...” ኢፌ 6:13 ይለቸዋል።

መቆም በራሱ ስኬት ነው። ሲገፉ እምቢ ማለት ቦታን አለመልቀቅ የአሸናፊ ጸባይ ነው። ለጊዜው ወደፊት መራመድ አንችል ይሆናል፤ ምናልባትም በቆምንበት አንገገዳገድ ይሆናል። ነገር ግን እምቢ አልወድቅም፤ ወደ ኋላ አልመለስም ማለት የደፋር አቋም ነው። የቆራጥ ዘዴ ይህ ነው፤ ይሠራል ምክንያቱም አግዚአብሔር ከበስተኋላው ነው።

በአጭሩ

አምነታችንን ለመሳደግ የሚረዱ በርካታ ዘዴዎችን በዚህ ምዕራፍ እየን። የሚሠራው ግን ዘዴው ሳይሆን አግዚአብሔር መሆኑን እንደገና ባሳስባችሁ ደስ ይለኛል። የምናምነው አምነታችንን ሳይሆን፤ አምነታችን እንዲሠራ የሚያደርገውን አግዚአብሔርን ነው። ሆኖም እነዚህ ዘዴዎች ከአግዚአብሔር ቃል የወጡ ናቸው። በታላቁ አግዚአብሔር ላይ ያለንን አምነት ለማጎልመስ በጣም ጠቃሚ ዘዴዎች ሆነው ታገኟቸዋልቸው። ቀጥሎ ወደ ሶስተኛው የመጽሐፉ ክፍል እንገባለን። ለአምነታችን ጠንቅ የሆኑትን ዘመናዊ እንቅፋቶችን በዚህ ክፍል እናያለን።

ክፍል ሶስት

የአምነት እንቅፋቶች

አሁን ደግሞ አምነትን ለየት ካለ አቅጣጫ ወይም ለወጥ ባለ ርዕዮት (perspective) እንየው፤ አምነት ጠላት አለው። ስለዚህ ውጊያ አለበት። እንግዲህ ጊዜው መሣሪያችንን የምናነሳበት፤ አካኪ ዘራፍ ብለን የምንታጠቅበት፤ ጊዜ ነው። ምክንያቱም አምነታችንን እንደ እደገኛ ነገር የሚመለከቱ ኃይላት በአለም ወስጥ እየሠሩ ናቸው። ከእነኚህ አንዳንዶቹ ባሕላዊና ማኅበራዊ ናቸው፤ አንዳንዶቹ ደግሞ ግላዊ ናቸው፤ የአንዳንዶቹ መነሻ ከነፍሳችን ጠላት ከሆነው ከሰይጣን ነው፤ አንዳንዶቹ ደግሞ ከተሳሳተ ትምህርት የሚመነጩ ናቸው። ያንን ትምህርት ከቤተ ክርስቲያንም አግኝተነው ሊሆን ይችላል። እነኚህ ተዋጊዎች ሁሉ አምነታችንን ለማሳነስ፤ ወይም በአምነታችን የተሳካ ውጤት እንዳናገኝበት ለማደናቀፍ ይሠራሉ። ስለዚህ እነኚህን ሁኔታዎች ለመመርመር የታጠቅን መሆን አለብን። በዚህ ክፍል ውስጥ ያሉት አሳቦች አንዳንዶቹ ከበድ ያሉ የአዕምሮ ነገር ወይም በትምህርት ብቻ የተገኙ ሊመስሏችሁ ይችላሉ። ግን ተስፋ ቆርጣችሁ አታቁሙ። ሥጋ ሥጋውን እየበላችሁ አጥንቱን ወደ ዳር አስቀምጡትና አለፉ። ምን ይታወቃል ክፍሉን ከመጨረሻችሁ በፊት አጥንቱ ራሱ ሥጋ ይሆን ይሆናል፤ ያውም መክክ ብሎ የበሰለ። የአምነት ጉዳይ እኮ ፈርጁ ብዙ ነው።